

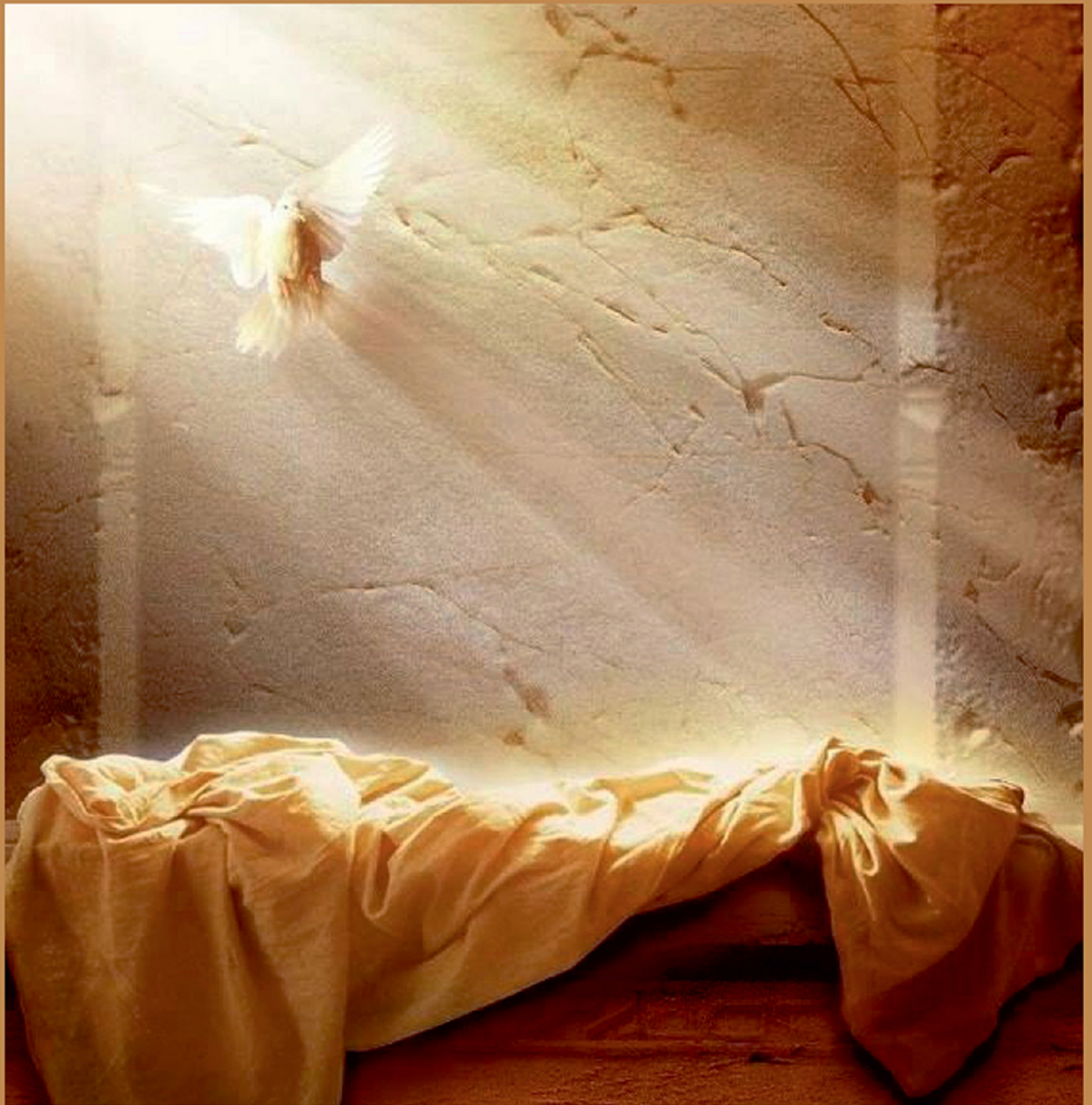

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 132, ΧΡΟΝΟΣ 24ος, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2017 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΙΡΓΙΖΙΑ

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΕ ΜΙΑ ΜΑΚΡΙΝΗ ΧΩΡΑ(ΚΙΡΓΙΖΙΑ) Οδοιπορικό του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

του Γεωργίου Σταματογιάννη
Προέδρου του ΔΣΠ

Το Κιργιστάν ή Κιργιζία είναι μία χώρα με απaráμλλη ομορφιά και επιβλητικές βουνοκορφές. Η λέξη τουρισμός είναι σχεδόν άγνωστη. Απέκτησε την ανεξαρτησία του το 1991, με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. Βρίσκεται στην κεντρική Ασία και περικλείεται από την Κίνα, το Καζακστάν, το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν. Έχει έκταση 198.500 τετρ. χλμ. (1,5 φορά αυτή της Ελλάδας) και πληθυσμό περίπου 6.000.000 κατοίκους. Πρωτεύουσα είναι το Μπισκέκ (Φρούνζε επί ΕΣΣΔ) με πληθυσμό που αγγίζει το 1.000.000.

Στη σημαία της Κιργιζίας απεικονίζεται η «τάντρα», εθνικό σύμβολο της χώρας, που σημαίνει σάνη, η οποία στηρίζεται σε

διαγώνιους αρμούς που συμβολίζουν την οικογένεια και το έθνος και μέσα από αυτά η διέξοδος στον ουρανό (ελπίδα). Άλλωστε ετυμολογικά η κατάληξη «σταν» στα κράτη, σημαίνει έθνη που είναι νομαδικά και σε συνεχή κίνηση μέσα από την ιστορία και δεν έχουν να παρουσιάσουν μία σταθερή οντότητα.

Επίσημες γλώσσες της χώρας είναι η κιργιζική (με έντονα στοιχεία τουρκικής γλώσσας) και η ρωσική. Είναι ένα πολυεθνικό κράτος. Αποτελείται από Κιργίζιους,

Ουζμπέκους, Τατζίκους, Ρώσους, Ουκρανούς και Γερμανούς και από ένα μικρό αριθμό Ουϊγούρων, Ντούνκαν (Κινέζοι μουσουλμάνοι) και Κορεατών.

Στο θρήσκευμα είναι κυρίως μουσουλμάνοι, (χιτίζονται συνεχώς τζαμιά), αλλά πολύ έντονη είναι η παρουσία της Ορθοδοξίας.

Η Κιργιζία έφτασε τη μεγαλύτερη ακμή της με την εξάπλωσή της μετά τη νίκη της απέναντι στο χανάτο των Ουιγούρων το 840 μ.Χ. και την επέκτασή της μέχρι την οροσειρά Τιάν Σαν. Η κυριαρχία της Κιργιζίας σε αυτή την περιοχή κράτησε για 200 περίπου χρόνια.

Το 12ο αιώνα όμως, η Κιργιζία σταδιακά περιορίστηκε στις οροσειρές Αλτάι και Σαγιάν ως συνέπεια της μογγολικής εξάπλωσης. Με την Μογγολική αυτοκρατορία να ακμάζει το 13ο αιώνα, οι πληθυσμοί μετοίκησαν προς τα νότια, και τελικά κατακτήθηκαν από τον Τζέγκινς Χαν το 1207.

Στις αρχές του 19ου αιώνα, το νότιο τμήμα της σημερινής Κιργιζίας πέρασε στον έλεγχο του χανάτου του

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΙΡΓΙΖΙΑ

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

ISSN: 1108-7315

ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΗΛ.: 210-4176.251

<http://www.dspeir.gr>

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ

ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΜΑΙΡΗ ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΚΡΗ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αποστολίδου Λίλη

Βλάχος Μιχάλης

Βούτας Γιάννης

Μιχαλάκη Πωλίνα

Μπαλάσκας Αριστομένης

Μπενετάτου Λέττα

Πατεστής Γιώργος

Πατρικοπούλου Ελένη

Πιστικός Δημήτριος

Σαββίδου Όλγα

Τσαγκαράκη Κική

Τσουρούλης Ευάγγελος

Χηούπης Γιώργος

Ενα μικρό οδοιπορικό σε μια μακρινή χώρα(Κιργιζία)
Οδοιπορικό του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

σελ. 1

Απονομή Βραβείων «Προσωπικότητες 2017»
Κορφιάτικα Βραβεία

σελ. 8

LET4CEO – Project Erasmus - Πανεπιστήμιο Πειραιά
Συνεργασία με ΔΣΠ

σελ. 9

Ημέρες της θάλασσας 2017
Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά
Πειραιώτικες Μουσικές Μηνήμες

σελ.11

CCBE - Κοινή δήλωση Ευρωπαίων δικηγόρων,
δικαστών και δημοσιογράφων,για τη συνεχιζόμενη
καταστολή του κράτους δικαίου στην Τουρκία

σελ. 12

Ευρωπαίοι Δικηγόροι στη Λέσβο - Από την επίσκεψη
αντιπροσωπείας της CCBE στην Αθήνα
και το Κέντρο Υποδοχής της Μόριας

σελ. 15

Παρίσταται - «EU Litigation for Lawyers»

σελ. 16

TRALIM: Το ευρωπαϊκό νομικό εργαλείο για το «ξεκλείδωμα»
υποθέσεων ασύλου και μεταναστεύσεως

σελ. 18

Εορτασμοί για την επέτειο της 25ης Μαρτίου στις Η.Π.Α.

σελ. 20

Μελέτη (Εξ Αφορμής Γνωμοδοτήσεως)

σελ. 21

ΚΕΔΙΠ

σελ. 25

Δικηγόροι Σχολιάζουν

σελ. 26

Νομικά ζητήματα που εγείρει η έκδοση
της επίμαχης ΚΥΑ σε ό,τι αφορά ειδικώς
την υποχρεωτική υπαγωγή των δικηγόρων (POS)

σελ. 28

Διοργάνωση Τουρνουά Μπάσκετ στη Μνήμη Κώστα Πεταλά

σελ. 31

Στίξεις - Μερικές σκέψεις για τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη

σελ. 32

Η Επανάσταση του 1821 μέσα από τις Οθωμανικές πηγές

σελ. 35

Σκέψεις για την διεκδίκηση των κατηργημένων επιδομάτων

σελ. 40

Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ ο Νόμος 4469/2017
για τον Εξωδικαστικό Μηχανισμό Ρύθμισης Οφειλών:
Τί προβλέπει για τη διαδικασία ρύθμισης,
τους διαμεσολαβητές και τους δικηγόρους

σελ. 43

Υπατία (370-416 μ.χ.)

σελ. 44

Κοκάντ. Η περιοχή ενσωματώθηκε επίσημα στη Ρωσική Αυτοκρατορία το 1876, με παράλληλες εξεγέρσεις ενάντια στην τσαρική εξουσία και τη

μετανάστευση αρκετών κατοίκων στο Παμίρ και το Αφγανιστάν. Παράλληλα, η καταστολή της επανάστασης της κεντρικής Ασίας το 1916 προκάλεσε τη μετανάστευση αρκετών Κιργιζίων

στην Κίνα.

Παρ' όλο που η Κιργιζία δεν είναι μια πλούσια σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο χώρα, όπως τα γειτονικά της Καζακστάν και Ουζμπεκιστάν, διαθέτει όμως μεγάλες ποσότητες νερού. Παρουσιάζει ιδιαίτερο γεωπολιτικό ενδιαφέρον καθώς αποτελεί «μήλο της έριδος» από τη μια μεριά της Μόσχας και του Πεκίνου και από την άλλη της Ουάσιγκτον και των Βρυξελλών. Οι ντόπιοι χαρακτηριστικά λένε «Οι Αμερικανοί μας δίνουν χρήματα. Αλλά η Ρωσία μας δίνει δουλειά».

Τις τελευταίες δεκαετίες, η χώρα αναδείχθηκε σε «ατμομηχανή» των ασιατικών σοβιετικών δημοκρατιών σε όλους τους βασικούς τομείς της οικονομίας και των κοινωνικών υποδομών, εξαφανίστηκε ο αναλφαβητισμός, 99.7% εγγράμματοι (δημιουργήθηκαν 7 ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα), κατασκευάστηκε ικανοποιητικό οδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο. Λειτουργεί το διεθνές αεροδρόμιο, Manas International Airport κοντά Μπισκέκ, που έχει σύνδεση με Μόσχα, Τασκένδη, Άλμα Άτα, Πεκίνο, Κωνσταντινούπολη, Μπακού και Δελχί.

Αποστολή ΔΣΠ

Στις αρχές Μαρτίου 2016 επισκέφθηκε τα γραφεία του ΔΣΠ, αντιπροσωπεία Κιργιζιανών Δικηγόρων με επικεφαλής την Πρόεδρο του Πανκιργιζιανού Δικηγορικού Συλλόγου Kumorona Gulniza, στα πλαίσια του χρηματοδοτούμενου από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγράμματος «**Προώθηση του κράτους δικαίου στη Δημοκρατία της Κιργιζίας**» το οποίο αναπτύχθηκε με βάση την χρηματοδοτική συμφωνία που έχει συνα-

Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ με την Πρόεδρο του Πανκιργιζιανού Δικηγορικού Συλλόγου Kumorona Gulniza

φθεί μεταξύ της Δημοκρατίας της Κιργιζίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο κύριος στόχος του οποίου είναι η ενίσχυση της νομοθετικής βάσης, υποστήριξη των νομικών και δικαστικών μεταρρυθμίσεων συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών και πολιτικών, την ενίσχυση της διαφάνειας της δικαιοσύνης κλπ.

Αρχές Δεκεμβρίου 2016 ήλθε η πρόσκληση στο Σύλλογο για να συμμετάσχουμε στο πρόγραμμα αυτό, σε διεθνές συνέδριο που θα γινόταν στο Μπισκέκ της Κιργιζίας στα τέλη Φεβρουαρίου 2017.

Η συμμετοχή στο συνέδριο ανακοινώθηκε στο Δ.Σ., τα έξοδα θα καλύπτονταν από το χρηματοδοτούμενο αυτό πρόγραμμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την δε Ελλάδα θα εκπροσωπούσε ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά με τον Πρόεδρο του και το μέλος Μελίνα Λαυρεντιάδη, άριστη γνώστρια της ρώσικης γλώσσας, που είχε ήδη συμμετάσχει σε προηγούμενο παρόμοιο συνέδριο.

Η απόσταση μεγάλη, το θέμα του Συνεδρίου μεγαλύτερη πρόκληση.

Η συνέντευξη και ανταλλαγή απόψεων με συναδέλφους από τις ανατολικές χώρες είναι σίγουρα κάτι πρωτόγνωρο, όχι συνηθισμένο. Το άγνωστο ήταν αυτό που κυριαρχούσε στη σκέψη. Άγνωστα και μακρινά μέρη, (στα βιβλία εκεί που διαβάζουμε για τις στέπες της Ασίας-Άντον Τσέχωφ) διαφορετικά χαρακτηριστικά ανθρώπων (σωματότυπος και εκφραστικά πρόσωπα), διαφορετικές νοοτροπίες. Και η πρόσκληση παρούσα και ζωντανή. Να τα διαπιστώσεις όλα αυτά «ιδίοις όμμασι».

Το ταξίδι για την μακρινή Κιργιζία ξεκίνησε στις 28 Φεβρουαρίου 2017 με την πτήση προς Κωνσταντινούπολη και μετά από 5ωρη αναμονή - ανταπόκριση στο αεροδρόμιο Ατατούρκ, συνεχίστηκε η πτήση για Μπισκέκ, διάρκειας 6 ωρών περίπου, οπότε νωρίς το πρωί προσγειωθήκαμε στο διεθνές αεροδρόμιο ονομαζόμενο Manas (εθνικός ήρωας της Κιργιζίας).

Στο δρόμο για την πρωτεύουσα συναντήσαμε δύο μεγάλους αυτοκινητόδρομους, ο ένας έδειχνε προς Τασκένδη (550 χιλιόμετρα - πρωτεύουσα του Ουζμπεκιστάν με έντονο (εκατοντάδες χιλιάδες) ελληνικό στοιχείο του περασμένου αιώνα - απόρροια των μετακινήσεων - διώξεων επί Σοβιετικής Ένωσης και ο άλλος για Άλμα Άτα (220 χιλιόμετρα) την μεγαλύτερη πόλη του Καζακιστάν, πρωτεύουσα μέχρι το 1997, ενώ σημερινή πρωτεύουσα είναι η σύγχρονη πόλη Αστανά.

γορικών Συλλόγων από την Γερμανία (Μπάμπεργκ) από τη Γαλλία (Λυών), από την Βουλγαρία (Σόφια) από την Ρουμανία (πολιτικός επιστήμονας από το Βουκουρέστι) και φυσικά από όλα τα μέρη της Κιργιζίας. Επίσημες γλώσσες του Συνεδρίου η αγγλική και η ρώσικη. Τις εργασίες του Συνεδρίου διηύθυνε ο 32χρονος Υφυπουργός Δικαιοσύνης, ενώ παρευρίσκονταν αντιπρόσωποι της Βουλής και Δικαστές του Ανώτατου Δικαστηρίου της Κιργιζίας.

Όλοι οι σύνεδροι είχαν να καταθέσουν την γνώση τους και την εμπειρία τους και οι συνάδελφοι της Κιργιζίας προσπαθούσαν να τα προσαρμόσουν στη δική τους πραγματικότητα. Άλλωστε οργανωμένα οι Δικηγορικοί Σύλλογοι έχουν βραχύβια διάρκεια, μόλις 2 ετών και δεν είναι καθόλου αυτονόητο ότι κάθε δικηγόρος είναι μέλος ενός Δικηγορικού Συλλόγου. Οι τοποθετήσεις γίνονταν και αμέσως μετά οι

Αποψη του Συνεδρίου

Η πρώτη μας μέρα ήταν μέρα προσαρμογής (4 ώρες διαφορά με την Ελλάδα) και συνάμα επίσκεψης στα γραφεία του Πανκιργιζιανού Δικηγορικού Συλλόγου, όπου ανταλλάξαμε δώρα με παραδοσιακό χαρακτήρα και απόψεις για την καθημερινότητα των Δικηγόρων.

Την επόμενη μέρα ξεκίνησε το διήμερο Συνέδριο που διοργάνωνε ο Πανκιργιζιανός Δικηγορικός Σύλλογος με θέμα: «Το κράτος δικαίου στη Δημοκρατία της Κιργιζίας». Οι σύνεδροι ήταν εκπρόσωποι των Δικη-

ερωτήσεις συνεχόμενες.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον και προβληματισμό προκάλεσε στους συνέδρους η κατηγοριοποίηση των δικηγόρων στην χώρα μας (παρά Πρωτοδίκαις, Εφέταις και Αρείω Πάγω) στις αστικές υποθέσεις. Έντονη ζύμωση δημιούργησε και ο θεσμός της άσκησης και απόκτησης δικηγορικής ιδιότητας, η λειτουργία των πειθαρχικών συμβουλίων, η οργάνωση των Δικηγορικών Συλλόγων, οι εκλογές, η δυνατότητα και συνάμα υποχρέωση για συνεχή εκπαίδευση των δικηγόρων και

βέβαια η σχέση μας με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης αλλά και τους δικαστικούς λειτουργούς.

Το Συνέδριο τελείωσε με την υπογραφή ενός μνημονίου συνεργασίας μεταξύ του Υπουργού Δικαιοσύνης (36 χρονών) και του Πανκιργιζιανού Δικηγορικού Συλλόγου, όπου καταγραφόταν η αμοιβαία προσπάθεια για καλύτερες συνθήκες απονομής δικαιοσύνης, παράλληλα δε δινόταν η υπόσχεση από την Πολιτεία να παράσχει δικλείδες ασφαλείας για τη λειτουργία του δικηγορικού επαγγέλματος.

Με τα Μέλη του Δ.Σ. του Δικ. Συλ. Osh

Στο περιθώριο του Συνεδρίου περπατήσαμε την πρωτεύουσα, στους μεγάλους ανοιχτούς δρόμους, με τα μεγάλα πάρκα όπου σε «τρελαίνει» το κελάδισμα των πουλιών, το επιβλητικό Κοινοβούλιο, το οποίο μάλιστα εκείνη τη μέρα επισκέφθηκε ο Πρόεδρος της Ρωσίας Βλαδιμίρ Πούτιν, το Δημαρχείο με το άγαλμα του Εθνικού ήρωα Manas, όπου τότε γίνονταν αντικυβερνητικές διαδηλώσεις με αφορμή την προ ημερών σύλληψη του ηγέτη της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Λίγο πιο πέρα το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, όπου σε μικρή απόσταση στέκει το επιβλητικό άγαλμα του Λένιν και σχεδόν δίπλα σε ένα παγκάκι «κάθονταν» ο Κάρλ Μάρξ και ο Φρίντριχ Ένγκελς – οι δύο κορυφαίοι φιλόσοφοι του διαλεκτικού υλισμού.

Οι γηγενείς συνάδελφοί μας ήταν συνέχεια δίπλα μας, για να «νοιώσουμε» άνετα, μας μύησαν στις γαστρονομικές γνώσεις της πατρίδας τους αλλά και των όμορων χωρών, στις μουσικές παραδόσεις και άκουσμα σοβιετικού ροκ δεκαετίας 1980.

Μετά το πέρας του Συνεδρίου μας ξενάγησαν στο χιονισμένο εθνικό πάρκο του Μπισκέκ, σε απόσταση 10 χιλιομέτρων από την πόλη, σε υψόμετρο που άγγιζε τα 2.500 μέτρα, με θερμοκρασία στους -10 βαθμούς, με απαραίτητο συνοδευτικό τη βότκα, το κονιάκ και τις σταφίδες. Τα βουνά ξεπρόβαλαν μπροστά μας με διπλάσιο υψόμετρο γεμάτο χιόνια που δεν λιώνουν ποτέ (glacier) και αποτελούν το φυσικό σύνορο με το Καζακστάν. Μια θέα που σου «κόβει την ανάσα».

Την τέταρτη μέρα της παραμονής μας επισκεφθήκαμε αεροπορικώς το Osh, είναι η δεύτερη μεγάλη πόλη της Κιργιζίας με 300.000 κατοίκους περίπου, στα σύνορα με το Ουζμπεκιστάν.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά είχε υπογράψει από το Μάρτιο του 2016 μνημόνιο συνεργασίας με το Δικηγορικό Σύλλογο του Osh και ήμασταν πλέον επίσημα προσκεκλημένοι ως τιμώμενα πρόσωπα.

Σε ένα συνεδριακό επιβλητικό χώρο παρουσιάσαμε στους συναδέλφους του Osh σε αδρές γραμμές τον Κώδικα Δικηγόρων και Δεοντολογίας του δικηγορικού λειτουργήματος της Ελλάδας και ιδιαίτερα τον τρόπο της καθημερινής άσκησης του λειτουργήματος μας. Οι ερωτήσεις συνεχείς, η δίψα για γνώση φανερή, ο αμοιβαίος σεβασμός έκδηλος. Ένα απόγευμα ουσιαστικό με στοιχεία προσφοράς και αλληλεγγύης. Στο τέλος ανταλλάξαμε δώρα και δώσαμε υπόσχεση να κρατήσουμε ζωντανή αυτή τη σχέση.

Την άλλη μέρα το πρωί επισκεφθήκαμε την κεντρική πλατεία της πόλης με το τεράστιο άγαλμα του Λένιν, να δείχνει το δρόμο για την Επανάσταση, μπροστά από το Δημαρχείο και Υπουργείο, επισκεφθήκαμε το Πρωτοδικείο και το Εφετείο του Osh, όπου οι πολίτες περίμεναν υπομονετικά τη σειρά τους για να εκδικαστεί η υπόθεσή τους, ενώ οι δικηγόροι όρθιοι περιφέρονταν στους διαδρόμους, αφού δεν υπήρχε

χώρος για μελέτη και για ανάπαυση. Παρακολουθήσαμε στο Εφετείο, κατόπιν ειδικής άδειας από τον Πρόεδρο, την εκδίκαση αίτησης από τον Εισαγγελέα, που κάθεται απέναντι από τους συνηγόρους, να αντικατασταθεί περιοριστικός όρος υπόδικου με σύλληψη.

Έξω από το Πρωτοδικείο και Εφετείο του Osh

Στη συνέχεια, συνομιλήσαμε με τον Πρόεδρο Εφετών του Δικαστηρίου που έδειξε την ιδιαίτερη χαρά του για την εκεί παρουσία μας και μας εκμυστηρεύθηκε ότι ένα από τα όνειρά του είναι να περπατήσει εκεί που μεγαλούργησε ο Περικλής. Εμείς παράλληλα του εκθέσαμε απόψεις για την πιο λειτουργική παρουσία των δικηγόρων στο χώρο των Δικαστηρίων. Λίγο πριν να φύγουμε από το Osh, επισκεφθήκαμε τα γραφεία του τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου, τα μόνα ιδιότητα σε όλη την Κιργιζία, που αποτελούν δωρεά του προηγούμενου Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου, ο οποίος είχε υπάρξει Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής επί Σοβιετικής Ένωσης.

Τέλος, αναμιχτήκαμε στην λαϊκή αγορά της πόλης, όπου εκεί χτύπαγε «η καρδιά της πόλης», όπου όλα ήταν προς πώληση και αγορά.

Το βράδυ γυρνώντας, μας περίμενε το Μπισκέκ χιονισμένο. Το κρύο ήταν διαπεραστικό. Οι δρόμοι παγωμένοι και επικίνδυνοι.

Τα συναισθήματα της τελευταίας βραδιάς, αλλά και

γενικότερα της επιστροφής ανάμικτα. Χαράς που επιστρέφεις στον τόπο σου και θα ξαναδείς τα οικεία «έμψυχα τε και άψυχα», αλλά και αδιόρατης θλίψης που σταματάει αυτή η εξερεύνηση του άγνωστου – του μακρινού.

Κάνοντας τώρα μία αναδρομή θα έλεγα ότι οι Κιργίζοι είναι άνθρωποι που προσπαθούν να έχουν την δική τους εθνολογική ταυτότητα, τα δικά τους χαρακτηριστικά (είναι και στη Δικαιοσύνη εμφανές), αφού είναι μόλις 25 χρόνια ανεξάρτητο κράτος.

Η παρουσία της Σοβιετικής Ένωσης είναι εμφανής. Στις υποδομές (νοσοκομεία, κέντρα υγείας, πολιτιστικά κέντρα, ανοιχτοί δρόμοι, πάρκα, ογκώδη κτίρια σε γκρι χρώμα, εργατικές πολυκατοικίες, εθνικά πάρκα) που δείχνουν όμως όχι καλοσυντηρημένα. Η θρησκεία έχει την δική της ήσσονος σημασίας παρουσία. Οι επιρροές εκεί προέρχονται κύρια από την Τουρκία, που ασκεί μια αυξημένη επιρροή, λόγω γλωσσικής συνάφειας αλλά και άμεσης αεροπορικής σύνδεσης.

Στο άκουσμα της ελληνικής καταγωγής μας, όλοι αντιδρούσαν θετικά και αρκετοί είχαν να θυμηθούν γεγονότα που είχαν να κάνουν με τις πολυπληθείς ελληνικές κοινότητες της τότε Σοβιετικής Ένωσης και ιδιαίτερα με τον Ποντιακό Ελληνισμό.

Τελειώνοντας αυτό το οδοιπορικό, θα έλεγα αβίαστα ότι υπήρξε ένα ταξίδι που θα «χαραχτεί» στην μνήμη ως τιμητικό, αφού εκπροσωπήσαμε, πιστεύω επαρκώς, τη πατρίδα μας στα πέρατα της γης, ως προσφοράς αφού δώσαμε την τεχνογνωσία μας στους συναδέλφους, αλλά και ως αποδοχής βιωμάτων, εικότων, εμπειριών και γνωριμίας με ανθρώπους με άλλη διαδρομή και πολιτισμό.

Θα ήταν άδικο να μην ευχαριστήσω τον Στέφανο Καρεκλά, δικηγόρο Θεσσαλονίκης και επικεφαλής των ευρωπαϊκών εταιριών που έχουν αναλάβει να προωθήσουν αυτό το έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την ευκαιρία που μας έδωσε να κάνουμε αυτό το μικρό (χρονικά) μεγάλο (ποιοτικά) και ουσιαστικό οδοιπορικό.

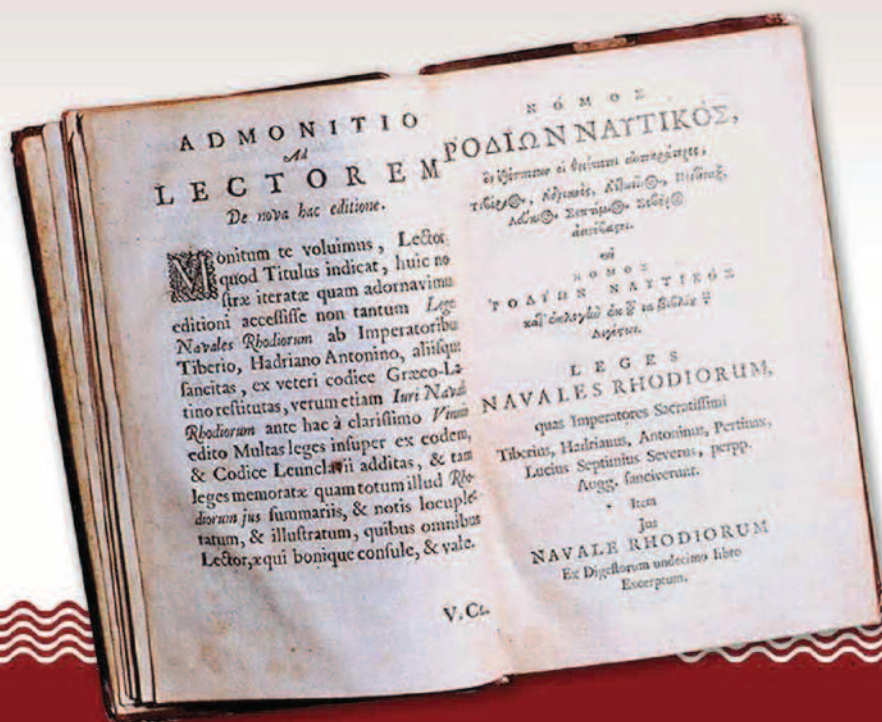
Η Νομική Σχολή Αθηνών, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς & το Ναυτικό Τμήμα του Πρωτοδικείου Πειραιώς
διοργανώνουν επιστημονική εκδήλωση
με την ευγενική υποστήριξη του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής

7

ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετάρτη 14 Ιουνίου 2017, ώρα 17.00

Αμφιθέατρο Ιδρύματος Ευγενίδου

Συντονιστές:

Λεωνίδας Δημητριάδης-Ευγενίδης, Πρόεδρος Ιδρύματος Ευγενίδου
Χρυσούλα Παρασκευά, Αντιπρόεδρος Αρείου Πάγου

Εισηγητές:

Λία Ι. Αθανασίου, Καθηγήτρια Νομικής Σχολής Αθηνών, Διευθύντρια ΠΜΣ
Μανώλης Κωνσταντινίδης, Δ.Ν. Δικηγόρος
Θεοδώρα Νικάκη, Αναπλ. Καθηγήτρια Νομικής Σχολής Swansea (MB)
Κυριάκος Οικονόμου, Πρόεδρος Εφετών
Κωνσταντίνα Παπαντωνίου, Πρόεδρος Πρωτοδικών, Πρόεδρος Α' Ναυτικού Τμήματος
Δημήτριος Χριστοδούλου, Επίκ. Καθηγητής Νομικής Σχολής Αθηνών

Απαραίτητη η κράτηση θέσης: Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς, e-mail: Secretary@dspeiraia.gr

Χορηγία: ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Αναλυτικό πρόγραμμα στο www.dspeir.gr

Δικηγορική Επικαιρότητα / ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

«ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ 2017»

ΚΟΡΦΙΑΤΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Στις 27/3/2017, διεξήχθη η ένατη απονομή των βραβείων «Προσωπικότητες» στην αίθουσα Γεώργιος Κασιμάτης του Εμπορικού Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιά. Μια σημαντική εκδήλωση που αφορά το φάσμα των τεχνών καθώς και ποικίλες δράσεις φορέων που αφορούν το ευρύτερο κοινωνικό γίνεσθαι. Την τελετή βράβευσης παρουσίασαν οι: Σπύρος Καλαματιανός και Αγγελική Αντωνοπούλου. Ο κύριος Καλαματιανός ευχαρίστησε τη δραστήρια Μουσική Ένωση Πειραιά. Η κυρία Αντωνοπούλου ευχαρίστησε την Ακαδημία Ελληνικών Βραβείων Τέχνης για την παρουσία της στην ένατη απονομή. Στη συνέχεια, ακολούθησε ο κύριος **Δημήτρης Μουζακίτης, πρόεδρος της Ακαδημίας Ελληνικών Βραβείων Τέχνης**, ο οποίος απηύθυνε χαιρετισμό. Συγκεκριμένα, είπε ότι υπήρχαν αυτοί που ξεχώρισαν και προβλήθηκαν. Αγώνιστηκαν για την πατρίδα, την ποίηση και τη λογοτεχνία. «Αυτούς τιμάμε». Ο ίδιος, ίδρυσε πριν από 36 χρόνια τα Κορφιάτικα βραβεία, που αφορούν το θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Ο κ.Μανώλης Ιωνάς ευχαρίστησε την Κερκυραϊκή Ένωση για το αδιάβλητο της όλης διαδικασίας. Ευχήθηκε καλή επιτυχία.

Το βραβείο ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ 2017 απενεμήθη μεταξύ άλλων στον κ. **Γιώργο Σταματογιάννη, Πρόεδρο του Δικηγορικού συλλόγου Πειραιά**. Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ στα πλαίσια αυτής της εκδήλωσης βραβεύτηκε για τη κοινωνική του αρωγή όσον αφορά το προσφυγικό ζήτημα και δήλωσε ότι τόσο εκείνος όσο και οι συνεργάτες του, πίστεψαν στη μετουσίωση του λειτουργού της δικαιοσύνης και στη βοήθεια προς το συνάνθρωπο. Έκλεισε τα λόγια του τονίζοντας την έννοια της αλληλεγγύης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ Συνεργασία με Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά

Συζητείται συχνά ότι πολλοί νομικοί επαγγελματίες όπως δικαστές, δικηγόροι, νομικοί σύμβουλοι, κ.α. δεν διαθέτουν την απαιτούμενη εκπαίδευση στα οικονομικά, ούτως ώστε να είναι σε θέση να κατανοήσουν δύσκολα οικονομικής φύσης θέματα που αφορούν τις καθημερινές τους υποχρεώσεις. Αυτό κυρίως συμβαίνει διότι ή δεν είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν βασικά μαθήματα σε οικονομικά και επιχειρηματικά θέματα κατά τη διάρκεια των πανεπιστημιακών τους σπουδών στη Νομική Σχολή ή γιατί τα μαθήματα οικονομικής φύσης που παρακολούθησαν δεν συνδέονταν με τα πρακτικά θέματα των νομικών υποθέσεων που χειρίζονται σε καθημερινή βάση. Επιπλέον, οι απόφοιτοι της Νομικής, εξαιτίας της ανεπαρκούς εκπαίδευσής τους σε θέματα οικονομικής φύσεως, χρηματοοικονομικών, marketing ή διοίκησης επιχειρήσεων μιας νομικής εταιρίας, είναι ελλειπώς εξοπλισμένοι για να χειριστούν αποτελεσματικά υποθέσεις κατά την άσκηση της δικηγορίας τους ή να επεκτείνουν την καριέρα τους αναλαμβάνοντας λειτουργικές ή διοικητικές θέσεις σε άλλες επιχειρήσεις. Ο καθηγητής M. Schill, (Πρύτανης του Πανεπιστημίου Σικάγο) τονίζει τα εξής: «Οι δικηγόροι δεν μπορούν να αναρριχηθούν στη κορυφή της διευθυντικής ιεραρχίας των μεγάλων εταιριών όπως παλαιότερα. Πολλοί δικηγόροι καταλήγουν να εργάζονται σε επιχειρήσεις, αλλά η νομική τους εκπαίδευση δεν τους έχει προετοιμάσει κατάλληλα γι' αυτό το σκοπό. Εκτός από λίγα λογιστικά, τα μαθήματα στη νομική παρέχουν λίγες γνώσεις ώστε να μπορούν να αναλάβουν την λειτουργία μιας επιχείρησης».

Ειδικά ο τελικός στόχος της LET4CEO είναι να σχεδιάσει εργαλεία (εγχειρίδιο, web-site, εκπαιδευτικά σεμινάρια) ενόψει της εξέλιξης των αναγκών όσον

αφορά την αγορά εργασίας, τα οποία και θα ενισχύσουν την δυνατότητα εύρεσης εργασίας και επιπλέον θα ενισχυθούν τα τρέχοντα εκπαιδευτικά προγράμματα πολύπλοκης οικονομικής φύσεως βασιζόμενα σε πρακτικές ανάγκες των αποφοίτων νομικής. Η ιστοσελίδα θα ενσωματώσει τεχνολογικά προηγμένες δομές με σκοπό να προσφέρει τη μέγιστη δυνατή πληροφόρηση στον τομέα των νομικών και των οικονομικών, με αποτέλεσμα την ενίσχυση των υφιστάμενων επαγγελματιών προφίλ και δεξιοτήτων τους στη νομική επιστήμη.

Η έλλειψη δεξιοτήτων και εξειδικευμένων γνώσεων από τους επαγγελματίες νομικούς αναφορικά με τον αποτελεσματικό τρόπο χειρισμού δικαστικών υποθέσεων, ιδιαίτερα σε υποθέσεις που σχετίζονται με την νομοθεσία ανταγωνισμού (εθνική ή ευρωπαϊκή) τονίζεται επίσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο από τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ενισχύοντας την συνεργασία με την εθνική δικαιοσύνη στα κράτη-μέλη ειδικά στον τομέα του περι ανταγωνισμού δικαίου. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εκδώσει δύο Οδηγίες για τη συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια: η μία στον τομέα της Ευρωπαϊκής Αντιμονοπωλιακής Νομοθεσίας (2004/C 101/04) και η άλλη στην εφαρμογή της Νομοθεσίας περί Κρατικών Ενισχύσεων (2009/C 85/01). Οι παραπάνω Οδηγίες αναγνωρίζουν ότι η σύνθετη οικονομική ανάλυση και οι δεξιότητες είναι προαπαιτούμενα για την σωστή εφαρμογή των κρίσιμων άρθρων 101 & 102 της Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περαιτέρω, από το 2002, η Γενική Δ/ση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχει θέσει σε λειτουργία ένα υποστηρικτικό πρόγραμμα, αφιερωμένο στην εκπαίδευση εθνικών δικαστών στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο Ανταγωνισμού και στη συνεργασία (σε δικαστικό επίπεδο) με-

ταξύ εθνικών δικαστών. Το γεγονός αυτό επιδεικνύει την αναγκαιότητα της πλήρους, σωστής και ομοιόμορφης εφαρμογής του Ευρωπαϊκού Δικαίου Ανταγωνισμού στα διάφορα κράτη-μέλη.

Η ορθή μεταφορά και εφαρμογή της δευτερογενούς ευρωπαϊκής νομοθεσίας για την απελευθέρωση συγκεκριμένων αγορών όπως (ενέργειας, μεταφοράς, επικοινωνίας, ταχυδρομείου) απαιτεί βαθιά κατανόηση σύγχρονων οικονομικών θεμάτων. Η αποτελεσματική λειτουργία αυτών των αγορών αποτελεί θέμα, υψίστης σημασίας, για την επίτευξη των στόχων περί οικονομικής ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όπως προελέχθη, αν και τα Πανεπιστήμια όπου διδάσκονται νομικά, προσέφεραν στους φοιτητές τους εκπαίδευση, σε βασικό επίπεδο, σε κλάδους οικονομικών όπως μικροοικονομία και μακροοικονομία, εν τούτοις οι επιστήμες αυτές δεν συγκαταλέγονται στα υποχρεωτικά μαθήματα από τα υπάρχοντα σχέδια μελέτης των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΑΕΙ). Κατά τη διάρκεια των νομικών σπουδών παρείχαν σε αυτούς 3000 ώρες διδασκαλίας: από αυτές λιγότερες από 50 ώρες αφιερώθηκαν σε οικονομικής φύσεως θέματα. Αφήνοντας έξω τις πρακτικές εφαρμογές της οικονομικής εκπαίδευσης, όταν εισέρχονται στο δικαστικό σύστημα, υπονομεύει την ικανότητά τους να λαμβάνουν ικανοποιητικές αποφάσεις σε υποθέσεις οικονομικής φύσεως. Επιπλέον οι αποφάσεις των Δικαστηρίων ή Διαιτητικών Δικαστηρίων για υποθέσεις που σχετίζονται με

οικονομικά θέματα, επαφίενται στην ικανότητα των δικαστών να δώσουν σε αυτές μια οικονομική προοπτική, πράγμα το οποίο συνήθως απουσιάζει από το σύνολο των ικανοτήτων των επαγγελματιών νομικών, λόγω του γεγονότος ότι η εκπαίδευση στα οικονομικά παρέχεται σ' αυτούς μόνο περιστασιακά και μόνο όταν πρόκειται για νομική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Το προτεινόμενο σχέδιο θα συνεισφέρει αποτελεσματικά στο να υπάρξει μια σωστή και ομοιογενής εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου στις συμμετέχουσες χώρες και θα παράξει μεθοδολογία εκπαίδευσης και υλικό με σκοπό τον εμπλουτισμό των οικονομικών γνώσεων των νομικών και προοπτικές επαγγελματικής εξέλιξης. Η ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών θα ενισχύσει την αμοιβαία κατανόηση και θα συμβάλλει θετικά στην αποτελεσματική εναρμόνιση της εφαρμογής του περί ανταγωνισμού δικαίου στις συμμετέχουσες χώρες.

Η κερδισθείσα εμπειρία και τα διδάγματα θα μπορούν να μεταφερθούν σε άλλες χώρες σύμφωνα με τις ανάγκες που ισχύουν εκεί.

Το Πανεπιστήμιο Πειραιά είναι ο συντονιστής στο πρόγραμμα και ο Δ.Σ.Π. συμμετέχει ως συνεργάτης. Το Παν/μιο υπέβαλλε αίτημα με τη συνεργασία του Συλλόγου επιτυχώς και αναμένεται εντός των προσεχών μηνών η έγκριση του αιτήματος αυτού. Κάτι που θα έχει ιδιαίτερα χρήσιμες διαστάσεις για τους νέους χρηματοοικονομικούς θεσμούς.

ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ 2017 ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πειραιώτικες μουσικές μνήμες

Ο Δήμος του Πειραιά διοργανώνει για τρίτη συνεχόμενη χρονιά τις «ΗΜΕΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ», ένα γεγονός γιορτή που καθιερώνεται πλέον ως θεσμός και δίνει ξανά την ευκαιρία στους φορείς και τους πολίτες να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις, να διασκεδάσουν και να γνωρίσουν καλύτερα την πόλη μας.

Οι Ημέρες Θάλασσας θα διαρκέσουν 5 ημέρες, από τις 24 έως τις 28 Μαΐου 2017 και όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος θα εορταστούν με σκοπό την ανάδειξη της μορφιάς και των αξιοθέατων του Πειραιά με άξονα τη θάλασσα και τον πολιτισμό του, μέσα από ένα πανόραμα εκδηλώσεων όπως ξεναγήσεις, πάρτι, πολιτιστικά, αθλητικά και κοινωνικά δρώμενα, συναυλίες, παραστάσεις κ.α.

Στα πλαίσια δράσης του Δήμου Πειραιά ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργανώνει εκδήλωση με θέμα: Πειραιώτικες μουσικές μνήμες

Μια μουσική- τραγουδιστική αφήγηση-παραστάση – προβολή εικόνων, για την ιστορία του νεότερου Πειραιά (από το 1829), στηριγμένη σε ιδέα, κείμενα, αφήγηση, επιλογή τραγουδιών, του Δημήτρη Σταθακόπουλου (Δρα Παντείου Πανεπιστημίου – Διπλ. Βυζαντινής Μουσικής/Μουσικού – Δικηγόρου Πειραιά) που παρουσιάζει το μουσικό σχήμα ΜΠΑΜ που αποτελείται από: Την Χαρούλα Τσαλπαρά: Ακορντεόν, Μπαγλαμά, Τραγούδι, την Θεοδώρα Αθανασίου, Κιθάρα, Πολίτικο λαούτο (Lavta), Μπουζούκι, Τραγούδι, τον Γλαύκο Σμαριανάκη: Βιολί, Κιθάρα, Τραγούδι.

Παίζει μπουζούκι και αφηγείται ο Δημήτρης Σταθακόπουλος με συνοδεία στο ακορντεόν του οδοντιάτρου Πειραιά Ιωάννου Σκουνάκη.

Φιλική συμμετοχή: Η Χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά με τον μαέστρο-δικηγόρο Μάριο Καζά, η Παιδική χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά με την μαέστρο Κική Σβίγκου και το χορευτικό σχήμα ΑΜΑΛΓΑΜΑ της Μ. Αθανασιάδου.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

26 ΜΑΪΟΥ 2017 ΚΑΙ ΩΡΑ 20.00

ΤΟΠΟΣ: ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

(Ηρώων Πολυτεχνείου 47)

της **Μαίρης Φλωροπούλου- Μακρή**
 Αντιπροέδρου ΔΣΠ
 Μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας CCBE

Κοινή δήλωση Ευρωπαίων δικηγόρων, δικαστών και δημοσιογράφων, για τη συνεχιζόμενη καταστολή του κράτους δικαίου στην Τουρκία

Κοινή δήλωση δικηγόρων, δικαστών και δημοσιογράφων για τη συνεχή καταστολή του κράτους δικαίου στην Τουρκία.

Το Συμβούλιο των Δικηγορικών Συλλόγων στη Ευρώπη (CCBE), η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Δημοσιογράφων και η Ευρωπαϊκή Ένωση Δικαστών δημοσίευσαν μία κοινή δήλωση, προκειμένου να εκφράσουν τη γενικευμένη αντίθεσή τους για την κατάσταση στη Τουρκία, όπου επικρατεί ένα εχθρικό κλίμα για τους δικηγόρους, δημοσιογράφους και δικαστές.

Οι ευρωπαϊκές οργανώσεις αντιπροσωπευτικές των δικηγόρων, δικαστών και δημοσιογράφων δημοσίευσαν μια κοινή δήλωση για να καταγγείλουν τις συνεχείς επιθέσεις στο κράτος δικαίου στην Τουρκία που ακολούθησε κυρίως μετά την απόπειρα πραξικοπήματος στις 15 Ιουλίου 2016. Είναι η πρώτη φορά που αυτοί οι τρεις κλάδοι επαγγέλματος παίρνουν μία τέτοια πρωτοβουλία.

Η κοινή δήλωση έχει ως ακολούθως:

Το Συμβούλιο των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρώπης (CCBE), η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Δημοσιογράφων (EFJ) και η Ευρωπαϊκή Ένωση Δικαστών (EAJ) καταδικάζουν απερίφραστα τις συνεχιζόμενες γενικευμένες διώξεις δικηγόρων, δημοσιογράφων, δικαστών και εισαγγελέων στην Τουρκία.

Μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα στις 15 Ιουλίου 2016, η τουρκική κυβέρνηση κήρυξε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και υιοθέτησε 21 νομοθετικά διατάγματα, τα οποία οδήγησαν σε μια σοβαρή υπονόμευση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το κράτος

δικαίου σε όλη τη χώρα.

Χιλιάδες δικαστές και εισαγγελείς και εκατοντάδες δημοσιογράφοι και δικηγόροι απολύθηκαν, κρατήθηκαν ή συνελήφθησαν. Έλαβε χώρα μια εκτεταμένη λογοκρισία στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και εκατοντάδες οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών έκλεισαν. Πολλοί Δικηγορικοί Σύλλογοι και Σύλλογοι Ανεξάρτητων Δικαστών YARSAV έκλεισαν και τα περιουσιακά τους στοιχεία κατασχέθηκαν ή δεσμεύτηκαν χωρίς αποζημίωση.

Υπάρχουν περίπου 2000 δικαστές και εισαγγελείς (εκτός των 4088 που απολύθηκαν), 350 δικηγόροι και 150 δημοσιογράφοι και εργαζόμενοι στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι οποίοι κρατούνται, ενώ έχει ασκηθεί δίωξη σε 867 δικηγόρους. Οι περισσότεροι από αυτούς στοχοποιούνται αποκλειστικά επειδή εκπλήρωσαν τις επαγγελματικές του υποχρεώσεις, βάσει φερόμενων κατηγοριών για υποστήριξη τρομοκρατικών οργανώσεων. Σε πολλές περιπτώσεις κρατούνται χωρίς κατηγορίες και χωρίς να οδηγηθούν ενώπιον του φυσικού τους δικαστή. Όταν τα τουρκικά δικαστήρια εκδίδουν ένταλμα κράτησης, διατάζουν επίσης τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων τους στερώντας από τους κρατούμενους τη δυνατότητα να υποστηρίξουν τις οικογένειες του.

Τα υιοθετούμενα νομοθετικά διατάγματα υπονομεύουν το δικαίωμα στην υπεράσπιση. Σε υποθέσεις που συσχετίζονται με την αντιτρομοκρατική νομοθεσία, ο κρατούμενος δεν έχει πρόσβαση σε δικηγόρο για τις πέντε πρώτες ημέρες αστυνομικής κράτησης και αυτό το δικαίωμα μπορεί να ανασταλεί για έξι μήνες. Όταν η πρόσβαση σε δικηγόρο καταστεί εφι-

κτη, το απόρρητο μεταξύ δικηγόρου και πελάτη παραβιάζεται: οι συνεντεύξεις του πελάτη στη φυλακή καταγράφονται και συχνά γίνονται υπό την παρουσία αστυνομικού ενώ τα έγγραφα κατάσχονται και ελέγχονται. Επιπροσθέτως πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις έχουν εκφράσει την ανησυχία τους για τις συχνές περιπτώσεις κακομεταχείρισης κρατουμένων.^[1]

Οι υπογράφουσες οργανώσεις δίνουν έμφαση στο ότι ένα ανεξάρτητο δικαστικό σύστημα είναι απαραίτητο συστατικό για τη διατήρηση του κράτους δικαίου σε μια ελεύθερη κοινωνία. Σύμφωνα με τις Βασικές Αρχές των Ηνωμένων Εθνών για την ανεξαρτησία των δικαστικών αρχών, η ανεξαρτησία αυτή πρέπει να διαφυλάσσεται από το κράτος και κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα ή τη νομοθεσία της χώρας. Σύμφωνα με τις Βασικές Αρχές είναι καθήκον όλων των κυβερνήσεων και των άλλων θεσμών να σέβονται και να επιτηρούν την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας. Η απόλυτη αναγκαιότητα καθώς και οι προϋποθέσεις για ένα ανεξάρτητο δικαστικό σύστημα σε ένα δημοκρατικό κράτος, αναφέρονται ξεκάθαρα στη Σύσταση 2010/12 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς και σε πολλές γνωμοδοτήσεις του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Ευρωπαίων δικηγόρων. Το σημαντικότερο είναι η ισορροπία των εξουσιών, η οποία απαιτεί τον αποκλεισμό κάθε επιρροής στη δικαστική εξουσία από την κυβέρνηση, τον πρωθυπουργό και το κοινοβούλιο.

Οι δικηγόροι παίζουν βασικό ρόλο στη διασφάλιση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Όπως υπογραμμίστηκε στη σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος του δικηγόρου No R (2000) από 21 μέχρι 25 Οκτωβρίου 2000, πρέπει να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε να γίνει σεβαστή, να προστατευτεί και να προωθηθεί η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος των δικηγόρων χωρίς διακρίσεις και χωρίς αδικαιολόγητες παρεμβάσεις από τις αρχές ή το δημόσιο, ιδιαίτερα υπό το φως σχετικών προβλέψεων της Ευρωπαϊκής Σύμβα-

σης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Επίσης, σύμφωνα με τις Βασικές Αρχές των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το ρόλο των δικηγόρων, οι κυβερνήσεις πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι δικηγόροι μπορούν να εκπληρώσουν όλες τις λειτουργίες του επαγγέλματός τους χωρίς εκφοβισμούς, κωλύματα, παρενοχλήσεις ή αδικαιολόγητες παρεμβάσεις (Αρχή 16). Επιπροσθέτως, οι δικηγόροι δεν πρέπει να ταυτοποιούνται με τους πελάτες τους ή με τις υποθέσεις των πελατών τους κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους (Αρχή 18).

«Κάθε ένας έχει το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης. Αυτό το δικαίωμα πρέπει να συμπεριλαμβάνει την ελευθερία έκφρασης γνώμης και την ελευθερία λήψης ή μετάδοσης πληροφοριών και ιδεών χωρίς παρεμβολή των δημόσιων αρχών και ανεξαρτήτως συνόρων.

Αυτό το άρθρο δεν πρέπει να παρεμποδίσει το κράτος από το να απαιτήσει ραδιοτηλεοπτικές άδειες, άδειες για τηλεόραση ή για κινηματογράφο (άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ECHR). Επίσης, ο Επίτροπος του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα ανθρώπινα δικαιώματα Nils Muižnieks ανέφερε σε ένα αναλυτικό Μνημόνιο για την ελευθερία της έκφρασης και την ελευθερία στα μέσα ενημέρωσης στην Τουρκία στις 15 Φεβρουαρίου 2017, ότι «η υπερβολικά ευρεία εφαρμογή της έννοιας της τρομοκρατικής προπαγάνδας και της υποστήριξης τρομοκρατικής οργάνωσης, στην οποία συμπεριλαμβάνονται δηλώσεις και πρόσωπα που ξεκάθαρα δεν υποκινούν τη βία, αντανakλά μια λανθασμένη πεποίθηση ότι με τον περιορισμό της ελευθερίας έκφρασης, η οποία οδηγεί σε παραβίαση των διεθνών κανόνων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα λυθούν αυτά τα προβλήματα. Η βία και η απειλή χρήσης βίας είναι το καθοριστικό συστατικό της έννοιας της “τρομοκρατίας”, η οποία δεν πρέπει να χρησιμοποιείται καθολικά με σκοπό να τιμωρήσει δηλώσεις, οι οποίες δεν περιλαμβάνουν αυτά τα συστατικά στοιχεία, ακόμη και αν αυτές οι δηλώσεις είναι μη συναινετικές, σοκαριστικές ή πολιτικά ενοχλητικές”.

[1] Το 2016 η Διεθνής Αμνηστία κατήγγειλε ότι υπήρχαν αξιόπιστες ενδείξεις βασανισμού, συμπεριλαμβανομένων σοβαρών χτυπημάτων και βιασμών στα κέντρα κράτησης και παρότρυνε την τουρκική κυβέρνηση να επιτρέψει την πρόσβαση ανεξάρτητων παρατηρητών στους κρατούμενους. Σε μια έκθεση που δημοσιεύτηκε τον Οκτώβριο του 2016, η Human Rights Watch κατέγραψε 13 ειδικές περιπτώσεις παραβιάσεων ενάντια σε κρατούμενους, που κυμαίνονται από τοποθέτηση των κρατουμένων σε θέση του στρες και στέρση ύπνου μέχρι σοβαρά χτυπήματα, σεξουαλική παρενόχληση και απειλή βιασμού. Τον Δεκέμβριο του 2016 ο ειδικός παρατηρητής των Ηνωμένων Εθνών για τα βασανιστήρια Nils Melzer, κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης τύπου στην Άγκυρα προειδοποίησε ότι το κλίμα στην Τουρκία, που ακολούθησε το αποτυχημένο πραξικόπημα, ευνοεί τους βασανισμούς.

Σε έκθεση για “τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών στην Τουρκία από τις 8 Μαρτίου^[2], η Επιτροπή παρακολούθησης της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης (PACE) τόνισε ότι: “προκαλεί ανησυχία η κατάσταση σε σχέση τα μέσα ενημέρωσης στην Τουρκία, καθώς η διασταλτική ερμηνεία του αντιτρομοκρατικού νόμου, η οποία έρχεται σε αντίθεση με τα πρότυπα του Συμβουλίου της Ευρώπης, υποβιβάζει σοβαρά τα δημοκρατικά θεμέλια της χώρας και οδηγεί στην ποινικοποίηση και δίωξη των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δικηγόρων^[3].”

Υπενθυμίζοντας ότι η δικαστική εξουσία, το νομικό επάγγελμα και τα μέσα ενημέρωσης αντιπροσωπεύουν τον ακρογωνιαίο λίθο του δημοκρατικού κράτους, οι υπογράφουσες οργανώσεις παρακινούν την τουρκική κυβέρνηση:

- **Να αποκαταστήσει την ανεξαρτησία του δικαστικού συστήματος σύμφωνα με τον κανόνα δικαίου.**
- **Να διασφαλίσει την ελευθερία έκφρασης και στα μέσα ενημέρωσης.**
- **Να εγγυηθεί σε όλους τους πολίτες το θεμελιώδες δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη και δικηγόρο.**
- **Να σεβαστεί τις διεθνείς υποχρεώσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως προβλέπουν η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και άλλες διεθνείς συμφωνίες.**
- **Να στηρίξει το κράτος δικαίου και τη δημοκρατία στη χώρα.**
- **Να απελευθερώσει όλους τους δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόρους και δημοσιογράφους, οι οποίοι κρατούνται χωρίς λόγο μόνο και μόνο γιατί εκπλήρωσαν τα επαγγελματικά τους καθήκοντα.**
- **Να θέσει τέλος στη δίωξη δικαστών, εισαγγελέων, δικηγόρων και δημοσιογράφων.**

Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Δημοσιογράφων

Η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Δημοσιογράφων είναι η μεγαλύτερη οργάνωση δημοσιογράφων στην Ευρώπη, εκπροσωπώντας πάνω από 320.000 δημοσιογράφους από 71 οργανώσεις δημοσιογράφων σε 43 χώρες. Η ΕΟΔ αγωνίζεται για τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα των δημοσιογράφων που εργάζονται σε όλους τους τομείς των μέσων ενημέρωσης σε όλη την Ευρώπη μέσα από ισχυρές συνδικαλιστικές οργανώσεις και σωματεία. Η ΕΟΔ προωθεί και υπερασπίζεται το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρα-

σης και της πληροφόρησης, όπως διασφαλίζεται στο Άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Η ΕΟΔ υποστηρίζει τις συνδεδεμένες με αυτήν οργανώσεις με σκοπό να ενδυναμώσει την ανάπτυξη συνδικαλιστικών οργανώσεων, την πρόσληψη νέων μελών και τη διατήρηση ή δημιουργία ενός περιβάλλοντος, όπου υπάρχει η ποιότητα, η δημοσιογραφική ανεξαρτησία, ο πλουραλισμός, οι αξίες της δημόσιας υπηρεσίας και η αξιοπρεπής εργασία στα μέσα ενημέρωσης.

Ευρωπαϊκή Ένωση Δικαστών

Η Ευρωπαϊκή Ένωση Δικαστών (EAJ), μια περιφερειακή ομάδα της Διεθνούς Οργάνωσης Δικαστών (IAJ/ΔΟΔ ίδρυση το 1953) είναι μια οργάνωση αντιπροσώπων των οργάνωσεων ανεξάρτητων εθνικών δικαστών σε 44 χώρες. Η ΕΑΔ είναι επιφορτισμένη με τη διαφύλαξη της ανεξαρτησίας των δικαστικών αρχών, ως ένα απαραίτητο προαπαιτούμενο της δικαστικής λειτουργίας και διασφάλισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας με τη διαφύλαξη της συνταγματικότητας και του ήθους της δικαστικής εξουσίας. Η ΕΑΔ/ΔΟΔ έχει ρόλο παρατηρητή μαζί με το Συμβούλιο της Ευρώπης και τα Ενωμένα Έθνη.

CCBE

Το Συμβούλιο των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρώπης (CCBE), που ιδρύθηκε το 1960, είναι μια διεθνής μη κερδοσκοπική οργάνωση, η οποία από τη δημιουργία της βρίσκεται στην πρώτη γραμμή για την προώθηση των απόψεων των Ευρωπαίων δικηγόρων και την υπεράσπιση των νομικών αρχών πάνω στις οποίες βασίζεται η δημοκρατία και το κράτος δικαίου. Το CCBE αναγνωρίζεται ως η αντιπροσωπευτική φωνή του ευρωπαϊκού νομικού επαγγέλματος μέσα από τα μέλη του, που είναι πάνω από 1 εκατομμύριο Ευρωπαίοι Δικηγόροι. Το CCBE συμπεριλαμβάνει Δικηγορικούς Συλλόγους 45 χωρών από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Οικονομική Ζώνη και την Ευρώπη ευρέως.

Το CCBE χορήγησε το 2016 το Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε τέσσερις τούρκους δικηγόρους, οι οποίοι ήταν ιδιαίτερα ενεργοί στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το κράτος δικαίου στην Τουρκία: μετά θάνατον στον Tahir Elçi, Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Diyarbakir, ο οποίος δολοφονήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2015, Ayşe Bingöl Demir, Ayşe Acinikli και Ramazan Demir.

[2] Προσωρινή έκδοση

[3] Παράγραφος 25

Ευρωπαϊοί Δικηγόροι στη Λέσβο - Από την επίσκεψη αντιπροσωπείας της CCBE στην Αθήνα και το Κέντρο Υποδοχής της Μόριας

ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ

Από τις 8 έως τις 11 Μαρτίου, μία αντιπροσωπεία αποτελούμενη από τον Πρόεδρο του CCBE, Ruthven Gemmell, τον τέως Πρόεδρο του CCBE, Michel Benichou, τον Πρόεδρο της Επιτροπής Μετανάστευσης στο CCBE, David Conlan Smyth, τον τέως Πρόεδρο και νυν Αντιπρόεδρο του DAV (Δικηγορικός Σύλλογος Γερμανίας), Δρ. Wolfgang Ewer και τον Γενικό Διευθυντή του DAV, Cord Brüggmann, ταξίδεψε στην Ελλάδα για να επισκεφθεί το πρόγραμμα «Ευρωπαϊοί Δικηγόροι στη Λέσβο» («ELIL»).

Η αντιπροσωπεία έτυχε θερμής υποδοχής στην Αθήνα, με μία δεξίωση που παραχώρησε ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών και ο Επικεφαλής της Ελληνικής Αντιπροσωπείας στο CCBE, Παναγιώτης Περάκης, με εξέχοντες προσκεκλημένους, συμπεριλαμβανομένων των τριών πρώην Ελλήνων Προέδρων του CCBE κκ Ν. Κουτρομπή, Σ. Φέλιου και Ευ. Τσουρούλη, του Υπουργού Δικαιοσύνης και διακεκριμένων ακαδημαϊκών και δικηγόρων. Επρόκειτο για μία εξαιρετική και πολύ φιλόξενη εκδήλωση, ενώ έγινε και μία ειδική παρουσίαση προς τιμήν του τέως Προέδρου του CCBE, Michel Benichou, για την σημαντική συμβολή του στο ELIL και στην πρόσβαση στην δικαιοσύνη στην Ελλάδα.

Στις 9 Μαρτίου, η αντιπροσωπεία συναντήθηκε με τον Έλληνα Υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Σταύρο Κοντονή. Η συνάντηση αυτή είχε μεγάλο ενδιαφέρον και ο Υπουργός παρουσίασε το οικονομικό και πολιτικό πλαίσιο της προσφυγικής κρίσης στην Ελλάδα και σημείωσε τη δέσμευση της ελληνικής κυβέρνησης για την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και ειρήνη. Εν συνεχεία,

η αντιπροσωπεία συναντήθηκε με τους νομικούς συμβούλους του Έλληνα Υπουργού Μετανάστευσης, τους κ.κ. Βασίλειο Ζήση και Μάρκο Παπακωνσταντή, όπου συζητήθηκαν η πρακτική εφαρμογή και επιτυχία του προγράμματος, η αγαστή συνεργασία μεταξύ του προγράμματος και του Υπουργείου καθώς και το ενδεχόμενο μέλλον του ELIL.

Έπειτα, η αντιπροσωπεία ταξίδεψε στη Λέσβο και συναντήθηκε με τους επικεφαλής του προγράμματος, Philip Worthington και Χρυσούλα Αρχοντάκη. Στις 10 Μαρτίου, μαζί με τον νομικό σύμβουλο του Υπουργού Μετανάστευσης, κ. Βασίλειο Ζήση, η αντιπροσωπεία επισκέφθηκε το Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης στη Μόρια. Τους υποδέχθηκε ο Διευθυντής της Μόριας, που τους συνόδευσε στην επίσκεψή τους στον καταυλισμό. Τελικά, η αντιπροσωπεία συναντήθηκε με τους επικεφαλής του Δικηγορικού Συλλόγου Λέσβου για να τους ευχαριστήσει για την για την εργασία τους και για την συνεργασία τους με το ELIL. Συζητήσαν επίσης το μέλλον των εργασιών στην Λέσβο. Το ταξίδι ήταν πολύ επιτυχημένο, καθώς προσέφερε μία εξαιρετική ευκαιρία να φανεί στην πράξη το πόσο καλά εξελίσσεται το πρόγραμμα.

Στις 31 Μαρτίου 2017, οι Ευρωπαϊοί Δικηγόροι στη Λέσβο εργάστηκαν στην χιλιοστή τους υπόθεση, πράγμα που σημαίνει ότι πάνω από 1000 άτομα έχουν λάβει πρώτου βαθμού νομική βοήθεια από δικηγόρο του προγράμματος από τον Ιούλιο του 2016. Πρόκειται για ένα εξαιρετικό επίτευγμα και θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε για ακόμη μία φορά τους συμμετέχοντες Δικηγορικούς Συλλόγους για την γενναιόδωρη οικονομική υποστήριξή τους.

Στοιχεία επικοινωνίας με το Σύλλογο

Facebook:

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Email: snadpeir@gmail.com

Απόστολος Κόντος,
Πρόεδρος Σ.Ν.Α.Δ.Π.

Δικηγόρος

Διαπιστευμένος διαμεσολαβητής

«EU Litigation for Lawyers»

Το Συμβούλιο των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρώπης (CCBE), σε συνεργασία με την Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου (ERA, Academy of European Law) και τους συμμετέχοντες στο πρόγραμμα Δικηγορικούς Συλλόγους της Ελλάδας, Γαλλίας, Ιρλανδίας, Ισπανίας, Πολωνίας και Φινλανδίας, διοργανώνει σειρά **διήμερων σεμιναρίων με θέμα «EU Litigation for Lawyers»**. Το πρώτο κατά σειρά διήμερο σεμινάριο πραγματοποιήθηκε την 15^η – 16^η Φεβρουαρίου στις πόλεις του Τριέρ και του Λουξεμβούργου όπου - κατόπιν κλήρωσης - είχα τη χαρά και την τιμή να συμμετάσχω.

Την πρώτη ημέρα βρεθήκαμε στην πόλη του Τριέρ στην Γερμανία, γενέτειρα του Karl Marx, κατά την οποία μέσα από τέσσερις εξαιρετικές εισηγήσεις εκτέθηκε αφενός το νομοθετικό πλαίσιο και αφετέρου η πρακτική διαδικασία της άσκησης προσφυγής στο ΔΕΕ. Στην πρώτη εισήγηση, ο κ. Christian Ganser, προϊστάμενος της γραμματείας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσίασε μέσα από μια ιστορική αναδρομή τη σύν-

θεση και το τρόπο λειτουργίας του Δικαστηρίου όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί σήμερα. Παράλληλα, αποτύπωσε σε αριθμούς τη φύση των υποθέσεων που εισάγονται ενώπιον του ΔΕΕ με τα προδικαστικά ερωτήματα εκ μέρους των εθνικών κρατών και τις υποθέσεις παραβίασης ενωσιακών διατάξεων περί ανταγωνισμού να βρίσκονται στις πρώτες θέσεις. Στη συνέχεια ακολούθησε η εισήγηση του δικηγόρου Ιρλανδίας, κ. Noel Joseph Travers, με ειδικευση σε ζητήματα Ενωσιακού Δικαίου που έχοντας ως εργαλείο τη νομολογία του ΔΕΕ αναφέρθηκε στη στάση του Δικαστηρίου απέναντι σε μια σειρά από ζητήματα που αφορούν το Πρωτογενές και το Παράγωγο δίκαιο της Ε.Ε. Η τρίτη εισήγηση, του κ. Daniel Samiento, διακεκριμένου μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου Μαδρίτης, επικεντρώθηκε σε πρακτικές συμβουλές επί της διαδικασίας που απαιτείται για την αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης του ΔΕΕ. Τέλος με ιδιαίτερη περηφάνεια παρακολουθήσαμε την εξαιρετική εισήγηση της Ελληνίδας δικηγόρου, κ.

Μαριάννας Ράντου, αναφορικά με το νομοθετικό πλαίσιο μα και τη διαδικασία στην πράξη για την άσκηση της προσφυγής ενώπιον του ΔΕΕ. Προς εμπέδωση των ανωτέρω, στο τέλος της πρώτης ημέρας η Ελληνίδα εισηγήτρια ήταν υπεύθυνη για τις ομάδες εργασίας που δημιουργήθηκαν για την πρακτική άσκηση των συμμετεχόντων επί πραγματικών υποθέσεων. Η υπόθεση προς μελέτη αφορούσε την από 26/4/2006, με ημερομηνία δημοσίευσης την 11^η/12/2010 και με αριθμό L 327/71 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής απευθυντέα στην Ελληνική Δημοκρατία με περιεχόμενο τη μη νόμιμη οικονομική ενίσχυση εγχώριων αεροπορικών εταιριών.

Εξίσου ενδιαφέρουσα ήταν και η δεύτερη ημέρα του σεμιναρίου που πραγματοποιήθηκε στους χώρους του ΔΕΕ στο Λουξεμβούργο. Μέσα από μια αυστηρή ομολογουμένως διαδικασία ξαναγηθήκαμε στους χώρους του Δικαστηρίου και μας δόθηκε η δυνατότητα να παρακολουθήσουμε τη συζήτηση μιας προσφυγής υπηκόου Σλοβακίας αναφορικά με την μη νόμιμη χρήση προσωπικών του δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις φορολογικές αρχές της χώρας του. Εν συνέχεια, έγινε μια συνολική παρουσίαση του όγκου και του τρόπου της εργασίας του ΔΕΕ από το διδάκτορα της νομικής του Πανεπιστημίου της AixdeProvence και βοηθό του κ. Δικαστή SinicaRodin, κ. Γεώργιο Βαλλινδά. Προφανώς, η χαρά και η περηφάνεια των Ελλήνων συμμετεχόντων ήταν παραπάνω από εμφανής, δεδομένου πως η ως άνω παρουσίαση έλαβε χώρα από έναν διακεκρι-

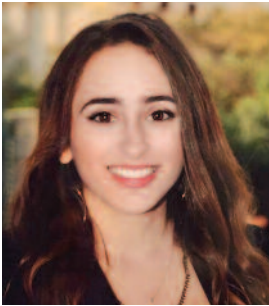
μένο Έλληνα νομικό, η εισήγηση του οποίου κέρδισε το θαυμασμό του συνόλου της ομάδας.

Η εμπειρία ενός ταξιδιού σε δύο ιστορικές πόλεις της Ευρώπης, η άρτια οργάνωση του σεμιναρίου από τους διοργανωτές, το περιεχόμενο μα και η ποιότητα των εισηγήσεων κατά τη διάρκειά του, κατέστησαν άπαντες τους συμμετέχοντες σοφότερους. Παράλληλα, απέδειξε την υψηλού επιπέδου κατάρτιση των Ελλήνων νομικών, αναδεικνύοντας ωστόσο την αναγκαιότητα για τη διαρκή εμπέδωση σε όλες εκείνες τις διαδικασίες που υπερβαίνουν το εθνικό μας δίκαιο, αποσκοπώντας στην ορθή απονομή της δικαιοσύνης με γνώμονα την προστασία του πολίτη, σε ένα αυξανόμενο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

TRALIM: Το ευρωπαϊκό νομικό εργαλείο για το «ξεκλείδωμα» υποθέσεων ασύλου και μεταναστεύσεως

Training lawyers on European law relating to asylum and immigration

της Έλλης Αβραμίδου
Δικηγόρου Πειραιά,
LLM Ποινικού Δικαίου Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στη Συρία λαμβάνει χώρα μια πρωτοφανής ανθρωπιστική κρίση. Ο πόλεμος έχει υποχρεώσει έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων να εγκαταλείψουν τη χώρα τους προς αναζήτηση καλύτερων συνθηκών διαβίωσης. Ο αριθμός τους αυξάνεται δραματικά μέρα με τη μέρα, ενώ μια άλλη κρίση, αυτή της υποδοχής τους βρίσκεται εξέλιξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από την αρχή της προσφυγικής κρίσης το 2015, ένας μεγάλος, όλο και αυξανόμενος αριθμός προσφύγων και μεταναστών έχουν καταφύγει στην ΕΕ προς αναζήτηση ασύλου στα κράτη μέλη της. Στην Ελλάδα το ζήτημα έχει αποκτήσει μεγάλες διαστάσεις, καθώς η χώρα μας, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, αποτελεί χώρα εισόδου προσφύγων στην Ένωση. Στην πόλη του Πειραιά, έφτασαν χιλιάδες πρόσφυγες έχοντας ανάγκη για βοήθεια. Εκτός από την βοήθεια μέσω παροχής ειδών διαβίωσης, οι πρόσφυγες χρειάζονται και νομική υποστήριξη, ώστε να μπορέσουν να προχωρήσουν τις απαραίτητες διαδικασίες για την απόκτηση ασύλου.

Λόγω της μεγάλης ανάγκης των προσφύγων για νομική υποστήριξη, οι Ευρωπαίοι δικηγόροι έχουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν τόσο στην εξασφάλιση της ασφάλειας δικαίου όσο και στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφύγων. Ως εκ τούτου, είναι ζωτικής σημασίας να είναι επαρκώς εξοικειωμένοι με τα νομικά εργαλεία και τις δικονομικές εγγυήσεις που διατίθενται στην ευρωπαϊκή νομοθεσία, στο πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης, καθώς επίσης, με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Το TRALIM (Training lawyers on European law relating to asylum and immigration) είναι ένα συγχρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση σεμινάριο το οποίο στοχεύει στην κατάρτιση δικηγόρων από πέντε διαφορετικές χώρες (Ισπανία, Ιταλία, Ελλάδα, Ιρλανδία και Πολωνία) στο ευρωπαϊκό δίκαιο σχετικά με τη διαδικασία ασύλου, και τα θέματα μετανάστευσης. Διοργανώνεται από το **European Lawyers Foundation** (Ίδρυμα Ευρωπαίων Δικηγόρων), μια οργάνωση που εδρεύει στη Χάγη και τη συνέστησε το Συμβούλιο των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE), η οποία έχει σκοπό την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη διασφάλιση του Κράτους Δικαίου, σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, μέσω της κατάρτισης προγραμμάτων που σχετίζονται με την άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος και την απονομή της δικαιοσύνης, σε θεωρητικό αλλά κυρίως πρακτικό επίπεδο, ώστε όλο και περισσότεροι Ευρω-

παίοι δικηγόροι να αποκτήσουν εξοικείωση με το ευρωπαϊκό σύστημα απονομής δικαιοσύνης και να επιτευχθεί μια διακρατική συνεργασία. Η εκπαίδευση των δικηγόρων πραγματοποιείται μέσω της διοργάνωσης τεσσάρων σεμιναρίων σε τέσσερις διαφορετικές χώρες από τον Οκτώβριο 2016 έως τον Απρίλιο 2017. Τα σεμινάρια απευθύνονται σε δικηγόρους που ενδιαφέρονται να αποκτήσουν γνώσεις χειρισμού νομικών ζητημάτων σχετικών με το άσυλο. Προσφέρουν επίσης ευκαιρίες δικτύωσης για περαιτέρω ενδοευρωπαϊκή συνεργασία και συντονισμένη δράση δικηγόρων στην Ένωση στα σχετικά ζητήματα. Τα σεμινάρια διοργανώνονται με την συνδρομή πέντε δικηγορικών συλλόγων: του Εθνικού Δικηγορικού Συλλόγου της Ισπανίας (Abogacía Española), του Εθνικού Δικηγορικού Συλλόγου της Ιταλίας (Consiglio Nazionale Forense), του Εθνικού Δικηγορικού Συλλόγου της Πολωνίας (Krajowa Izba Radców Prawnych), της Νομικής Κοινότητας της Ιρλανδίας (Law Society of Ireland) και του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Τον περασμένο Ιανουάριο, μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχω στο 3^ο εκ των σεμιναρίων που έλαβε χώρα στο **Δουβλίνο 2 και 3 Φεβρουαρίου 2017**. Συμμετείχαν συνολικά 5 δικηγόροι από την Ελλάδα (4 από τον ΔΣΑ και ένας από τον ΔΣΠ), 5 από την Ιταλία, 5 από την Ισπανία, 3 από την Πολωνία και 40 από την Ιρλανδία. Από τους ομιλητές, 5 ήταν από την Ιρλανδία, ένας από την Ελλάδα, ένας από την Ιταλία και ένας από την Ισπανία.

Το σεμινάριο επικεντρώθηκε στα εξής νομικά κείμενα: α) στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και την νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα σχετικά θέματα, β) στην Ευρωπαϊκή σύμβαση δικαιωμάτων του Ανθρώπου και την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, γ) στην *Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση* και στην *Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης* δ) στους κανονισμούς Δουβλίνο ε) στον Κώδικα συνόρων του Σένγκεν, καθώς επίσης στις οδηγίες : 604/2013 ΕΕ, 603/2013 ΕΕ, 32/2013 ΕΕ, 33/2013 ΕΕ, **95/2011 ΕΕ**, 86/2003 ΕΣ, 55/2001 ΕΣ.

Συγκεκριμένα οι ομιλητές αναφέρθηκαν στις προϋποθέσεις νόμιμης εισόδου στην ΕΕ και στην παράνομη είσοδο των περισσότερων προσφύγων, στα

κυκλώματα διακίνησης μεταναστών, στα δικαιώματα των αιτούντων γενικότερα και για το διάστημα που εξετάζεται η αίτησή τους, στην ανάγκη ίσης κατανομής των προσφύγων μεταξύ των κρατών μελών και στην ανάγκη συνεργασίας. Επιπλέον έγινε αναφορά στο πως κινείται η διαδικασία απόκτησης ασύλου σε κάθε μία από τις συμμετέχουσες χώρες, και πως αντιμετωπίζονται τα σχετικά ζητήματα σε εθνικό επίπεδο. Κάθε ομιλητής από κάθε χώρα ανέφερε επίσης μία ενδιαφέρουσα υπόθεση από την χώρα του.

Σε αυτή την προσφυγική κρίση η οποία ταλανίζει ακόμα, όχι μόνο τη χώρα μας, αλλά την Ευρώπη και ολόκληρη την υφήλιο, οι Έλληνες στην πλειονότητά τους επέδειξαν και επιδεικνύουν ένα μοναδικό αίσθημα αλληλεγγύης που μας κάνει υπερήφανους. Η χώρα μας για ακόμη μια φορά στην ιστορία της άνοιξε την αγκαλιά της σε ανθρώπους οι οποίοι ξεριζώθηκαν από τα σπίτια και τις πατρίδες τους, σε ανθρώπους μόνους, σε οικογένειες και σε ασυνόδευτα μικρά παιδιά.

Με πλήρη προσήλωση στην αρχή της αλληλεγγύης μεταξύ ευρωπαϊκών κρατών, την κοινωνική συνοχή και την αρμονική συνύπαρξη στο πλαίσιο πολυπολιτισμικών κοινωνιών, την ακλόνητη πεποίθηση ότι το δικαίωμα στο άσυλο αποτελεί θεμελιώδες οικουμενικό δικαίωμα, το οποίο θα πρέπει να αναγνωρίζεται σε οποιονδήποτε διαφεύγει πολέμου ή απειλής για τη ζωή του, και τέλος την απόρριψη οποιασδήποτε μορφής εκμετάλλευσης της ανθρωπιστικής κρίσης για εξυπηρέτηση πολιτικών στόχων, η κατάσταση στο τεράστιο αυτό ανθρωπιστικό και κοινωνικό θέμα θα βελτιώνεται καθημερινά.

Εορτασμοί για την επέτειο της 25ης Μαρτίου στις Η.Π.Α.

του Διονύση Πλέσσα
Δικηγόρου Πειραιά

Η επέτειος της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 εορτάζεται κάθε χρόνο τόσο στην πατρίδα μας όσο και στο εξωτερικό όπου χτυπάει η καρδιά του απόδημου ελληνισμού με τις πιο επίσημες εκδηλώσεις¹ να πραγματοποιούνται στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Οι εορταστικές εκδηλώσεις για την επέτειο της 25ης Μαρτίου που διοργανώνονται στις Η.Π.Α. έχουν ως επίκεντρο παραδοσιακά την πόλη της Νέας Υόρκης με την πολυπληθέστατη ελληνική κοινότητα (συγκεντρωμένη κυρίως στην Αστόρια). Η ομογενειακή αυτή κοινότητα συμμετέχει στον εορτασμό για την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και την Ανεξαρτησία της Ελλάδος με σειρά εκδηλώσεων που πραγματοποιούνται τόσο την 25η Μαρτίου όσο και τις μέρες πριν και μετά.

Η πιο γνωστή εκδήλωση είναι αυτή της μεγάλης παρέλασης πολιτών που πραγματοποιούν οι ομογενείς της Νέας Υόρκης ήδη από του έτους 1938 στην φημισμένη 5η Λεωφόρο² γιορτάζοντας την εθνική μας επέτειο με την συμμετοχή πλήθος ομογενών τόσο στην παρέλαση όσο και με την παρακολούθηση αυτής. Πλην όμως, με αφορμή την 25η Μαρτίου 1821 πέραν της παρελάσεως (που είναι και η κορύφωση των εορτασμών) πραγματοποιούνται διάφορες εκδηλώσεις στο περιθώριο (πολιτιστικές εκδηλώσεις επίσημα δείπνα κλπ.). Οι φετινοί εορτασμοί ξεκίνησαν με την έπαρση της Ελληνικής σημαίας στην Πλατεία Αθηνών (Athens Square) της Αστόριας από άγημα της Προεδρικής Φρουράς που βρίσκεται στις Η.Π.Α. για να μετέχει στις εκδηλώσεις και συνεχίστηκαν την επομένη με την παραδοσιακή (για τους νεοϋορκέζους και όχι μόνο) παρέλαση που πραγματοποιήθηκε κατά μήκος της 5ης λεωφόρου και η οποία άνοιξε με την παρέλαση αγήματος της Προεδρικής Φρουράς και συνεχίστηκε με διάφορα σωματεία και οργανώσεις των ομογενών.

Αν η παρέλαση για την 25η Μαρτίου είναι το γεγονός στο οποίο μετέχουν οι περισσότεροι ομογενείς, το γεγονός που έχει την μεγαλύτερη ίσως σημασία είναι οι εορτασμοί της Ελληνικής Ανεξαρτησίας (Greek Independence) στον Λευκό Οίκο. Εκεί ο εκάστοτε Πρόεδρος των Η.Π.Α. (με αρχή το έτος 1982 και τον Ρόναλντ Ρήγκαν) πραγματοποιεί επίσημη πρόσκληση σε υψηλά ιστάμενους της ομογένειας (με προεξέχοντα τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής) και της Ελλάδας και σε πανηγυρικό τόνο εορτάζεται επίσημα (με ειδική ετήσια προκήρυξη από τον ίδιο τον προ-

έδρο) τόσο η Ελληνική Ανεξαρτησία όσο και οι δεσμοί φιλίας μεταξύ των δύο εθνών. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να γίνει ειδική αναφορά στο γεγονός ότι η ελληνική επέτειος της επανάστασης και η γιορτή του Αγ. Πατρικίου της Ιρλανδίας είναι οι μοναδικές εθνικές εορτές ομογενών που είναι “αναγνωρισμένες” από την Προεδρία των Η.Π.Α. . Φέτος μάλιστα οι εκδηλώσεις είχαν ακόμη μεγαλύτερη έκταση, με την συμμετοχή μουσικού συγκροτήματος, χορωδίας ομογενών και παραδοσιακού συγκροτήματος χορού, ίσως και λόγω του γεγονότος ότι ο προσωπάρχης του Λευκού Οίκου κος Ρίντς Πρίμπος είναι ελληνικής καταγωγής από την πλευρά της μητέρας του.

Φυσικά αντίστοιχες εορταστικές εκδηλώσεις πραγματοποιούνται σε διάφορα σημεία των Η.Π.Α. με τις κυριότερες αυτών να πραγματοποιούνται στην μικρή πόλη των Tarpon Springs της Φλόριδα. Πρόκειται για την πόλη με το μεγαλύτερο ποσοστό κατοίκων ελληνικής καταγωγής στις Η.Π.Α. αφού περίπου το 12% του συνολικού πληθυσμού³ δηλώνει επίσημα πως έλκει την καταγωγή του από την Χώρα μας και μάλιστα το 90% εξ αυτών δηλώνουν πως στην οικία τους ομιλούν ελληνικά. Και στην πόλη των Tarpon Springs πραγματοποιήθηκε στην επίσημη παρέλαση στην κεντρική παραλιακή λεωφόρο (Λεωφόρος Δωδεκανήσου) όπου τιμής ένεκεν μετέιχε (και άνοιξε την παρέλαση) μια διμοιρία της προεδρικής φρουράς.

Τέτοιες και παρόμοιες εκδηλώσεις πραγματοποιή-

ήθηκαν και θα πραγματοποιηθούν⁴ και σε άλλες πόλεις των Η.Π.Α. και έδωσαν για μια ακόμη φορά εορταστικό τόνο στην επέτειο της Εθνικής Απελευθέρωσης υπενθυμίζοντας τους αγώνες και τις προσπάθειες που κατέβαλαν οι πρόγονοί μας για να αποτινάξουν τον Οθωμανικό ζυγό και να αποκτήσουν το δικαίωμα να ορίζουν και πάλι μόνοι τις τύχες τους.

1. Με την συμμετοχή στελεχών της κυβέρνησης.
2. Στην 5η Λεωφόρο από το 1951 πιο πριν στην κεντρική λεωφόρο της Αστόριας.
3. Κυρίως καταγωγής από τα Δωδεκάνησα και μάλιστα την Κάλυμνο καθώς η πόλη βασίστηκε στην αλιεία σφουγγαριών στα τέλη του 19ου και αρχές του 20ου αιώνα.
4. Στην Βοστώνη πχ θα πραγματοποιηθεί η 23η παρέλαση για την 25η Μαρτίου στις 30 Απριλίου.

ΜΕΛΕΤΗ (ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ)

21

Γιαννίκος Ε. Πιτσιρίκος
Δ.Ν.Δικηγόρος,

ΘΕΜΑ: “Η προστασία των τρίτων υπό το πρίσμα των συστημάτων τυπικής και ουσιαστικής δημοσιότητας”.

Ο Π, κύριος ενός μικρού αγροτεμαχίου, συμφωνεί με τον Α την προς αυτόν (προς τον Α) πώληση και μεταβίβαση της κυριότητας του αγροτεμαχίου αυτού στο ποσό των 50.000 Ευρώ. Εντούτοις ο Π θέτει τη υπογραφή του στο σχετικό συμβόλαιο νομίζοντας ότι πωλεί για 500.000 Ευρώ, ενώ στο συμ/κό έγγραφο αναγράφεται ως τίμημα το ποσό των 50.000 Ευρώ. Όταν αντιλαμβάνεται το σφάλμα του, απαιτεί από τον Α να καταβάλει και το υπόλοιπο ποσό των 450.000 Ευρώ, παρόλο που ο Α έχει ήδη εκπληρώσει την υποχρέωσή του για 50.000 Ευρώ, όπως αυτή προκύπτει από το συμβολαιογραφικό έγγραφο. Κατόπιν τούτων ερωτάται:

1) Δικαιούται ο Π να ζητήσει από τον Α την καταβολή των υπόλοιπων 450.000 Ευρώ και σε ποια/ποιες διάταξη/διατάξεις του ΑΚ στηρίζετε την απάντησή Σας;

2) Έχει τη νομική δυνατότητα ο Π να επιτύχει την αποδέσμευσή του από τη σύμβαση, επικαλούμενος ως νομικό λόγο ανατροπής το ότι “νόμιζε πως θα πωλήσει με τίμημα 500.000 Ευρώ αντί για 50.000 Ευρώ” (τίμημα που αναγράφεται στο συμβόλαιο) και με ποιο ένδικο βοήθημα;

3) Αν θεωρήσετε ότι ο Π έχει δικαίωμα αποδέσμευσης από τη σύμβαση, προβλέπεται χρονικό όριο (παραγραφή ή αποσβεστική προθεσμία) για την άσκησή του μετά την πάροδο του οποίου το δικαίωμά του παραγράφεται ή αποσβέννυται;

4) Αν τελικά ανατραπεί η σύμβαση της πώλησης και μεταβίβασης της κυριότητας, αλλά εντωμεταξύ (πριν τη ανατροπή της σύμβασης Π-Α) ο Α είχε πω-

λήσει και μεταβιβάσει το αγροτεμάχιο στον τρίτο Τ, ο τελευταίος καθίσταται κύριος του αγροτεμαχίου;

I. Απαντήσεις στα ερωτήματα 1,2,3¹

1) Αρχή της δεσμευτικότητας των ενοχών (ΑΚ287), αρχή της τυπικότητας της εμπράγματης σύμβασης μεταβίβασης κυριότητας ακινήτου [ΑΚ513 σε συνδ. με ΑΚ1033, 160 (Αξίωση εκπλήρωσης μόνο ως προς το τίμημα των 50.000, που προκύπτει από το έγγραφο)].

2) Ναι, με την αγωγή ακυρώσεως λόγω ουσιώδους πλάνης (ΑΚ140, 141).

3) Το δικαίωμα ακυρώσεως λόγω πλάνης υπόκειται σε 2ετή αποσβεστική προθεσμία (ΑΚ157 εδ.α’).

II. Απάντηση στο 4ο Ερώτημα: Το πρόβλημα της προστασίας του τρίτου συναλλαγέντος με έναν από τους συμβαλλομένους της ακυρωθείσης δικαιοπραξίας

1. Προστασία των τρίτων υπό το πρίσμα του συστήματος των βιβλίων μεταγραφών

Στο σύστημα του βιβλίου μεταγραφών επιδιώκεται τυπική κι όχι ουσιαστική δημοσιότητα, η δε εφαρμογή της ΑΚ184 επιφέρει αναδρομική (ex tunc) ανατροπή, με την επιφύλαξη εμπράγματων δικαιωμάτων που τρίτοι απέκτησαν από τη σύμβαση που ακυρώθηκε (ΑΚ1203, 1204).

Αρα από τον συνδυασμό των ΑΚ1203, 1204 προκύπτει ότι:

1. Η παρούσα μελέτη αποτέλεσε τμήμα ευρύτερης γνωμοδότησης επί ενός πραγματικού το οποίο για λόγους επαγγελματικής εχεμύθειας αναφέρομε συνοπτικά, χωρίς να αποκαλύπτουμε τα πραγματικά ονόματα και ποσά. Οι απαντήσεις στα τρία από τα τέσσερα ερωτήματα τα που μας έθεσαν δίδονται συνοπτικά και είναι απαραίτητο να αναφερθούν για την αναγκαία νοηματική σύνδεση με το **Θέμα της δημοσιευόμενης μελέτης:** “Η προστασία των τρίτων υπό το πρίσμα των συστημάτων τυπικής και ουσιαστικής δημοσιότητας”.

(i) Αν ο Τ προβεί σε μεταγραφή της εμπράγματης σύμβασης πριν τη σημείωση της ακυρωτικής τελεσίδικης απόφασης, με την οποία ακυρώνεται η σύμβαση Π-Α, τότε καθίσταται κύριος του ακινήτου.

Κατά μία γνώμη αυτό θα γίνει μόνον αν ο Τ είναι καλόπιστος, είτε κατά τελολογική συστολή της ΑΚ1204², είτε κατά συσταλτική ερμηνεία της ΑΚ1204 (εννοείται προφανώς μέσω της ΑΚ281)³. Άλλωστε και η ΑΚ/1945 1253 δεν παρείχε προστασία στον τρίτο, αν αυτός κατά την κατάρτιση της δικαιοπραξίας γνώριζε το ελάττωμα⁴.

Κατ' άλλη γνώμη, στην ΑΚ1204 δεν γίνεται διάκριση καλής –κακής πίστεως και επομένως ο Τ (έστω και κακόπιστος), αποκτά κυριότητα αν προλάβει να σημειώσει πρώτος τη σύμβασή του με τον Α [καταστάνα αναδρομικά (ex tunc) μη κύριο], ο οποίος απέκτησε την κυριότητα από τον Π δυνάμει της ακυρώσιμης δικαιοπραξίας, και την προσπόρισε στον Τ (όσο η ακυρώσιμη δικαιοπραξία ήταν σε ισχύ)⁵.

(ii) Αν όμως η ακυρωτική τελεσίδικη απόφαση σημειωθεί από τον Π στο περιθώριο του βιβλίου μεταγραφών πριν τη μεταγραφή της συμβάσεως μεταξύ

Α-Τ, τότε ο Τ δεν αποκτά κυριότητα και ο πωλητής Π μπορεί να στραφεί κατά του Τ με διεκδικητική αγωγή και να ζητήσει την αναγνώριση της κυριότητάς του και απόδοση του αγροτεμαχίου (ΑΚ1094).

2. Προστασία των τρίτων υπό το πρίσμα του συστήματος των Κτηματολογικών Βιβλίων

Όπως προκύπτει από το άρθρο 13 ν.2664/98 τα Κτηματολογικά Βιβλία παρέχουν **μαχητό τεκμήριο ακρίβειας και δημόσια πίστη**⁶

Α. Τεκμήριο ακρίβειας

Με το άρθρο 13§1 του ν.2664/98 καθιερώνεται **μαχητό τεκμήριο ακρίβειας** των εγγραφών στα Κτηματολογικά φύλλα για τις πράξεις του άρθρου 12⁷. Λόγω αυτού του μαχητού τεκμηρίου ακριβείας ο Προϊστάμενος του Κτηματολογικού Γραφείου νομιμοποιείται να προβεί μόνον σε έλεγχο νομιμότητας της εκάστοτε αίτησης και των συνυποβαλλόμενων δικαιολογητικών (άρθρο 16§1 ν.2664/98)⁸.

2. Σπυριδάκης, Ακύρωση εμπράγματης δικαιοπραξίας και εμπράγματα δικαιώματα τρίτων, 1981, σ.124, Τσολακίδης, Ακύρωση δικαιοπραξίας με αντικείμενο ακίνητο και προστασία των τρίτων κατά το σύστημα μεταγραφών και κατά το Εθνικό Κτηματολόγιο, 2003, σ.141επ. Στο πλαίσιο αυτό, αλλά χωρίς ιδιαίτερο μεθοδολογικό επιχείρημα, ο Καράσης στον ΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου Ι, 1978, άρθρο 184 αρ.5 (II, σ.289 in fine), θεωρεί ότι "για την προστασία των καλόπιστων τρίτων επί εμπράγματων συμβάσεων περί ακινήτων η ΑΚ184 παραπέμπει στην 1204 (σε συνδ. με ΑΚ1203)",

3. Σταθόπουλος στον ΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου VI (ΕμπρΔικ, άρθρα 1118-1345), 1985, άρθρα 1203-1204 αρ.5 (II, σ.265), πρβλ. ομοίως και Απ.Γεωργιάδη, ΓενΑρχ, 2002, §40 VII 2, αρ.95 σ.535 ("με διορθωτική ερμηνεία πρέπει να αποκλειστεί η προστασία των κακοπίστων").

4. Αυτό επισημαίνει και ο Απ. Γεωργιάδης, ΕμπρΔικ, 2010, §43 II 2β, αρ.37, σ.503 υποσημ.59. Σ' αυτό το σύγγραμμά του όμως δεν παίρνει θέση υπέρ της μίας ή της άλλης απόψεως.

5. Αυτή τη γραμματική ερμηνεία της ΑΚ1204 υποστηρίζουν οι Μπαλής, ΓενΑρχ, 1943, §75, σ.168, Ράμμος, ΕρμΑΚ1204 αρ.15, Τούσης, ΕμπρΔικ, 1988, §212, Σημαντήρας, ΓενΑρχ, 1988, §47 III 2β, αρ.874, σ.650, Ν. Τριάντος στον ΑΚ Καράκωστα (Ερμ-Σχολ-Νομολ), Τομ.VII Β' (ΕμπρΔικ, θρα 1118-1345), 2010, άρθρο 1204, §3, αρ.3 σ.345, Παπαντωνίου, ΓενΑρχ, 1983, §74 III, σ.445 και υποσημ.24 ("δικαιολογητικός λόγος των ΑΚ1203, 1204 είναι ο σεβασμός της δημοσιότητας του βιβλίου μεταγραφών"), μάλλον δε αυτή τη σύμφωνη με το γράμμα της διάταξης ερμηνεία φαίνεται να αποδέχεται και ο Καράκωστας, ΑΚ (Ερμ-Σχολ-Νομολ), Τομ.II (ΓενΑρχ, άρθρα 127-286), 2005, άρθρο 184, §6 II, αρ.673 σ.310 (χωρίς πάντως να αποκλείει τον προαναφερθέντα διορθωτικό και τελολογικό-συστηματικό περιορισμό του πεδίου εφαρμογής των ΑΚ1203, 1204 μόνον στους καλόπιστους τρίτους). Κατά τους Ράμμο, Ν. Τριάντο, Τούση, ό.π., η τυχόν επίκληση από τον κακόπιστο τρίτο της ΑΚ1204 μπορεί να συνιστά καταχρηστική άσκηση δικαιώματος (ΑΚ281), πρβλ. και Σημαντήρα, ό.π., σ.651 ("αρνητική προϋπόθεση της επικλήσεως των ΑΚ1203, 1204 είναι η μη συνδρομή των όρων της ΑΚ281").

6. Ν.2664/98 "Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 275/3.12.1998)

7. Κυρίως ενδιαφέρουν για το υπό εξέταση Πρακτικό Θέμα οι καταχωριστέες στα Κτηματολογικά φύλλα πράξεις του άρθρου 12§1 περιπτ.α' ν.2664/98: πρόκειται για τις αναφερόμενες στην ΑΚ1192§1 αρ.1 δικαιοπραξίες, με τις οποίες συνιστάται, μετατίθεται ή καταργείται εμπράγματο δικαίωμα σε ακίνητο (εμπράγματα δικαιοπραξίες), στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι αιτίες θανάτου δωρεές και οι δικαιοπραξίες με τις οποίες συνιστάται, μετατίθεται ή καταργείται το κατά το άρθρο 65 του ν.δ.210/73 (ΦΕΚ Α' 277) δικαίωμα μεταλλειοκτησίας.

8. Αν ο Προϊστάμενος του Κτηματολογικού Γραφείου αρνηθεί τη ζητούμενη καταχώριση, σημειώνει την άρνησή του αυτή και εκθέτει συνοπτικά τους λόγους της επί της αιτήσεως ή σε επισυναπτόμενο στην αίτηση πρόσθετο φύλλο και γνωστοποιεί την απόφασή του αυτή αμελλητί στον αιτούντα (άρθρο 16§2 ν.2664/98). Κατά της αρνητικής απόφασης του Προϊσταμένου του Κτηματολογικού Γραφείου ο αιτών δικαιούται να προβάλει αντιρρήσεις. Κατά της απόφασης του Προϊσταμένου, θετικής ή αρνητικής, μπορεί και κάθε τρίτος, που έχει έννομο συμφέρον, να προβάλει αντιρρήσεις [άρθρο 16§5 εδ.α' ν.2664/98, όπως η διάταξη αυτή του εδ.α' αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2§10 του ν.3481/2006 ("Τροποποιήσεις στη νομοθεσία για το Εθνικό Κτηματολόγιο, την ανάθεση και εκτέλεση συμβάσεων έργων και μελετών και άλλες διατάξεις"-ΦΕΚ Α' 162/2.8.2006)].

Επομένως, καθίσταται δυνατή η καταχώριση ακόμη και ακυρώσιμης δικαιοπραξίας, διότι αυτή επιφέρει όλα τα έννομα αποτελέσματά της μέχρι την ακύρωσή της με τελεσίδικη δικαστική απόφαση⁹. Με την εγγραφή της ακυρώσιμης δικαιοπραξίας, η τελευταία βέβαια δεν καθίσταται έγκυρη, αλλά απλώς δημιουργείται μαχητό τεκμήριο υπέρ του εγγεγραμμένου ως δικαιούχου. Η εγγραφή καθίσταται ανακριβής εφόσον η ακυρώσιμη δικαιοπραξία ακυρωθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, οπότε είναι δυνατόν να κινηθεί η διαδικασία για την ανατροπή του μαχητού τεκμηρίου ακριβείας με αμετάκλητη δικαστική απόφαση (άρθρο 13§2 εδ.α' v.2664/98)¹⁰.

B. Δημόσια πίστη

Με το άρθρο 13§3 v.2664/98 διασφαλίζεται η **αρχή της δημόσιας πίστης** στις Κτηματολογικές εγγραφές και η αρχή της εμπιστοσύνης των καλόπιστα συναλλασσομένων υπό τους εξής όρους:

a) Πριν την εγγραφή της αγωγής διόρθωσης, τρίτος αποκτά εγκύρως δικαίωμα από τον ανακριβώς αναγραφόμενο δικαιούχο ή τους καθολικούς του διαδόχους, εκτός αν στηρίζει την κτήση του σε χαριστική αιτία ή τη στηρίζει μεν σε επαχθή αιτία, αλλά είναι κακόπιστος, επειδή γνωρίζει ή από βαρεία αμέλεια αγνοεί την ανακρίβεια της εγγραφής στην οποία στηρίχθηκε (άρθρο 13§3 εδ.β' v.2664/98)¹¹.

b) Αν όμως εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση¹² με διατακτικό που συνίσταται στην αναγνώριση του προσβαλλόμενου με την ανακριβή εγγραφή δικαιώματος του ενάγοντος και διόρθωση της ανακριβούς εγγραφής (πρβλ. άρθρο 13§2 εδ.ε' v.2664/98), αυτή αντιτάσσεται τόσο εναντίον των καθολικών διαδόχων του ανακριβώς αναγραφόμενου

ως δικαιούχου, όσο και εναντίον εκείνων που έγιναν ειδικοί διάδοχοι **μετά την εγγραφή της αγωγής** στο Κτηματολογικό φύλλο (άρθρο 13§3 εδ.α' v.2664/98), και μάλιστα ανεξάρτητα αν ο αποκτών τρίτος είναι καλόπιστος ή κακόπιστος.

Επομένως, κατά το σύστημα του Κτηματολογικού βιβλίου κρίσιμο θα είναι το χρονικό σημείο της εγγραφής της αγωγής του άρθρου 13§2 v.2664/98, και ο τρίτος T, εφόσον είναι καλόπιστος θα αποκτά κυριότητα, εφόσον η μεταβιβαστική προς αυτόν δικαιοπραξία του άρθρου 12§1 περιπτ.α' v.2664/98 καταχωρισθεί στο Κτηματολογικό φύλλο πριν την εγγραφή της αγωγής του αληθούς δικαιούχου (άρθρο 13§3 εδ.β' v.2664/98).

3. Διαφορές των δυο συστημάτων

Και κατά τα δυο συστήματα η ακυρώσιμη μεταβιβαστική προς τον τρίτο δικαιοπραξία λειτουργεί ως έγκυρη μέχρι την ακύρωσή της. Λόγω όμως του ότι με **το σύστημα των βιβλίων μεταγραφών** σκοπεύεται η **τυπική δημοσιότητα**, ενώ με **το σύστημα του Κτηματολογικού Βιβλίου** σκοπεύεται η ουσιαστική δημοσιότητα, διαπιστώνονται οι ακόλουθες διαφορές:

(i) Κατά το σύστημα του Κτηματολογικού Βιβλίου κρίσιμο χρονικό σημείο, μετά την πάροδο του οποίου δεν είναι δυνατή η καλόπιστη κτήση κυριότητας είναι η (κατά το άρθρο 13§3 v.2664/98) εγγραφή της αγωγής (του άρθρου 13§2 του v.2664/98) για την ανατροπή του μαχητού τεκμηρίου ακριβείας (του άρθρου 13§1 του 2664/98), ενώ κατ' ΑΚ184 σε συνδυασμό με ΑΚ1203, 1204 αντίστοιχο κρίσιμο χρονικό σημείο είναι η σημείωση της ακυρωτικής τελεσίδικης απόφασης στο περιθώριο του βιβλίου μεταγραφών και από τότε δεν είναι δυνατή η κτήση κυριότητας

9. Απ. Γεωργιάδης, ΕμπρΔικ, 2010, §92 VII 2 αρ.85 σ.1222. Πρβλ. και την τελεσιδικία που απαιτείται και αρκεί για την αίτηση προς τον Κτηματολογικό Δικαστή για διόρθωση της πρώτης εγγραφής και ανατροπής του αμάχητου τεκμηρίου ακριβείας της (άρθρο 6§3δ εδ.α' v.2664/98)· έτσι και ΜΠρΘεσ/κης 26833/2008 (αδημ. στον έντυπο νομ.Τύπο-ΤραπΝομ-ΠληρΝΟΜΟΣ).

10. Υπέρ της αναγκαιότητας αμετάκλητης δικαστικής απόφασης για την ανατροπή του μαχητού τεκμηρίου ακριβείας του άρθρου 13§1 v.2664/98 και ΕφΘεσ/κης 1067/2010, Αρμ65, σ.600 (με σημ. Σ.Ι.Κ., σ.607), όπως και οι δημοσιεύτες στον έντυπο νομ.Τύπο (-πηγή: ΤραπΝομΠληρ ΝΟΜΟΣ) ΔΕΦΑΘ 1567/2011, ΜΠρΠειρ 234/2011

11. Το βάρος απόδειξης της κακής πίστης του τρίτου, που απέκτησε από τον ανακριβώς αναγραφόμενο δικαιούχο ή τους καθολικούς του διαδόχους φέρει εκείνος που αμφισβητεί την ακρίβεια της εγγραφής και το κύρος της κτήσης από τον τρίτο (άρθρο 13§3 εδ.γ' v.2664/98).

12. Για το ότι κατά το άρθρο 13 απαιτείται αμετάκλητη δικαστική απόφαση βλ. π.π. υπό II 2Α την ανάπτυξη μας για την ανατροπή του τεκμηρίου ακριβείας.

από τον τρίτο, έστω κι αν ο τελευταίος προβεί σε μεταγραφή της εμπράγματης σύμβασής του με τον αποκτώντα¹³.

(ii) Κατά το άρθρο 13§3 ν.2664/98 για την ανατροπή του τεκμηρίου ακριβείας του άρθρου 13§1 ν.2664/98 απαιτείται αμετάκλητη δικαστική απόφαση, ενώ υπό το πρίσμα των ΑΚ184 σε συνδ. με ΑΚ1203, 1204, δεν υφίσταται μαχητό τεκμήριο ακριβείας, το οποίο να πρέπει να ανατραπεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση¹⁴.

(iii) Μέχρι την εγγραφή της αγωγής του άρθρου 13§2 του ν.2664/98 για την ανατροπή του τεκμηρίου ακριβείας ο τρίτος προστατεύεται εφόσον είναι καλόπιστος (άρθρο 13§3 εδ.β' ν.2664/98), ενώ στις ΑΚ184 σε συνδυασμό με ΑΚ1203, 1204 ο τρίτος, κατά το γράμμα της ΑΚ1204¹⁵, προστατεύεται μέχρι τη σημείωση της ακυρωτικής (-της δικαιοπραξίας με την

οποία απέκτησε ο δικαιοπάροχος του τρίτου το προσοριζόμενο στον τρίτο δικαίωμα) τελεσίδικης απόφασης ανεξάρτητα από την καλή ή κακή του πίστη.

(iv) Στο άρθρο 13§4 του ν.2664/98 ορίζεται ότι σε περίπτωση έγκυρης κατά την §3 του άρθρου 13 κτήσης δικαιώματος από καλόπιστο τρίτο, ο αληθής δικαιούχος έχει κατά εκείνου που αναγραφόταν ανακριβώς στα Κτηματολογικά φύλλα ως δικαιούχος μόνον αξίωση απόδοσης του πλουτισμού (εδ.α'). Αξίωση αποζημίωσης κατά τις διατάξεις των αδικπραξιών δεν αποκλείεται (εδ.β'). Στις ΑΚ184 σε συνδυασμό με ΑΚ1203-1204 δεν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη για τον αληθή δικαιούχο που συνήψε την ακυρωθείσα δικαιοπραξία με τον δικαιοπάροχο του τρίτου αποκτώντος, ωστόσο τέτοιο δικαίωμά του θεμελιώνεται ως αυτονόητο στις ΑΚ904, 914 εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών.

13. Εννοείται αυτόν που απέκτησε το επίδικο δικαίωμα από τον αληθή δικαιούχο με την ακυρώσιμη δικαιοπραξία και το προσπόρισε στον τρίτο, η οποία όμως δικαιοπραξία ακυρώθηκε με τελεσίδικη δικαστική απόφαση και έτσι εξομώθηκε με την εξαρχής άκυρη (ΑΚ180, 184).

14. Η διαφορά αυτή υφίσταται διότι το μαχητό τεκμήριο ακριβείας είναι συνυφασμένο με την αρχή της δημόσιας πίστης, που διέπει το σύστημα των Κτηματολογικών Βιβλίων (ουσιαστική δημοσιότητα) και όχι το σύστημα του βιβλίου μεταγραφών (τυπική δημοσιότητα).

15. Άλλο το γεγονός ότι στη θεωρία προτείνεται η διορθωτική ερμηνεία της ΑΚ1204 ώστε η *sedes materiae* αυτής να περιοριστεί στον καλόπιστο τρίτο (βλ. π.π. υποσημ.2,3,5 της παρούσης).

ΚΑ' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΤΜΗΜΑ Ο.Δ.Ε., ΤΟΜΕΑΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΚΑΙ

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Σε συνεργασία με τον ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δίκαιο και Επιχειρηματικότητα

Αφιερωμένο στην Αντιπρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί τιμή Φλωρεντία Καλδή

ΠΕΜΠΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ
18 & 19 ΜΑΪΟΥ 2017 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Καραολή & Δημητρίου 80, Πειραιάς

Την πρόσκληση και το πρόγραμμα του συνεδρίου θα το βρείτε στο www.dspeir.gr

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιά απένειμε την Τρίτη, 28 Μαρτίου 2017 τους τίτλους διαπίστευσης στους αποφοίτους των τελευταίων εκπαιδεύσεων που πραγματοποιήθηκαν στο Κέντρο.

Η τελετή απονομής έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, όπου σε εγκάρδιο και πολύ φιλόξενο κλίμα ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΚΕ.ΔΙ.Π., **Γιώργος Σταματογιάννης** προλόγισε την εκδήλωση, τονίζοντας ιδιαίτερα την αξία της Διαμεσολάβησης και το έργο που έχει γίνει μέχρι σήμερα στον Πειραιά για το θεσμό.

Ο Διευθυντής Κατάρτισης του Κέντρου και Μέλος της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Στέλιος Μανουσάκης, ενημέρωσε τους παρευρισκόμενους για τα δεδομένα και τα επικείμενα σε ό,τι αφορά τη Διαμεσολάβηση στη χώρα μας και τόνισε και εκείνος τη σημασία της και τη θέση της στο πεδίο της εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, ο κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Αντιπρόεδρος του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιά και αναπληρωματικό Μέλος του Δ.Σ. ΚΕ.ΔΙ.Π., ο κ. Παναγιώτης Δέ-

γληρης μέλος της Διοίκησης του ΚΕ.ΔΙ.Π., η κ. Μαρία Δαμιανάκη, εκπαιδύτρια από το Κέντρο IMC του Καναδά με το οποίο συνεργάζεται το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιά στον τομέα εκπαίδευσης στη Βασική Διαμεσολάβηση, οι εκπαιδευτές, Βικτωρία Λιούτη και Απόστολος Συμιακός καθώς και οι εκπαιδύτριες της Τραπεζικής Διαμεσολάβησης κ.κ. Μαρία Χατζηλεωνίδα και Μαρία Φαροπούλου.

Οι απονομές αφορούσαν σε δύο εκπαιδύσεις στη Βασική Διαμεσολάβηση και τρεις στην Τραπεζική, από τον Δεκέμβριο του 2016 μέχρι τον Φεβρουάριο του 2017.

Το ΚΕ.ΔΙ.Π. συνεχίζει δυναμικά την προώθηση του θεσμού, πιστεύοντας στην αξία και τη θέση του στην κοινωνική δραστηριότητα.

ΚΕ.ΔΙ.Π. : Δελτίο τύπου 34ης Βασικής Εκπαίδευσης Διαμεσολάβησης (3/4/2017)

Στο Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιά ολοκληρώθηκε το σεμινάριο της 34^{ης} Βασικής Εκπαίδευσης στη Διαμεσολάβηση από 27 Μαρτίου έως 1 Απριλίου 2017, σε συνεργασία με το Κέντρο Διαμεσολάβησης IMC Καναδά και τη βασική εκπαιδύτρια, Μαρία Δαμιανάκη καθώς και τους συνεκπαιδευτές, Βικτωρία Λιούτα και Απόστολο Συμιακό.

Το ιδιαίτερο ενδιαφέροντος νέο πρόγραμμα, που περιλαμβάνει θεωρία και παιχνίδια ρόλων από «πραγματικές» υποθέσεις διαμεσολάβησης, έδωσε στους εκπαιδευόμενους την εμπειρία της διαδικασίας της διαμεσολάβησης σε όλα τα στάδια.

Όπως έχει ήδη ανακοινώσει το ΚΕ.ΔΙ.Π., **στις 22 & 23 Απριλίου 2017** θα πραγματοποιηθεί νέα επικαιροποιημένη **εκπαίδευση στην Τραπεζική Διαμεσολάβηση**, ενώ **νέο σεμινάριο** Βασικής Εκπαίδευσης στη Διαμεσολάβηση έχει προγραμματισθεί **από 15 έως 20 Μαΐου 2017**.

Τα κείμενα που ακολουθούν είναι αναδημοσιεύσεις από τον ιστότοπο "HUMANSOF-NEWYORK." Στον ιστότοπο αυτό άνθρωποι από τη Νέα Υόρκη αλλά και κάθε μεριά του πλανήτη και από κάθε επαγγελματικό ή κοινωνικό χώρο φωτογραφίζονται και μεταφέρουν διατηρώντας την ανωνυμία τους στιγμιότυπα της ζωής τους ή σύντομες σκέψεις για οτιδήποτε τους απασχολεί. Μερικά τέτοια κείμενα προερχόμενα κυρίως από δικηγόρους στις ΗΠΑ διάλεξα να παρουσιάσω εδώ.

14.7.2016

«Ο πόλεμος στην Τσετσενία συνεχιζόταν κατά το διάστημα που σπούδαζα στη Νομική Σχολή. Θυμάμαι είδα στις ειδήσεις ένα νεαρό αγόρι να κατευθύνεται προς ένα δημοσιογράφο και να του ζητάει βοήθεια να ξυπνήσουν τον παππού του. Ο παππούς του είχε σκοτωθεί από βόμβα. Αποφάσισα τότε ότι θα γίνω δικηγόρος ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πήγα να δουλέψω στα Ηνωμένα Έθνη. Φανταζόμουν τον εαυτό μου να σχεδιάζει αποτελεσματικότερους νόμους για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Νόμιζα ότι θα συναντιόμουν με τους αρχηγούς των κρατών και θα τους έπειθα να σχεδιάζουν καλύτερους νόμους και καλύτερους θεσμούς. Έκανα την έρευνά μου και τις παρουσιάσεις μου. Και οι συναντήσεις αυτές πράγματι συνέβησαν. Θα έπρεπε να με βλέπατε. Ήμουν γεμάτος πάθος και αυτοπεποίθηση και σίγουρος για την επιχειρηματολογία μου. Οι ηγέτες έγνεφαν επιδοκιμαστικά και μ' ευχαριστούσαν αλλά μετά τίποτε δεν άλλαξε. Αν δεν υπάρχει οικονομικό όφελος κανείς δεν θα νοιαστεί για την προστασία των παιδιών, την ενίσχυση των γυναικών, τον τερματισμό των γενοκτονιών. Και κουράστηκα. Και οι συνάδελφοί μου κουράστηκαν επίσης. Μετά από δέκα χρόνια έπρεπε να παραιτηθώ. Την προηγούμενη εβδομάδα άνοιξα αυτό το μπαρ. Δεν είναι ανθρώπινα δικαιώματα αλλά τουλάχιστον μπορώ να πίνω τζάμπα.»

1/8/2016

«Δουλεύω ως ερευνητής στη Νομική Βοήθεια.

Αναλαμβάνουμε την υπεράσπιση ανθρώπων που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα. Σπούδασα νομικά αλλά έχω καταλάβει ότι το σύστημα δεν ταιριάζει με αυτά που διδαχτήκαμε. Σύμφωνα με την θεωρία ο κατηγορούμενος έχει πάντα το πλεονέκτημα. Οι πελάτες μας θεωρούνται αθώοι μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή τους. Το βάρος απόδειξης το έχει ο κατηγορούμενος. Αυτά όμως είναι μόνο στην θεωρία. Στην Πράξη οι περιφερειακοί Εισαγγελείς χρησιμοποιούν τους κανόνες του συστήματος για ν' αποκτήσουν τη μέγιστη επιρροή. Δεν ενδιαφέρονται για τη δικαιοσύνη-βέβαια είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν μερικοί που ενδιαφέρονται αλλά αυτοί που έχω δει ενδιαφέρονται μόνο να νικήσουν. Είναι μια εκλεγμένη θέση και θέλουν να δείξουν στους ψηφοφόρους τους ότι είναι «σκληροί απέναντι στο έγκλημα.» Και αυτό απαιτεί υψηλότερα ποσοστά φυλακίσεων.

Επομένως έχουν κίνητρο να καταδικάσουν όσο περισσότερους ανθρώπους είναι δυνατόν. Ένα από τα αγαπημένα τους όπλα είναι να φορτώνουν πολλές κατηγορίες. Θα καταλογίσουν σ' ένα κατηγορούμενο δέκα κατηγορίες. Οι εννιά από αυτές θα πέσουν στο δικαστήριο αλλά οι πελάτες απλώς δεν μπορεί να το διακινδυνεύσουν. Επομένως θα παραδεχτούν την ενοχή τους για μια κατηγορία που πολύ δύσκολα αντιστοιχεί στην περίπτωση τους. Εκπροσωπούμε έναν πελάτη που λιποθύμησε στο μετρό. Είναι μια απλή κατηγορία περί δημόσιας μέθης. Αλλά το μπουκάλι του με την μύρα έπεσε από τη θέση που καθόταν και έσπασε και έτσι του άσκησαν την κατηγορία της κατοχής όπλου. Γνωρίζουν ότι είναι γελοίο. Αλλά γνω-

ρίζουν ότι ποτέ δεν θα πάει σε δίκη με τέτοια κατηγορία. Επομένως θα πετύχουν την καταδίκη τους. Και αυτό είναι που τους νοιάζει.»

9-7-2014

«Κάνω δικηγορία με αντικείμενο τα διαζύγια εδώ και 32 χρόνια. Δεν έχουν πολλοί δικηγόροι το στομάχι γι' αυτό. Το διαζύγιο στους καλούς ανθρώπους φέρνει στην επιφάνεια την κακή πλευρά τους και στους κακούς ανθρώπους το τέρας. Ο καθένας θέλει να φύγει από το τραπέζι μ' ένα κομμάτι του άλλου.»

0.7.2016

«Κάνω δικηγορία με αντικείμενο τις διαθήκες. Αντιπροσωπεύω ανθρώπους που προσβάλλουν τη διαθήκη των γονιών τους. Θέλω να γράψω ένα βιβλίο με όσα έχω δει. Δεν θα είναι ακριβώς η Σοπράνο αλλά θα έχει πολλές ομοιότητες. Στον συνάδελφό μου αρέσει να λέει ότι οι προσβαλλόμενες διαθήκες είναι το τελικό πεδίο της μάχης μιας δυσλειτουργικής οικογένειας. Όλη η παιδική ηλικία έρχεται στην επιφάνεια. Θα εκπλαγείτε με το πόσα χρόνια οι άνθρωποι μπορούν να κουβαλούν απωθημένα. Και το δικαστήριο είναι η τελευταία ευκαιρία για να πάρουν εκδίκηση για το «η μαμά σ' αγαπάει περισσότερο.» Το παράδοξο είναι πόσοι πολλοί πελάτες προτιμούν να ικανοποιούν το δίκιο τους παρά να είναι ευτυχισμένοι. Είναι σχεδόν πάντα πιο έξυπνο να συμβιβάζεσαι. Η αντιδικία κοστίζει περισσότερο και στις δυο πλευρές από τον συμβιβασμό. Ακόμη όμως οι άνθρωποι συνεχίζουν να ξοδεύουν τα χρήματά τους και τον χρόνο τους για να πετύχουν μια δικαστική κρίση που να αποδεικνύει ότι έχουν δίκιο μια τελική φορά.»

3.7.2014

«Εργάζομαι σε μια ΜΚΟ ως δικηγόρος για τους μετανάστες. Κυρίως επικεντρώνομαι στη βοήθεια θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης και ενδοοικογενειακής βίας. Δεν υπάρχει καλύτερη ικανοποίηση από το να βοηθάς κάποιον να πάρει βίζα. Όταν είσαι παράνομος είσαι αναγκασμένος να είσαι αόρατος και αυτό πραγματικά επηρεάζει βαθιά την αυτοπεποίθησή σου. Είναι η διαρκής αίσθηση ότι δεν σου επιτρέπεται να υπάρχεις. Και με ικανοποιεί πολύ ν'

απαλλάσω τους ανθρώπους απ' αυτό. Αντιλαμβάνομαι ότι σε επίπεδο πολιτικής τα θέματα μετανάστευσης είναι πολύ περίπλοκα. Αλλά για μένα σ' ένα πρώτο επίπεδο ποτέ δεν μοιάζουν περίπλοκα.»

18.2.2015

«Έχω πρόβλημα να βρω δουλειά. Οι άνθρωποι υποθέτουν ότι όλοι οι δικηγόροι είναι ευκατάστατοι. Αλλά όταν έχει περάσει η εποχή που είσαι νέος και ελεύθερος και μπορείς να δουλέψεις όλη τη νύχτα η ανταγωνιστικότητά σου αλλάζει. Στη δουλειά της γυναίκας μου όλοι ξέρουν ότι είμαι δικηγόρος και θεωρούν ότι έχουμε καλή οικονομική κατάσταση και μπορεί να παραιτηθεί όποτε θελήσει. Αυτό της δίνει μια κάποια προστασία. Προτιμώ να μην πηγαίνω εκεί γιατί δεν θέλω τα αφεντικά της να ξέρουν πόσο πολύ χρειάζεται τη δουλειά.»

3. 1.2013

«Ο άντρας καθόταν απέναντι μου στο μετρό κρτώντας κάτι που έμοιαζε με σπονδυλική στήλη. Τον ρώτησα αν ήταν χειροπράκτης. «Είμαι δικηγόρος» είπε. «Επιστρέφω από το δικαστήριο.»

«Πώς πήγε;» τον ρώτησα.

«Όχι πολύ καλά» απάντησε γελώντας. «Η πελάτισσά μου μου είπε ψέματα. Μου είπε ότι δεν επέστρεψε στη δουλειά μετά τον τραυματισμό της. Αποδείχτηκε ότι δεν ήταν αλήθεια.»

Τότε ένας άλλος άνδρας που καθόταν κοντά πήρε μέρος στη συζήτηση μας. Ξεκίνησε να λέει στο δικηγόρο για τα δικά του νομικά προβλήματα. Προφανώς είχε κάνει δική του αγωγή λόγω τραυματισμού του από την πτώση του από μια κουκέτα κατά τη διάρκεια παραμονής του σε κέντρο αποτοξίνωσης.

Καθώς ανέλυε τις λεπτομέρειες της υπόθεσής του, ο δικηγόρος τον άκουγε κάνοντας συμπονετικά νεύματα και εκφράζοντας αόριστα την υποστήριξη του. Ο άνθρωπος έφυγε θεωρώντας ότι ο δικηγόρος συμφώνησε με αυτόν 100%.

Με το δικηγόρο κατεβήκαμε στην ίδια στάση. Καθώς απομακρυνθήκαμε από το τραίνο τον ρώτησα: «Λοιπόν τι πιστεύεις για την υπόθεσή του;»

«Είναι απαίσια» είπε. «Αλλά δεν ήθελα να τον στενοχωρήσω.»

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Νομικά ζητήματα που εγείρει η έκδοση της επίμαχης ΚΥΑ σε ό,τι αφορά ειδικώς την υποχρεωτική υπαγωγή των δικηγόρων (POS)

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 21 Απριλίου 2017

Όπως είναι γνωστό, στις 13 Απριλίου 2017 το Υπουργείο Οικονομικών εξέδωσε δελτίο τύπου σύμφωνα με το οποίο φέρεται να υπογράφηκε η Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργείων Οικονομικών και Οικονομίας και Ανάπτυξης, με την οποία καθορίζονται οι κατηγορίες επαγγελματιών και επιχειρήσεων που υποχρεούνται εντός 3 μηνών να εγκαταστήσουν POS και να αποδέχονται μέσα πληρωμής με κάρτα σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου **4446/2016**. Μεταξύ των αναφερόμενων κωδικών αριθμών δραστηριότητας συμπεριλαμβάνονται οι **νομικές δραστηριότητες** (ΚΑΔ 69.10).

Παρά το ότι αναζητήθηκε το σώμα της απόφασης και εστάλη σχετικό ερώτημα στην αρμόδια Υφυπουργό, εντούτοις δεν εστάλη αρμοδίως από το Υπουργείο Οικονομικών. Επισημαίνεται ότι για όσο χρόνο η Κοινή Υπουργική Απόφαση δεν έχει δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης είναι ανυπόστατη, καθώς η νόμιμη δημοσίευση αποτελεί **όρο του υποστατού** των κανονιστικών διοικητικών πράξεων.

Είναι αυτονόητο ότι προκειμένου να ελεγχθεί η νομιμότητα της διοικητικής πράξης θα πρέπει να λάβουμε γνώση του πλήρους κειμένου αυτής, και ιδίως του αναφερόμενου εξουσιοδοτικού ερείσματος καθώς και του περιεχομένου των ρυθμίσεων της.

Επισημαίνονται, προκαταρκτικώς, τα ακόλουθα νομικά ζητήματα που εγείρει η έκδοση της επίμαχης ΚΥΑ σε ό,τι αφορά ειδικώς την υποχρεωτική υπαγωγή των δικηγόρων:

1. Το άρθρο 65 παρ. 1 του νόμου 4446/ 2006 προβλέπει ότι «1. Οι δικαιούχοι πληρωμής, στο πλαίσιο των συναλλαγών τους με καταναλωτές, υποχρεούνται, εντός ορισμένης προθεσμίας και ανάλογα με τον κύριο Κω-

δικό Αριθμό Δραστηριότητάς τους (ΚΑΔ), να αποδέχονται μέσα πληρωμής με κάρτα για την ολοκλήρωση των πράξεων πληρωμής».

Επομένως, το πεδίο εφαρμογής του νόμου περιορίζεται στις συναλλαγές με **καταναλωτές**. Δεν υπάρχει, δηλαδή, αμφιβολία ότι εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του νόμου οι συναλλαγές οι οποίες εμπύπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελμα-

τική δραστηριότητα του λήπτη της υπηρεσίας.

2. Περαιτέρω, κατά την παροχή δικηγορικών υπηρεσιών ο δικηγόρος έχει **σχέση εντολής** με τον εντολέα του. Ο λήπτης, δηλαδή, των νομικών υπηρεσιών δεν είναι καταναλωτής και αντιστοίχως ο δικηγόρος κατά την παροχή των υπηρεσιών δεν είναι «προμηθευτής» εν τη εννοία της νομοθεσίας περί προστασίας καταναλωτών.

Για το λόγο αυτό έχει παγίως νομολογηθεί ότι «η παροχή των δικηγορικών υπηρεσιών, εκτιμώμενη τόσο από την πλευρά των σκοπών που επιδιώκει ο νόμος περί προστασίας των καταναλωτών, όσο και από την άποψη της ειδικής φύσης του δικηγορικού λειτουργήματος, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του νόμου 2251/94 [περί προστασίας καταναλωτών], από τον οποίο και δεν καταργήθηκε η ειδική για τους δικηγόρους ρύθμιση της ευθύνης τους κατά το άρθρο 73 του ΕισΝ.Κ.Πολ.Δ.» (ΑΠ Ολ. 19/1999).

Συνεπώς, είναι αμφίβολο εάν οι δικηγόροι υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 65 του νόμου 4446/2016, και εντεύθεν εάν η υπαγωγή των νομικών υπηρεσιών στην Κοινή Υπουργική Απόφαση είναι νόμιμη ή όχι.

3. Περαιτέρω, στο μέτρο που προβλέπεται η **δυνατότητα παροχής δικηγορικών υπηρεσιών σε όλη την επικράτεια, ελευθέρως και ακωλύτως**, στο μέτρο δηλαδή που οι δικηγορικές υπηρεσίες παρέχονται νομίμως εκτός της επαγγελματικής έδρας (δικηγορικού γραφείου), είναι αμφίβολο εάν η απόφαση είναι εφαρμόσιμη ειδικώς στην περίπτωση της παροχής δικηγορικών υπηρεσιών.

4. Επιπροσθέτως, η πρόβλεψη της κατάρτισης υποχρεωτικής, αμφοτεροβαρούς, επαχθούς, σύμβασης με αδειοδοτημένο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών (άρθρο 65 παρ. 2 ν. 4446/2016), η οποία συνεπάγεται κόστος για τον δικηγόρο («δικαιούχο πληρωμής»), είναι αμφίβολο εάν συνάδει με την συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ιδιωτικής αυτονομίας, υπό την ειδικότερη εκδοχή της **αρνητικής συμβατικής ελευθερίας**, δηλαδή της ευχέρειας του κοινωνού να μην συμβάλλεται εφόσον δεν το επιθυμεί (άρθρο 5 παρ. 1 Συντ.).

5. Ακόμη κι αν ήθελε υποτεθεί ότι, κατά το Υπουργείο

Οικονομικών, η κάμψη της συμβατικής ελευθερίας αποβλέπει στον περιορισμό της απόκρυψης φορολογικής ύλης -για την οποία δεν παρέχονται τεκμηριωμένα στοιχεία-, το εν λόγω μέτρο παρίσταται **δυσανάλογο**, ήτοι υπέρμετρα επαχθές και αντίθετο στο άρθρο 25 Συντ., καθώς θα έπρεπε να έχουν προηγουμένως προκριθεί άλλες εναλλακτικές επιλογές, όπως η παροχή κινήτρων σε όσους επιλέγουν την τοποθέτηση POS.

6. Τέλος, η παροχή δικηγορικών υπηρεσιών συναρτάται αρρήκτως με το **δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας** των πολιτών που έχει συνταγματική θεμελίωση (άρθρο 20 παρ. 1 Συντ.). Η επιβολή πρόσθετου κόστους στις συναλλαγές των δικηγόρων με τους εντολείς τους, το οποίο θα αναγκαστούν να μετακυλίσουν τους τελευταίους, έχει ως συνέπεια αδικαιολόγητη, πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση και δυσχέραση της πρόσβασης στην δικαιοσύνη για τους πολίτες. Μάλιστα, η τοποθέτηση μέσου πληρωμής με κάρτα επιβαρύνει με παγίως καταβαλλόμενο ποσό τον δικηγόρο (μηνιαίως), με αποτέλεσμα η μετακύλιση του κόστους να γίνεται σε όλους τους εντολείς του, ακόμη δηλαδή και σε αυτούς που δεν επιλέγουν να πληρώσουν με τη χρήση κάρτας.

Σημειώνεται ότι το εν λόγω πρόσθετο κόστος, λόγω της χρήσης POS, δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως αυτοτελές μέγεθος, αλλά αθροιστικώς με όλες τις υπόλοιπες χρηματικές επιβαρύνσεις, που έχουν αυξηθεί εκθετικά τα τελευταία χρόνια για την πρόσβαση στην δικαιοσύνη.

Εξάλλου, οι δικηγόροι για την διεκπεραίωση της εντολής, λαμβάνουν συχνά από τους εντολείς τους χρηματικά ποσά για την κάλυψη εξόδων (και όχι ως αμοιβή), τα οποία δεν νοείται να επιβαρύνονται με την παροχή προμήθειας προς τον εκάστοτε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Κατόπιν αυτών, η Συντονιστική Επιτροπή Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας δηλώνει την αντίθεσή της με την καθιέρωση υποχρεωτικής τοποθέτησης POS και αποδοχής μέσων πληρωμής με κάρτα από τους δικηγόρους, και επιφυλάσσεται να προσφύγει δικαστικά προς τον σκοπό ακύρωσης της Κοινής Υπουργικής Απόφασης.

Παρουσίαση του βιβλίου της νουβέλας της Λίλης Αποστολίδου

«Η Διαθήκη»

Στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ έγινε στις 5 Απριλίου 2017 η παρουσίαση της νουβέλας της Λίλης Αποστολίδου «Η Διαθήκη» με Ομιλητές τους κκ. Δημήτρη Πιστικό, επίτιμο δικηγόρο Πειραιά, λογοτέχνη και Δημοσθένη Αβαρκιώτη, πολιτικό επιστήμονα. Την εκδήλωση συντόνισε η κ. Γιώτα Μπουρλετίδου, μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ. Στο πιάνο και στην επιλογή των μουσικών θεμάτων ο Δρ Βασίλειος Θεοφιλίδης, Δικηγόρος με έργα Σ. Ραχμάνινοφ, Φ. Σοπέν και Ντ. Σοστακόβιτς. Στην παρουσίαση έγινε προβολή εικόνων της συγγραφέως.

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε με επιτυχία παιδικό αποκριάτικο χορό για τα παιδιά των δικηγόρων όπως κάθε χρόνο κι φέτος στην αίθουσα Aegean Sea του ξενοδοχείου METROPOLITAN στις 15 Φεβρουαρίου 2017. Τα παιδιά έπαιξαν, τραγούδησαν με την παιδική χορωδία και χόρεψαν στους ρυθμούς του καρναβαλιού.

Και του χρόνου.

Στιγμιότυπο από την κλήρωση των οικοπέδων του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Δικηγόρων Πειραιά που έλαβε χώρα την 8-3-2017 στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

Διοργάνωση Τουρνουά Μπάσκετ στη Μνήμη Κώστα Πεταλά

31

Όπως γνωρίζετε πέρυσι τον Ιούλιο, δύο (2) μόλις ημέρες μετά τη λήξη του Πρωταθλήματος Μπάσκετ Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας και Κύπρου στην Πάτρα, έφυγε από τη ζωή με τραγικό και αναπάντεχο τρόπο, ο πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου μας και υπεύθυνος της ομάδας μπάσκετ του Συλλόγου μας Κώστας Πεταλάς.

Ήταν γραφτό, την τελευταία εβδομάδα της ζωής του ο Κώστας να την περάσει με τους συναδέλφους της ομάδας μπάσκετ του Συλλόγου μας, την οποία αγαπούσε ιδιαίτερα και αποτελούσε ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής του τα τελευταία χρόνια. Η συμβολή του στο να είναι η ομάδα ενωμένη και να κρατά τις ισορροπίες σ' αυτήν ήταν μεγάλη και μας οδήγησε στην επιτυχία της κατάκτησης της 4ης θέσης ανάμεσα σε 16 συμμετέχουσες ομάδες. Η ομάδα μας για να τιμήσει τη μνήμη του αποφάσισε να διοργανώσει στον Πειραιά, υπό την αιγίδα του Συλλόγου μας, ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ το διήμερο 24-25 Ιουνίου που θα φέρει το όνομά του και στο οποίο θα συμμετάσχουν, εκτός από την ομάδα μπάσκετ του Συλλόγου μας, οι ομάδες μπάσκετ του Δικηγορικού Συλλόγου της Αθήνας, του Ηρακλείου Κρήτης και της Θεσσαλονίκης «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ». Θα τον θυμόμαστε για πάντα και είμαστε σίγουροι ότι από κάπου εκεί ψηλά θα μας βλέπει και θα χαμογελάει, έτοιμος να μας επιβραβεύσει για τις επιτυχίες μας ή να μας επιπλήξει για τα λάθη μας.

Κατά τα λοιπά, η ομάδα μπάσκετ του Συλλόγου μας πρόκειται να μας εκπροσωπήσει στο 10ο Πρωτάθλημα Μπάσκετ Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας και Κύπρου που πρόκειται να λάβει χώρα στα Χανιά, κατά το χρονικό διάστημα 18 έως 23 Ιουλίου και το διοργανώνει ο οικείος Δικηγορικός Σύλλογος.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΤΟΥ ΔΣΠ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΤΑΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΣΠ

Μερικές σκέψεις για τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη

Δημήτρης Πιστικός

Έχουν γραφτεί τόσα πολλά και θα γραφτούν και στο μέλλον ώστε κάθε καινούργια αναφορά στον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη να θεωρείται περιττή. Εντούτοις δεν βλάπτει να τον «μνημονεύουμε» από εσωτερική ανάγκη και όχι υπακούοντας στην περιβόητη επιταγή του Οδυσσέα Ελύτη από το «Άξιον Εστί» που έγινε καραμέλα στο στόμα κάθε αγοραίου διανοούμενου διαλαλητή: «Όπου και να σας βρίσκει το κακό, αδελφοί, / όπου και να θολώνει ο νους σας, / μνημονεύετε Διονύσιο Σολωμό / και μνημονεύετε Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη.» με την οποία κατάφερε να μνημονεύεται πρώτος και καλύτερος ο ίδιος (ίσως γιατί του έπεφτε λίγος ο Παλαμάς). Σημειωτέον ότι ο Παλαμάς προηγούμενος του Ελύτη μερικές δεκαετίες είχε γράψει το 1899 στο περιοδικό «Η Τέχνη» του Χατζόπουλου ότι τα Διηγήματα του Παπαδιαμάντη του δίνουν «κάτι σπουδαιότερο και πιο βαθύ: την “άυλη χαρά”, καθώς θα ‘λεγεν ο Σέλλεϋ, της Τέχνης.» Ο ίδιος θα γράψει επίσης ότι «Η τέχνη του είναι να μη δείχνει καμιά τέχνη» ή «τον φαντάζομαι να χτυπάει τη ραγισμένη παλιά καμπάνα τής καθαρεύουσας» και τέλος «Μια δύναμη ηθογραφική για ξετύλιγμα κοινωνικών θεμάτων και καυτηρίασμα της ανθρωπίνης ασχημιάς που από τον δραματικότατον “Πολιτισμόν εις το χωρίον”, περνώντας από τον επιστημονικότατα σχεδιασμένο “Καλόγηρον”, φτάνει στη νατουραλιστική, σχεδόν επικής μεγαλοπρέπειας, εντέλεια των “Χαλασοχώρηδων”.»

Έτσι αν περισσεύει χρόνος σε κάποιον και θέλει να μάθει τη γνώμη του Σεφέρη και του Ελύτη για τον σπουδαίο μας πεζογράφο θα πρέπει να την αναζητήσει στα κείμενά τους. Στέκομαι σ’ αυτούς γιατί εκπρο-

σωπούν ένα σημαντικό μέρος τής καλούμενης Γενιάς του Τριάντα και του ελληνικού μοντερνισμού και φιλοδόξησαν να εκφράσουν, καθένας με τον τρόπο του και με τη θεωρητική του ικανότητα, αυτό που ονομάζεται «ελληνικότητα». Ο Ρίτσος εκπροσωπεί έναν άλλο κόσμο σκέψης, εξίσου σημαντικό αλλά οι δοκιμακές του αρετές, απορροφήθηκαν από τη λυρική του πληθωρικότητα. Ο Σεφέρης δεν ασχολήθηκε ειδικότερα με τον Σκιαθίτη. Σε κάποια όμως δοκιμία του, φανερώνεται η άποψή του, σποραδικά και συγκυριακά πάντα, εντούτοις όμως θετικά. Π.χ. στο δοκίμιό του για τον Μακρυγιάννη θα γράψει με τη γνώριμη διπλωματική σεφερική ευελιξία και την περίτεχνη και αποσταγμένη ανατολίτικη παινεψιά: «Ο Μακρυγιάννης είναι ο πιο σημαντικός πεζογράφος τής νέας Ελληνικής Λογοτεχνίας, αν όχι ο πιο μεγάλος, γιατί έχουμε τον Παπαδιαμάντη». Σε άλλα του δοκίμια θα επιχειρήσει να κάνει κάποιες αναφορές χωρίς αφοριστική διάθεση και σημασία για να καταλήξει κάποτε σε δοκίμιό του για τις «Ώρες τής Κυρίας Έρσης» του Πεντζίκη ότι στον Παπαδιαμάντη, «σ’ αυτόν, όλα είναι φυσικά φυτρωμένα, φυσικά ωριμασμένα· δε διακρίνω, σ’ αυτόν, το βιασμό τής θελημένης γραφής».

Από την άλλη μεριά απέναντι στην «τσιγκουνιά» του Σεφέρη ο Ελύτης θα γράψει ένα μεγάλο δοκίμιο με τίτλο «Η μαγεία του Παπαδιαμάντη» όπου αναφέρεται, κατ’ ανάγκη, σε ορισμένα παπαδιαμαντικά μειονεκτήματα όπως «ατημελησία», «αναπόφευκτη ρητορική» αλλά επιμένει κυρίως στα μεγάλα προτερήματα της τέχνης του: «καθαρότητα», «αθωότητα» κ.λπ. Πιο γενναϊόδωρος από τον Σεφέρη, ο Ελύτης θα

γράψει: «Οι άγιοι Ελισσαίοι όλοι και σύμπαντες οι ψαλμοί τής Ορθοδοξίας δε θα 'φταναν ποτέ για να κάνουν το θαύμα που εννοώ, εάν αυτό δεν υπήρχε πρώτα μέσα του».

Όσοι μού κάνουν την τιμή να παρακολουθούν τα γραπτά μου, θα έχουν διαπιστώσει ότι από καιρό έχω βαλθεί να υπερασπίζομαι πρόσωπα και συμβάντα του ιστορικού μας παρελθόντος που βάζονται σκοπίμως και κάποτε από παραπλάνηση ή αήθεια και απαρτίζουν μια τοιχογραφία προσχεδιασμένη και καθοδηγούμενη από άγνωστα κέντρα και εκτελεσμένη από εγχώρια φερέφωνα. Οι στόχοι είναι πρόσωπα και πράγματα κοινής αναφοράς του νεοελληνικού και του παλιότερου ελληνικού βίου μας. Για τα παλιότερα π.χ. Μέγας Αλέξανδρος, Βυζάντιο, θα χρειαζόταν, ίσως, να γράψουμε ειδικότερα κείμενα, σε επόμενα τεύχη. Στον πνευματικό μας κόσμο και ειδικότερα στη λογοτεχνία μας, η αποκαθήλωση, (που υποβοηθείται από την γενική πνευματική οκνηρία, την κουτοπονηριά, την παχυλή αμεριμνησία, την «εξυπνάδα» τού νεολογιοτατισμού και τον γραικυλισμό), γίνεται δόλια με πρώτιστο στόχο τούς μεγάλους θεμελιωτές, τον Σολωμό και τον Παλαμά. Εδώ επειδή η αίγλη και τα μεγέθη είναι μεγάλα και έχουν γερές βάσεις σε πλατιά στρώματα της πνευματικής μας ζωής η υπονόμηση γίνεται σιωπηλά με το «έρπειν επί ακώνων και γονάτων». Ως «ευκολότεροι» στόχοι επιλέγονται πρόσωπα εκτός της λογοτεχνικής συντεχνίας, αποδεκτά όμως από ευρύτερο κοινό, όπως ο «αγράμματος» στρατηγός και διαχρονικά επαναστατημένος Μακρυγιάννης για τον οποίο έγραψα, κατ' επανάληψη, σε παλιότερα τεύχη.

Επίθεση, από πολλές μεριές, δέχτηκε, δέχεται και θα δέχεται και ο μεγάλος πεζογράφος μας Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Οίκοθεν και έξωθεν. Και η επίθεση ξεκινά από την αβάσιμη περιφρόνηση του έργου του έως την ενορχηστρωμένη συμπύκνωση, εξάτμιση και τελικά την απροσχεδίαστη ή σχεδιασμένη απομυθοποίησή του. Άλλος τον θέλει κοσμοκαλόγερο, άλλος ρυπαρό και κακομοίρη, άλλος παρακμία και μπεκρούλιακα στου Ψυρρή, άλλος ψάλτη στον Άγιο Ελισσαίο, άλλος απόκοσμο και αμέτοχο και ό,τι ήθελε κατεβάσει η κούτρα τού καθενός. Τη μεγαλύτερη ζημιά την κάνουν όσοι του βάζουν φωτοστέφανο και τον στολίζουν με φθαρμένα και χιλιοειπωμένα επίθετα. Η ανόητη υμνολογία είναι ο εχθρός κάθε μεγάλου δημιουργού. Το υπογράμμισα παλιότερα σ' ένα δοκίμιό μου για τον Κωστή Παλαμά, που ενόχλησε ορισμένους παλαμικούς «φιλάθλους».

Ο Παπαδιαμάντης μπορεί να είναι λίγο απ' όλα

αυτά, όπως όλοι οι μεγάλοι δημιουργοί, στο βάθος όμως είναι ένα σπουδαίο σύνολο, ενιαίο και αδιάσπαστο, με τις γωνίες, τις αντιφάσεις και τις αντιθέσεις του. Είναι πάντα και παραμένει ο εαυτός του. Ανεπανάληπτος, πρωτότυπος, αξεπέραστος και άφθαρτος μέσα στον χρόνο, μαζί, βεβαίως, με τις προχειρότητες, (έργα τού βιοπαλαιστή συγγραφέα, που πρέπει να βγάλει το καθημερινό του ψωμί δίνοντας προς διαρκή δημοσίευση κείμενά του) και με τα αριστουργήματά του. Και τόσο δυνατός που δεν μπορούν οι λιλιπούτσιοι επικριτές του να τον γκρεμίσουν από τη συλλογική συνείδηση (στην οποία μπήκε με το σπαθί του και όχι με σπρωξίματα) ούτε οι αδαείς και ρηχίοι αγιογράφοι του να τον προσεγγίσουν σε βάθος και να τον καταξιώσουν περισσότερο. Εξάλλου, πολλοί «κουτοπώνηροι» αγιογράφοι, έχουν την εντύπωση πως έτσι αντλούν και οι ίδιοι κάποια δόξα δρώντας ως παραρτήματα και μετόχια τού «αγίου» τους. Εδώ έχουμε μιαν άλλη εκδοχή τού σύνδρομου «κισσός».

Η γοητεία τού Παπαδιαμάντη εκτός από την ιδιότυπη και μεικτή γλώσσα του, έγκειται στη βαθειά γνώση τής ψυχής των πρωταγωνιστών των έργων του, τής κοινωνίας και των θεσμών της. Και φυσικά στη σχέση των ηρώων του με την αδυσώπητη νεοελληνική μοίρα τους. Συγγραφέας των ταπεινών και καταφρονημένων τού άστεως και της νησιώτικης υπαίθρου που τόσο καλά γνώριζε, αγαπούσε και ζωγράφιζε, βαθύς γνώστης τής εποχής του, τού ελληνικού βίου και ανατόμος τής ανθρώπινης ψυχής, με συμπάθεια στους λαϊκούς και αυθεντικούς ανθρώπινους τύπους και παράλληλα καυστικός και ειρωνικός για τον διεφθαρμένο δημόσιο βίο, αποτελεί σημείο εθνικής αυτογνωσίας και αυθεντικότητας. Πρόκειται για έναν συνεπή αναρχικό του χριστιανικού καθεστωτισμού τον οποίο αποστρέφονται όλα τα θρησκευτικά κατεστημένα πασών των χριστιανικών θρησκειών.

Σ' ένα αριστουργηματικό κατά τη γνώμη μου και όχι πολύ γνωστό διήγημά του με τίτλο «Ο γείτονας με το λαγούτο» περιγράφει θαυμάσια μια πραγματική «αυλή των θαυμάτων» πολύ πιο μπροστά, πιο αθώα και πιο καίρια από τον Ιάκωβο Καμπανέλλη, με τους λαϊκούς γυναικείους τύπους και τον πρωταγωνιστή του Βαγγέλη, έναν από τους νοικάρηδες τής αυλής, συγκάτοικο με μία γυναίκα, την Σταυρούλα, που παρουσίαζε ως «εξαδέλφη» του ενώ ήταν στην πραγματικότητα μια «σπιτωμένη» αδιόριστη δασκάλα. Η Σταυρούλα είχε φέρει μαζί της κότες και κοκόρια, που ενοχλούσαν τους άλλους ενοίκους. Τελικά φεύγοντας από το σπίτι, όπου την παράτησε ο Βαγγέλης, πήρε μαζί της και την πραμάτεια της. Και ο Πα-

παδιαμάντης θα καταλήξει, υπογραμμίζοντας με καυστικό χιούμορ τη λαϊκή αντίληψη για τη διάχυτη διαφθορά, διαχρονική κι απολέμητη, με τα λόγια ενός «από τους νοικάρηδες της κυρά-Γιάνναινας»: «Α! ήτον δασκάλα!...Γι' αυτό είχε τους κοκόρους! Σε κανένα Τμηματάρχη θα τους κουβάλησε.»

Δεν ξέρω, επίσης, κάποιον «προοδευτικό» συγγραφέα τής εποχής του ή και αργότερα που να μίλησε στα έργα του τόσο καθαρά για την καταραμένη πλουτοκρατία, όπως ο Παπαδιαμάντης. Για να έχει κανείς μian αντίληψη περί του τι εστί Παπαδιαμάντης θα ήθελα να παραθέσω ένα απόσπασμα από το έργο του «Χαλασοχώρηδες». Εκεί ο Παπαδιαμάντης, μιλώντας με το στόμα τού ήρωά του Λέανδρου Παπαδημούλη ενός «νοσταλγού εξ Αθηνών, όπου συνήθως διέτριβεν, ασχολούμενος εις έργα ουχί παραδεδεγμένης χρησιμότητος», θα μας πει: «Η πλουτοκρατία ήτο, είναι και θα είναι ο μόνιμος άρχων τού κόσμου, ο διαρκής Αντίχριστος. Αύτη γεννά την αδικίαν, αύτη τρέφει την κακουργίαν, αύτη φθείρει σώματα και ψυχάς. Αύτη παράγει την κοινωνικήν σηπεδόνα, Αύτη καταστρέφει κοινωνίας νεοπαγείς.»

Ποιος θα διαφωνούσε σήμερα; Και έτι περαιτέρω ερωτάται: γιατί αυτή την πλευρά τού Σκιαθίτη πεζογράφου την αποσιωπούν κι από τις δύο όχθες, θρησκόληπτοι και παγκοσμιοποιημένοι γραφιάδες, διανοούμενοι, προτεστάντικης προέλευσης και κοπής, πολύξεροι γραφιάδες και μαρξιστικά υβρίδια;

Θα ήθελα, εδώ, να προσθέσω ότι ο «αγράμματος» Μακρυγιάννης εκπροσωπεί ένα σύνολο αρχών που ονομάζονται εθνική ανεξαρτησία, πολιτική ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη και λαϊκός χριστιανισμός, που αγγίζει στα «Οράματα και Θάματα» την παραληρηματική θρησκοληψία ενώ ο «μορφωμένος» Παπαδιαμάντης αυτών που ονομάζουμε θρησκεία και ειδικότερα λαϊκή ορθοδοξία με ιδιαίτερη έμφαση στον καταγωγικό κοινωνικό της προσανατολισμό. Ενώ, δύο ρεύματα που συγκλίνουν και διαποτίζουν την πολιτική και πνευματική νεοελληνική διάνοηση στην οποία συμβάλλουν, δύο πνεύματα που, γαλβανισμένα από τη γέννα τους, δεν τα οξείδωσαν οι δυτικές κοσμοθεωρίες, δεν τα ξεθώριασαν ανατολίτικες μοιρολατρίες, διανοητικές νωχέλειες και σοφίες και δεν τα ξεχειλωσαν περιττές πηγές και βιβλιογραφίες. Ρεύματα και πνεύματα που όντας ανθεκτικά και βαθιά πηγάζοντα, ρίζωσαν στη συλλογική συνείδηση και αντιτίθενται στην λαίλαπα της παγκοσμιοποίησης και στην τελματώδη χειραγωγίσιμη ομογενοποίηση.

Και τελικά ερωτάται: ποιοι είναι αυτοί που ειρωνεύονται, πολεμούν και σαρώνουν κάθε τι ατόφιο, πατριωτικό και ελληνικό όπως το έργο τού Παπαδια-

μάντη; Και με ποια κίνητρα; Δεν είναι εύκολη η απάντηση στα ερωτήματα επειδή είναι δύσκολη η προσκομιδή απτών αποδείξεων. Ευτυχώς υπάρχουν πλήθος τεκμήρια, αρκεί κανείς να μη φοράει παραμορφωτικούς φακούς, να μην εθελotuφλεί και να μην πέφτει θύμα των επιτήδειων που για να κρύψουν τον «ντορό» τους και για να εξουδετερώσουν κάθε καθάρη κι αδέσμευτη φωνή, μιλούν περιφρονητικά για «συνωμοσιολογίες» ενώ οι ίδιοι αποδίδουν «συνωμοτικότητα» κατά το λαϊκό «φωνάζει ο κλέφτης να φοβηθεί ο νοικοκύρης» σε όσους τους αποκαλύπτουν. Κατά καιρούς έχω δείξει προς ορισμένες κατευθύνσεις. Όσοι παρακολουθούν την πορεία μου το γνωρίζουν. Στο σημείωμα αυτό, θα απαντήσω με έναν άλλο τρόπο: όλος, λοιπόν, αυτός ο συρφετός των λογής μηδενιστών («προοδευτικών», «ευρωπαϊστών», παγκοσμιοποιητών» κ.λπ) μου θυμίζει τους ποντικούς και τους βατράχους τής ψευδοομηρικής «βατραχομομαχίας» που βγήκαν για πόλεμο μεταξύ τους και όσοι διασώθηκαν στις μέρες μας αντί να τρώνονται, με κίνδυνο να χαθεί το, όχι και τόσο σπάνιο είδος τους, ροκανίζουν ό,τι έχει απομείνει όρθιο στον τόπο μας. Λίγη προσοχή και θα τους διακρίνετε από τα «μετερίζια», το «παράστημα», την έπαρση και την χάρτινη «πανοπλία» τους:

*«κνημίδας μεν πρώτα περί κνήμησιν έθηκαν
ρήξαντες κυάμους χλωρούς, ευ ασκήσαντες
ους αυτοί δια νυκτός επιστάντες κατέτρωξαν.»*

Και σε πρόχειρη απόδοση:

*«Και πρώτα απ' όλα φόρεσαν περικνημίδες
και μαστόρεψαν ανοίγοντας χλωρά κουκιά
που τη νύχτα έμαθαν καλά να ροκανίζουν.»*

Και μη σας ξεγελάσουν τα σύγχρονα ονόματα και οι τίτλοι τους. Ήταν, είναι και θα παραμείνουν *Ψιφάρπαγες, Λειχοπίνακες, Εμβασίχυτροι, Τυρογλύφοι, Μεριδάρπαγες, Τρωγλοδύτες, Φυσιγναθοι, Υψιβόες, Πολύφωνοι, Βορβοροκοίτες, Λιμνόχαροι και Κραυγασίδες!*

Και προπαντός, ανέστιοι.

Θα σταματήσω όμως, ξανά, στο Σεφέρη απ' τον οποίο ξεκίνησα. Γράφει: «Ο θεωρητικός θεωρεί· ο ποιητής, όσο και να τον κατοικούν οι θεοί, φτιάχνει, έναν *homo faber*: πρακτικός άνθρωπος.» Και δίχως να διατυμπανίζω ότι με κατοικούν οι θεοί περισσότερο από τους άλλους ανθρώπους (π.χ. τους πεζογράφους), νομίζω πως αρκετά είπα ως ποιητής κινδυνεύοντας να γίνω θεωρητικός, κι αυτό δίχως να έχω τα φώτα τους ούτε και να ζηλεύω τα όποια επιτεύγματά τους.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821 ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

35

Του **Δημ. Σταθακόπουλου**

Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω (Δ.Σ.Π)

Δρα Κοινωνιολογίας της ιστορίας οθωμανικής περιόδου –

Παντείου Πανεπιστημίου

Μουσικολόγου

Για τους γνώστες της Τουρκικής γλώσσας παραπέμπω εδώ, όπου είναι όλα τα ονόματα και τα έργα εποχής, των Οθωμανών ιστορικών:

<http://www.akademiktarih.com/yeni-eklenenler-makaleler-128/10038-19yyil-osmanli-tar-arv-kaynaklari.html>

Περαιτέρω, από τα μεταφρασμένα στα Ελληνικά, σημαντικό έργο είναι το αρχείο/ημερολόγιο, του **Süleyman Penâh Efendi**/Σουλεϊμάν Πενάχ εφέντη, γεννημένου στην Πελοπόννησο (το 1740). Ήταν ένας τυπικός εκπρόσωπος της οθωμανικής γραφειοκρατίας και ανήκε στην ιθύνουσα τάξη, στην κατηγορία των χατζεγκιάν, των υπαλλήλων δηλ. του Αυτοκρατορικού Ντιβανίου, έχοντας υπηρετήσει σε διάφορες οικονομικές υπηρεσίες. Η μακροσκελής έκθεσή του (με πιθανό αποδέκτη και το σουλτάνο), που μας ενδιαφέρει, αποτελείται ουσιαστικά από δύο ενότητες. Στην πρώτη εξιστορεί την εξέγερση των Ορλοφικών το 1769 και την καταστολή της, γεγονότα που έζησε ο ίδιος, και στη δεύτερη εκθέτει τις προσωπικές σκέψεις του γύρω από τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο οθωμανικό κράτος. Αφετηρία για τις προτάσεις του είναι η επικρατούσα κατάσταση στον Μοριά και γενικότερα στην τότε στρατιωτική, πολιτική, δημοσιονομική και διοικητική οργάνωση, την οποία περιγράφει με γλαφυρότητα. Πρόκειται για ένα πρωτοποριακό και προοδευτικό για την εποχή του κείμενο, από το οποίο αναδύεται η κοινωνία του 18ου αιώνα, και συνάμα προφητικό, δεδομένου ότι ο συντάκτης του διέβλεψε πως σε περίπτωση μη πραγματοποίησης γενναίων μεταρρυθμίσεων οι χριστιανοί ρ(ε)αγιάδες της Πελοποννήσου δεν θα έχουν άλλη διέξοδο από το να επαναστατήσουν!!!!

(βιβλιογραφία: Ν. Σαρρής)

Επίσης, ο Οθωμανός ιστοριογράφος **Ahmet Cevdet Pasha** (1822 – 1895) στην πολύτιμη ιστορία του **Tarih-i Cevdet ve Belagat-i Osmaniyye**, το τμήμα της οποίας αφορούσε την Ελληνική Επανάσταση μεταφράστηκε και αποδόθηκε από τον **Νικηφ. Μοσχόπουλο**, στο μνημειώδες έργο του: «*Πως είδαν οι Τούρκοι ιστοριογράφοι την Ελληνική επανάσταση, εν αντιπαρα-*

βολή και προς τους Έλληνες ιστορικούς», **Αθήνα 1960 και επανέκδοση εκδ. Εντυπον, Αθήνα 2003**) καταγράφει και με αυτό τον τρόπο επιβεβαιώνει (τόμοι 11-12 επ.) πως τα επαναστατικά γεγονότα του Μαρτίου 1821 στην Πελοπόννησο (για τους οθωμανούς «*ληστρικά κακουργηματικά γεγονότα (sic)*») ξεκίνησαν από τα **Καλάβρυτα**, αποτέλεσαν δε την βασική αιτία απαγχονισμού του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε' (Κυριακή του Πάσχα 10/22 Απριλίου 1821 ή 19^{ην} Ρετζέπ στα οθωμανικά), σύμφωνα με την διαταγή εκτελέσεώς του και τον γιαφτά (χαρτόνι) που του κρεμάστηκε στο στήθος (βλ. σελ. 103 & 183 αντιστοίχως από το βιβλίο του Νικ. Μοσχόπουλου). Φυσικά η επιβεβαίωση αυτή, ουδόλως στερεί των πρωταγωνιστικό ρόλο και την αγωνιστικότητα των πληθυσμών, καθώς και άλλων περιοχών της Πελοποννήσου και του ελληνισμού.

*Το πρωτότυπο κείμενο της ιστορίας **Tarih-i Cevdet ve Belagat-i Osmaniyye**, θα το βρείτε στην οθωμανική γλώσσα/γραφή «ελευθεροαναγνώσεως» στον ιστότοπο

[http://www.archive.org/search.php?query=ahmet%20cevdet του πανεπιστημίου του Τορόντο \(Καναδά\).](http://www.archive.org/search.php?query=ahmet%20cevdet%20του%20πανεπιστημίου%20του%20Τορόντο%20(Καναδά).)

Απόσπασμα από το μεταφρασμένο έργο του:

λεγει των πληροφοριών τούτων ἐστάλησαν ταχυδρομίον εις τὸν ἡγεμόνα τῆς Μάνης, συγχρόνως δὲ κληθεὶς ὁ πρῶτος ὑπέρτερος τοῦ Πετμεζᾶ εις Τρίπολιν καὶ ἐξῆσθε ἐκείνους τῶν Τούρκων προκρίτων, κατὰ βίαν, ἵνα ἔλθωσι πρὸς ἐπιτομήν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἑσπέρην, ἀλλὰ δὲν γινώσκω εἰ ἔβλεπε. Ἐπειδὴ δὲ ἐπέμεινε ἀρνούμενος νὰ ἀμύληται, ἐβλακίσθη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέστρεψεν ὁ εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Μάνης ἀποσταλέας ταχυδρομὸς κομισίας ἐπιστολὴν, εἰς τὴν ἠκούσαν ἔλεγοντο τὰ ἑξῆς: «Ἐνομέων μουσικῶν καὶ φανερῶν ἐρειμῶν διὰ τοὺς εὐστάτας, περὶ τῶν ὁποίων ἐρωτᾶτε, διαπιστώθη ὅτι δὲν διήλθον οὐδὲν διὰ Πελοποννήσου, εἶναι δὲ ἀπίθωνον τὸ ὅτι πέρασαν. Ἀλλὰ πρὸς διασκεδάσειν τῶν ὁμοίων ἀποσταλέω ὁ ἡμέτερος τὸν γραμματεῖά μου καὶ δεκά πέντε περίπου ἐκ τῶν πιστῶν ἀνθρώπων μου. Ἄν καὶ εἰς αὐτὸ δὲν δοθῇ πίστις, θὰ ἔλθω ἐκεῖ ὁ ἴδιος». Ἐπὶ τούτῳ μετακλήθησαν ὁ υἱὸς του καὶ μερικὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων του εἰς Τρίπολιν, ὅπου καὶ ἐκρατήθησαν¹. Προσῆλθον καὶ οἱ ἐκ τῶν περίεξ κληθέντες προεστώτες. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τῶν Καλαβρύτων, τῆς Γαστούνης, τῆς Σωστήτης καὶ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν δὲν προσῆλθον, ἀπεστάλη πρὸς αὐτοὺς ὁ τατάρης Χασιμ. Ἐκεῖνοι ὅμως ἀπέφυγον νὰ ἔλθωσι. Ἄλλοι μὲν ἐπροσάσθησαν ἀσθενῶν, μερικὸν ἀπέβαλον τὴν ἀναχώρησιν των μέχρις οὗτο φύγον καὶ οἱ ἄλλοι, ἐκὼ ὁ προεστὰς Καλαβρύτων Σωτήρης² ἀπήντησεν εἰς τὸν τατάρην: «δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μετασθῶμεν εἰς Τρίπολιν, διότι ἤβλε γράμμα ἀπὸ σηματούχου μουσουλμάνου, λέγον ὅτι, ὅσα φθάσωμεν ἐκεῖ θὰ βασανωθῶμεν. Καὶ σὺ νὰ πᾶς ἀμέσως ἀπ' ἐκεῖ πρὸς ἡμέας».

Πράγματι, ὁ ἀτυχὴς — εἶναι ἡ ἐκφρασις τοῦ Διζέβη — τατάρης ἀεχάρην, ὅταν ὅμως ἐβόσκει εἰς δύσβατον χωρίον, ἐκρούθη ὑπὸ πενήκοντα περίπου κληθέντων — ὅπως ἀναφέρει ὁ Τούρκος ἱστορικός τοῦς Ἑλληνας ἐπαναστάτας — ὅτινες ἐπιτεθέντες ἀφήσαντες παρ' αὐτοῦ χρήματα τοῦ Δημοσίου, τὰ ὅποια εἶχον παραδοθῆ εἰς αὐτὸν ἐκ Πατρῶν.

¹ Ὁ δὲ διοικητὴς³ (ὁποδισκότης) Καλαβρύτων Ἰμβραχὴμ ἀγάς Ἀρναούτογλου, ὅστις παρεκολούθη τὰς κινήσεις τῶν κληθέντων, βέβαιον δὲν κινεῖται μὴ μερικὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων του, ὅταν ὅμως ἐβόσκει εἰς τὴν χωρίον, συνεκλήθη ὑπὸ τῶν κληθέντων, ὅτινες τὸν ἐπαπέφερον εἰς τὴν πόλιν, μετ' ὃ ἐπάτησεν ὡς ἄνω τὰς 200 οἰκίας μουσουλμάνων καὶ ἄλλους μὲν ἐκ τούτων ἐβόσκεισαν,

1. Ταῦτα προσγγίζουσιν πολὺ πρὸς ὅσα γράφει ὁ Σ. Τρικούρης, τὸν ὁποῖον ἔχει ὡς ἄνω τὸν ὁ Διζέβη παρὰ ἐν μεταφράσει.
2. Πρόκειται περὶ τοῦ Σωτηρίου Θεοχαρατοῦλου, ὅστις ἐβόσκει ἐπιτελής πρὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ὡς Φιλικός καὶ κατόπιν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.
3. Ἡ γράψις «βοδόντας», τὴν ὁποῖαν χρησιμοποίησεν ὁ Φόλλμιν εἶναι ἐσφαλμένη. Ἡ λέξις (ὁλοκληρῆς προελαστικῆς) προφέρεται νοστιά, ἐπομένως πρέπει νὰ ᾤσεται «βοδόντας» ἢ «βοδόντας».

***Νικηφ. Μοσχόπουλος (A.Cevdet Pasha).** Σελ. 103, Ο Π.Π.Γερμανός και οι Καλαβρυτινοί δεν πάνε στην Τρίπολη. Η επανάσταση αρχίζει στα Καλάβρυτα. Σύλληψη του βοεβόδα Καλαβρύτων Αρναούτογλου.

Επίσης σύμφωνα με τον οθωμανό ιστορικό, το πρωί της Κυριακής 10/22 Απριλίου 1821, εξεδόθη η παρακάτω δ/γή εκτελέσεως, η οποία και εφαρμόστηκε το απόγευμα της ίδιας ημέρας με το κρέμασμα του υπερήλικα Πατριάρχη Γρηγορίου Ε' στην κεντρική πύλη εισόδου στο Πατριαρχείο στο Φανάρι. Η δ/γή κατά τα ήθη της εποχής γράφτηκε σε ένα χαρτόνι (γιαφτά) και «φορέθηκε» στον λαϊκό του Πατριάρχη, αναγράφοντας αυτολεξεί τα εξής, σύμφωνα με τα οθωμανικά αρχεία, τον εν λόγω Ahmet Cevdet Pasha και τον ερευνητή των οθωμανικών αρχείων Νικηφ.

Μοσχόπουλο: «Επειδή χρέος των ανωτέρων και των αρχηγών, οιοδήποτε έθνος, είναι το επαγρυπνείν νυχθημερόν επί των εις την επιτήρησιν αυτών εμπεισιτευμένων προσώπων, το πληροφορείσθαι περί πασών των πράξεων αυτών και αναφέρειν εις την κυβέρνησιν πάντα τα μεταξύ αυτών ανακαλυπτόμενα εγκλήματα και οι Πατριάρχαι, όντες επίσης, ως εκ της θέσεως αυτών, ανώτεροι και αρχηγοί των υπηκόων, οίτινες ζώσιν εν ασφαλεία υπό την σκιάν της αυτοκρατορικής εξουσίας, οφείλουσιν, ίνα προ πάντων ώσιν άμωμοι, έντιμοι, χρηστοί και ειλικρινείς κερτημένοι δε τας ιδιότητας ταύτας, αφ' ου εννοήσωσι τας αγαθάς και κακάς κλίσεις λαού τίνος, οφείλουσιν, ίνα προλαμβάνωσιν εγκαίρως τας κακάς δι' απειλών τε και συμβουλών, εν ανάγκη δια τιμωριών κατά τα παραγγέλματα της θρησκείας αυτών, και πληροῦσιν ούτω μέρος της ευγνωμοσύνης ην οφείλουσι τη υψηλή Πύλη δια τας ευεγερσίας και τας ελευθερίας,

ην απολαύουσιν υπό την αγοθοεργόν αυτής σκιάν.

Αλλ' ο αλητήριος Ρωμηός Πατριάρχης, όστις όμως έδωκε προηγουμένως τσαούτα αφοσιώσεως δείγματα, δεν ηδυνήθη να μη συμμετέξη νυν εις τας στάσεις και την επανάστασιν του έθνους αυτού, επιχειρησθείσαν υπό διαφόρων διεφθαρμένων ανθρωπων, επιλαθομένων εαυτών και παρασυρομένων υπό διαβολικών και χιμαιρικών ιδεών χρέος δε αυτού ην, όπως διδάξη τους αμαθείς, ότι προέκειτο ενταύθα περί επιχειρήσεως ματαιάς, ουδέποτε δυναμένης ίνα πραγματοποιηθή, επειδή τα κακά σχέδια ουδέποτε θριαμβεύουσι κατά της μωαμεθανικης ισχύος και θρησκείας, λαβουσών την ύπαρξιν αυτών παρά του θεού από χιλίων και πλέον ετών, και διατηρηθησομένων μέχρι της τελευταίας κρίσεως, ως βεβαιεί ημάς ο ουρανός δια αποκαλύψεων και θαυμάτων. Εν τούτοις ένεκα της διαφθοράς της καρδιάς αυτού ου μόνον δεν εγνωστοποίησεν, ουδ' ετιμώρησε τους απλούς ανθρώπους, οίτινες επλανήθησαν, αλλά, κατά πάσαν πιθανότητα, αυτός ο ίδιος μετέσχε κρυφίως ως αρχηγός της επαναστάσεως, ώστε αναποφεύκτως σχεδόν άπαν το ρωμαίικον έθνος, εν υπάρχουσι πολλοί αθώοι και δυστυχείς υπήκοοι, ουδέ την ελαχίστην ταύτης γνώσιν έχοντες, θέλει καταστραφή ίσως εκ θεμελιών και καταστή το αντικείμενον της οργής του Θεού.

Όταν η αστυνομία επληροφορήθη περί της επαναστάσεως, και αφ' ου αυτή εγνωσθη υπό του κοινού, η υψηλή Πύλη, υπό μόνης της συμπαθείας προς τους δυστυχείς αυτής υπηκόους ορμουμένη, εξήτησεν ίνα επαναγάγη αυτούς δια της γλυκύτητος εις την οδόν της σωτηρίας, και διεύθυνεν επί τούτω προς τον Πατριάρχην προσταγήν, διαλαμβάνουσαν διαταγάς και συμβουλάς αναλόγους προς τον σκοπόν τούτον, μετά διαταγής προς τον Πατριάρχην, όπως αναθεματίση πάντα τα μέρη του τόπου, ένθα ο τρόπος ούτος κατέστη αναγκαίος κατά των συμμετασχόντων της επαναστάσεως υπηκόων.

Αλλ' αντί να δαμάση αυτούς, και πρώτος αυτός να επανέλθη εις το χρέος αυτού, αυτός ο άπιστος υπήρξεν υπέρ πάντα άλλον ο άξων πασών των αταξιών, των μέχρι του δεδιαταραξασών την κοινήν ησυχίαν, επειόσημεν, ότι και αυτός εγεννήθη εις Μωριά, και ότι εγνωρίζε πάσας τας βιαίας κακουρηματικές εγκληματικές πράξεις, ας τινές υπήκοοι πεπλανημένοι έπραξαν εκεί εις την επαρχίαν των Καλαβρύτων. Ούτω λοιπόν αυτός ο ίδιος υπήρξεν αίτιος της εξοντώσεως και της απωλείας, ην βεβαίως θέλουσιν υποστεί τη βοήθεια του Θεού. Επειδή δε επειόσημεν απανταχόθεν περί της προδοσίας αυτού ου μόνον κατά της υψηλής Πύλης, αλλά και κατά του ίδιου αυτού έθνους, αναγκαίον κατέστη, όπως αφαιρεθή το σώμα του από της γης και δια τούτο απηγχονίσθη, ίνα χρησιμεύση εις παράδειγμα δια τους λοιπούς.»

Εξεδόθη την 19 του μηνός Ρετζέπ έτος 1230 (10/22 Απριλίου 1821).

οὐς ραγιαῖδες εἰς τὸν μὲγαν κίνδυνον τοῦ ἀποπέσειν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σκιάς τοῦ Θεοῦ ἵ, διαπράξας αὐτὰ τὰ μέγιστα ἐπαινεσίτου πράξιν.

«Κατ' ἀρχάς, ὅταν ἐγνώσθησαν τὰ τῆς ἐν λόγω ἐπαναστάσεως ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τῆς ὀρθοῆς κυβερνήσεως καὶ κατέστησαν γνωστά εἰς πάντας, τότε ἀπλῶς καὶ μόνον ὡς ἐκ τῆς ἐγκωμημένης φιλευσπλαχίας καὶ στοργῆς τῆς ὀρθοῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς ὑπάρχουσας αὐτῆς ἀπηλοῦθη εἰς τὸ παραρρηχθὲν ὄρθην φερμένον προεδριστικὸν αὐτὸ ἐκ τῶν προτέρων καὶ εἶδον τὰς ἀνεγκλίνας νοθεύσεις, ὅπως καλῶς τοὺς πληρωθέντας εἰς τὴν ὄδον τῆς σωτηρίας. Ἐκὼς δὲ ὁ ρηθὲς ἀντήρως, ἀποστειλῆς ἀμέσως αὐστηρὰ ἀφοριστήρια εἰς ὅσα μέρη ἐπέφερε, παρήγγειλε νὰ μὴ κινήσῃ εἰς κανὲν μέρος ἐπαναστασίς τῶν ραγιαῶν, ἐκεῖνος ὁ ἴδιος, ὡς ἐκ τῆς ἐμῶνου αὐτοῦ ἐγγληματικότητος, δὲν ἀνέφερε περισσώτερον ἀπὸ αὐτοῦ, ἀλλ' ἔγινε καὶ ὁ μόνος παραιτίος τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαναστάσεων, διχοστασιῶν καὶ διαταραξέων τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Ἐπι πλέον διεπιστώθη, ὅτι, ὡν ὁ ἴδιος Μωραϊτῆς, ἐνέχεται τὰ μέγιστα εἰς τὰ ἤδη ὑπὸ τινῶν παραπλασημένων ἀφρόνων ληστῶν ἐκ τοῦ πλῆθους τοῦ τῶν ραγιαῶν τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ διοικησεως Καλαβρυτῶν διαπραχθέντα ἀντίθετα πρὸς τὴν ὑπεροχὴν κακοσυγγήματα. Οὕτως ἀπεκαλύθη πλήρως, ὅτι ὁ ρηθὲς ἀντήρως, γενόμενος ἢ μόνον αἰτία τῆς συμφορᾶς, ἦτο μὲ τὴν δοῦναι τοῦ Θεοῦ ἀναμεινί τοὺς ἐν λόγω ληστές, διέπραξεν ἐπάρατον προδοσίαν ἀρχὴ μόνον κατὰ τῆς ὀρθοῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐμμέσως καὶ ἐναντὶ τοῦ ἴδιου αὐτοῦ ἔθνους.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἐβόησε νὰ λείψῃ ὁ ἐπάρατος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ὁ ρηθὲς προῆλθε ἐκρεμίσθη πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων.

Ἐμμέσως μετὰ τοῦ Πατριάρχου ἀπηγχονίσθησαν καὶ οἱ μητροπολιταὶ Καισαρείας, Ἀδριανουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης (ἀδελφῶν) εἰς τὰς συνοικίας Μπαλακ - παζάρ, Κασκτιλὴρ καὶ Παρμάκ - καπὺ τῆς Πόλεως ἵ. Συγχρόνως ἐθανοκράτησαν.

1. Ἐκείνῳ τοῦ Θεοῦ (ἀρβασίει «Ἰλ - ἰλ - λὰρ») ἐπιλοφορεῖτο εἰς τὴν ἐπίσημον τοιαύτην ἡλικίαν μὲχρι τοῦ 1208 (ὅτε ἔγενεν ἡ ποταμοκρῆ μεταπολίτευσις) ὁ Σουλτάνος. Ὡστε πρόκειται περὶ ἀρχῆς τοῦ Σουλτάνου καὶ οὐχὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγεται εἰς τὸς ὅπὸ τοῦ Σπ. Τρικοῦρη καὶ ἄλλων δημοσιευθῆσας μεταφράσεις.

2. Κατὰ τὸς Ἑλλήνας ἱστορικοὺς (Τρικοῦρη, Φιλιππου, Δ. Κόκκινον κ.λ.) οἱ ἀπαγχονισθέντες ἦσαν οἱ μητροπολιταὶ Ἐφέσου, Ἀγγιῶλου καὶ Νικομηδείας. Ὁ Φιλιππος μάλιστα (ἀδελφὸν τοῦ Γ', σελ. 229) εἶπεν καὶ τὸ ἀνεμεινί αὐτῶν (ἀδελφῶν καὶ Ἀθανάσιος), ὡς καὶ τὸν τόνον τοῦ μαρτυρίου τῶν, συμπεριελάτῃ τὰς τοιαύτας πρὸς μόνον διὰ τὸ Μικαλοῦ - παζάρ (Ἰγλυκαρὰ) καὶ τὸ Παρμάκ - καπὺ, ἐν ὧς ἄριστερος ἐκρεμίσθη κατὰ τὸν Φιλιππου ἐν Γαλατῆ, δηλαδὴ εἰς συνοικίαν καθαρὰς ἑλληνικῆς.

Σελ. 183 (Νικηφ. Μοσχόπουλος) : Ο Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄, απαγχονίζεται ως προδότης, αρχηγός της επανάστασης και λόγω ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ !!!!

Ἐν τῷ μεταξύ, ἄλλος ἓνας σύγχρονος (αὐτὴ τὴν φορὰ) Τούρκος ἱστορικός καθηγητῆς, ὁ Δρ **Ali Fuat ÖRENC** με τὸ βιβλίο του: «*Unuttuğumuz Mora Türkleri Balkanlarda İlk Dram ve Eyaletten Bağımsızlığa Yunanistan*»/Οἱ ξεχασμένοι Τούρκοι τοῦ Μοριά. Το πρῶτο βαλκανικὸ δράμα καὶ ἡ κατάσταση ανεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδας» (ISBN: 978 – 9944-118-37-8), τὸ ὁποῖο ἔχει ἤδη δύο ἐκδόσεις, κάνει 10 αναφορὰς στα Καλάβρυτα καὶ στὸν ηγετικὸ ρόλο τῆς περιοχῆς στὴν ἐπανάσταση τοῦ '21, στηριζόμενος στα οθωμανικὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν ἐπίσημη ἱστοριογραφία τοῦ Ahmet Cevdet Pasa, τοῦ Esad Efendi κ.ά

Πλέον συγκεκριμένα στὴ σελ. 22, κάνει ἀναφορὰ στα Καλάβρυτα καὶ τὰ Ορλωφικά.

Στὴ σελ. 29: ἀναφέρεται στὴν κατάσταση τῶν

μουσουλμάνων τῆς περιοχῆς Καλαβρυτῶν καὶ τὶς φρουρὰς τους.

Στὶς σελ. 33 -35 καὶ σελ. 38: Ἡ ἐπανάσταση ἀρχίσει στα Καλάβρυτα στὶς 21 Μαρτίου 1821 (παλαιὸ ἡμερολόγιο). Σφαγιάστηκαν 200 Τούρκοι (βιβλιογ.: *Esad Tarih* σελ. 144-159, *Cevdet Tarih IX*, σελ. 50-55).

Στὴ σελ. 39: ... Μετὰ τὴν σφαγὴ τῶν Καλαβρυτῶν, ἀκολούθησε ἡ ἀκόμα μεγαλύτερη τῆς Τριπολιτσᾶς.

Σελ. 53: Οἱ εἰδήσεις τῆς σφαγῆς (ἐπανάστασης) τῶν Καλαβρυτῶν ἐφτάσαν στὴν Πόλη καὶ ἀρχίσαν οἱ ἐκτελέσεις (Πατριάρχῃ κ.λ.π).

Σελ.: 54 Ο Πατριάρχης γνώριζε τι θα γινόταν στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του, Μοριά, καὶ εἰδικὰ στα Καλάβρυτα, γι αὐτὸ ἐκτελέστηκε ...

Σελ. 112: Στὶς 21 Μαρτίου 1821 σφαγιάστηκαν περὶ τοῦ 200 Τούρκοι, κἀκαν 100 σπῆτια καὶ 2 τεμένῃ στα Καλάβρυτα.

Σελ. 138: Ο Ἰμπραήμ ζήτησε ἀπὸ τὰ Καλαβρυτοχώρια νὰ προσκυνήσουν, ἀλλὰ αὐτὰ ἀρνήθησαν. Ἀναφορὰ σε μάχες καὶ στὸ Μ. Σπήλαιο .

Βλέπουμε λοιπὸν, νὰ εἶναι γνωστὸ καὶ νὰ ἀναγράφεται σε ὅλες τὶς ἱστορικὲς πηγές, ὅτι οἱ Οθωμανοὶ (ἐν γένει) καὶ εἰδικὰ στὸ Μοριά, ἀνέμεναν ἤδη ἀπὸ το 1820 νὰ γίνῃ روم/γυنان isyan = Ρωμαϊκὴ/ἑλληνικὴ **στάση**/ ἐξέγερση καὶ ὄχι روم/γυنان الثورة Yunan/ Rum ihtilal = ἑλληνικὴ ἢ ρωμαϊκὴ **ἐπανάσταση** (ὅπως τελικὰ κατέληξε).

Για τὸ λόγο αὐτὸ σκέφτηκαν νὰ «περιορίσουν» τοὺς Προεστοὺς καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ Μοριά στὴν Τρίπολη (Τριπολιτσά), οὕτως ὥστε «ἀκέφαλοι» οἱ Ρωμιοὶ νὰ μὴ διανοηθοῦν νὰ κάνουν isyan (**στάση**).

Ὡς ἀντίμετρα καὶ μνημένοι στὴ Φιλικὴ Ἐταιρεία (ἢ τὴν ἑλληνικὴ ἑταιρεία τῆς ἐπαναστάσεως ὅπως ἀναφέρουν συχνὰ τὰ χ.φ στὸ ἀρχεῖο ἀγωνιστῶν 1821), οἱ περισσότεροὶ Ἀρχιερεῖς καὶ προεστοὶ τῆς Βόρειας Πελοποννήσου, **στα τέλη Ἰανουαρίου 1821 στὸ Αἴγιο (Βοστίτσα)**, ἀποφάσισαν καὶ συνυπέγραψαν συμφωνία νὰ μὴ πάνε στὴν Τριπολιτσά, ὅταν θα κληθοῦν (**ἀρθ. ΙΑ τῆς συμφωνίας**), γεγονὸς ποὺ συνιστᾷ τὴν **1^η καὶ ἀρχικὴ ομαδικὴ συναπόφαση ἀρνήσεως ἀρα στάση τῶν «κεφαλῶν» τῶν Ρωμιῶν τοῦ Μοριά τὴν ἀρχὴ τοῦ 1821.**

Ὄντως, ὅπως ἀναμενόταν, τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1821, ὁ kaymakami τοῦ Μοριά **Mehmed Salih**, ἀναπληρωτῆς τοῦ **Hürşit Ahmet Paşa** (Γεωργιανὴς καταγωγῆς *Devşirme* /γενίτσαρος, ἐμπειρὸς πολεμιστῆς καὶ διοικητῆς, ποὺ τὸ Νοέμβριο τοῦ 1820 εἶχε γίνῃ *mora valisi*, δηλ. διοικητῆς τοῦ *Mora Eyalet*, με ἔδρα τὴν Τρίπολη καὶ *serasker* τῆς ἐκστρατείας κατὰ τοῦ στασιαστῆ *Ali Pasha* τῶν Ἰωαννίνων), κάλεσε τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Πελοποννήσου νὰ προσέλθουν ἀμεσα στὴν Τρίπολη με πρόσχημα διαβουλεύσεις γιὰ τὸν κατευνασμὸ τῶν «ἀνησυχῶν» τῶν *reaya* τοῦ Μοριά.

Ὅπως μαρτυροῦν οἱ πηγές, τὸ **1^ο δεκαήμερο τοῦ Φεβρουαρίου 1821**, προσήλθαν στὴν Τρίπολη 16 προεστοὶ καὶ 8 ἀρχιερεῖς με τὶς συνοδείες τους καὶ

συγκεκριμένα οι: Αναστάσιος Μαυρομιχάλης, γιος του Πετρόμπεη, Ιωάννης Τομαράς, Αντωνάκης Καραπατάς, Ιωάννης Βιλαέτης, Πανάγος Κυριακός, Αναγνώστης Κωστόπουλος, Ανδρέας Καλαμογάρτης, Μήτρος Ροδόπουλος, Σωτηράκης Νοταράς, Ιωάννης Περούκας, Γιαννούλης Καραμάνος, Αναγνώστης Κοπανίτζας, Μελέτης Μελετόπουλος, Νικόλαος Γεωργακόπουλος, Θεόδωρος Δεληγιάννης και ο Παπαλέξης καθώς και οι αρχιερείς, Τριπολιτσάς Δανιήλ (με τον ιερομόναχο ακόλουθό του Ιωσήφ Ζαφειρόπουλο), Μονεμβασίας Χρυσάνθος, Ανδρούσης Ιωσήφ, Δημητσάνης Φιλόθεος, Ναυπλίου Γρηγόριος, Χριστιανουπόλεως Γερμανός, Κορίνθου Κύριλλος και Ωλένης Φιλάρετος.

Οι πρόκριτοι και οι αρχιερείς των Πατρών και Καλαβρύτων δεν προσήλθαν, εφαρμόζοντας τη σχετική απόφασή τους του Ιανουαρίου 1821 στο Αίγιο. Η άρνησή τους ενίσχυσε τις υποψίες των Οθωμανών ότι οι Ρωμιοί ετοίμαζαν στάση/εξέγερση, οπότε οι προσελθόντες περιορίστηκαν και φυλακίστηκαν άμεσα πλην του προεστού Μήτρου Ροδόπουλου, ο οποίος «ένεκα του φόβου ηρνήθη την πατρών ημών θρησκείαν» και απέφυγε τα δεινά της φυλακής, ενώ ο Mehmed Salih παρέλαβε υπό την προστασία του τον Αναστάση Καλαμογάρτη και ο Κιαμήλμπεης τον Κορίνθου Κύριλλο και τον Σωκράτη Νοταρά, οι οποίοι δεν φυλακίστηκαν, αλλά παρέμειναν στο σαράϊ καθ' όλη τη διάρκεια της πολιορκίας της Τριπολιτσάς από τους Έλληνες.

Την άρνηση του Π. Πατρών Γερμανού, του Λόντου και των Καλαβρυτινών προκρίτων, καθώς και το «τέχνασμα» τους για να δικαιολογήσουν την άρνησή τους να μεταβούν στην Τρίπολη παρουσιάζει παραστατικά ο Π.Π.Γερμανός στα απομνημονεύματά του.

Όπως αναφέρει ο Π.Π.Γερμανός, αφού δεν πήγαν στην Τριπολιτσά επέστειψαν στην μονή της **αγ. Λαύρας**. (κάποιοι σήμερα οψιμαθείς λένουν ότι τάχα Π.Π.Γερμανός και Αγ. Λαύρα δεν υπήρξαν ποτέ. Τα κείμενα τους διαψεύδουν οικτρά).

Περαιτέρω, τις λεπτομέρειες της φυλάκισης των προκρίτων και Αρχιερέων γνωρίζουμε από 3 μικρά σε έκταση, αλλά εξαιρετικής σημασίας, απομνημονεύματα αιχμαλώτων κληρικών και συγκεκριμένα του **διακόνου Ιωσήφ Ζαφειρόπουλου**, του **Τριπολιτσάς Δανιήλ** και του **Ανδρούσης Ιωσήφ**. Μάλιστα ο Τ. Γριτσόπουλος τα ονόμασε «Απομνημονεύματα κληρικών – δεσμοτών», που καταγράφουν την ψυχολογία των αιχμαλώτων, αλλά και τη στάση των δεσμοτών τους.

Από τις κακουχίες, τον υποσιτισμό και τις αρρώστιες, τελικά πέθαναν οι φυλακισμένοι πρόκριτοι Αναγνώστης Κωστόπουλος, Θεόδωρος Δεληγιάννης (καθώς τον μετέφεραν εκτός της πόλης μετά την άλωσή της), ο Ιωάννης Περούκας στον Αχλαδόκαμπο, στο δρόμο προς το Άργος και ο Παπαλέξης, ενώ από τους αρχιερείς, ο Ναυπλίου Γρηγόριος, ο Χριστιανουπόλεως Γερμανός, ο Δημητσάνης Φιλόθεος και από τους κληρικούς ο πρωτοσύγκελος Ανδρούσης Χρυσάνθος.

σανθος.

Οι πληροφορίες που μας δίνονται, από τα εν λόγω απομνημονεύματα, είναι εν κατακλείδι οι εξής:

Στο Αίγιο (Βοστίτσα) στα τέλη Ιανουαρίου 1821 αποφασίστηκε η «στάση» κατά της οθωμανικής διοίκησης. Υπεγράφη σχετικό έγγραφο και στο **άρθρο ΙΑ** οριζόταν ότι σε περίπτωση κλήσεως των προκρίτων και Αρχιερέων να μεταβούν (εγκλωβιστούν) στην Τρίπολη, αυτοί δεν θα πήγαιναν.

Π.Π.Γερμανός, Λόντος, Ζαΐμης, Θεοχαρόπουλος, Χαραλάμπης, Κρεβατάς κ.λ.π, δεν πήγαν στην Τριπολιτσά και παρέμειναν στην **αγ. Λαύρα**. Οι υπόλοιποι δεν τήρησαν τη συμφωνία και τελικώς εγκλωβίστηκαν φυλακισμένοι στην Τρίπολη.

Ταυτόχρονα Καλαβρυτινοί (αναφέρονται ειδικά οι Χονδρογιανναίοι) χτύπησαν τον τραπεζίτη Ταμπακόπουλο με την φρουρά του, «φυλακίστηκε» ο Βοεβόδας **Καλαβρύτων** (Αρναούτογλου) και **άρχισαν οι εχθροπραξίες**.

Όλοι οι πρόκριτοι και Αρχιερείς ήταν μνημένοι στην Φιλική εταιρεία, τα δε γράμματα της Φιλικής εταιρείας, ήταν τυλιγμένα σε κερί. Μόλις διάβαζαν το γράμμα με τις οδηγίες, άναβαν το κερί και το έκαιγαν.

Όλοι τους ταλαιπωρήθηκαν αλυσοδεμένοι επί 6 μήνες, αρκετοί πέθαναν από τις κακουχίες, ενώ ο Μήτρος Ροδόπουλος «τούρκεψε», δηλ. αλλαξοπίστησε επί τόπου για να γλυτώσει.

Τα παραπάνω επιμέρους γεγονότα, με την συγκέντρωσή τους το **1838** (διάταγμα Όθωνα) σε μία ημερομηνία (25^η Μαρτίου/Ευαγγελισμού, συμβολισμός, θέλημα θεού να σκλαβωθούμε, θέλημα θεού να ελευθερωθούμε), ουδέποτε αμφισβητήθηκαν έντονα ή ανατρεπτικά από τους ζώντες Αγωνιστές του 1821, γιατί η ημερομηνία αυτή είχε αποφασιστεί και απο τη ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ασχέτως αν τους πρόλαβαν τα γεγονότα και ξεκίνησαν νωρίτερα. Αν η Αγ. Λαύρα ήταν «μύθος» δε θα το συνομολογούσαν ο Κολοκοτρώνης και ο Πλαπούτας,, ενώ αν ήταν απλά μια εμμονή της εκκλησίας για να έχει μερίδιο στη δόξα τότε γιατί να μην ήταν συμβολικά οποιοδήποτε άλλο μοναστήρι ή εκκλησία της Πελοποννήσου; Όχι όμως, ήταν ειδική αναφορά. Εκεί στην Άγια Λαύρα, πιστοποιώντας τα γεγονότα της 17^{ης} Μαρτίου 1821 και τις πηγές (Ελληνικές και Οθωμανικές). Το λένε τα τραγούδια, οι αδιαμφισβήτητοι καταγραφείς των γεγονότων όπως έλεγε και ο Κολοκοτρώνης, το λένε οι προφορικές παραδόσεις εκατοντάδων δήθεν «μυθολογικών/sic» προπαππούδων μας.

Το κράτος σε ένδειξη σεβασμού στα παραπάνω, το **1932** έφερε «φλόγα» από την καντήλα της **Αγ. Λαύρας** την οποία κρατά άσβεστη μέχρι σήμερα στο Μνημείο του αγνώστου στρατιώτη.

Εν κατακλείδι τι αναφέρουν, κυρίως, οι οθωμανικές και Ελληνικές πηγές:

Ιαν. 1821: Συνωμοτική Σύναξη Αιγίου (Βοστίτσας)

Φεβ. 1821: Επανάσταση Υψηλάντη (Μολδοβλαχία)

17.03.1821 Βουκουρέστι (ναός Ταξιαρχών) Αλ. Υψηλάντης.

17.03.1821 Αγ. Λαύρα (πανηγυρίζει η μονή γιατί εκεί βρίσκεται η κάρα του αγίου Αλεξίου), τελείται η λεγόμενη ορκομωσία από τον Π.Π.Γερμανό και τον Κερνίκης Προκόπιο (βλ. *κώδικα μονής*). Οδεύουν προς Καλάβρυτα (21 Μαρτίου) , Αίγιο (22 Μαρτίου), Πάτρα (23 Μαρτίου).

17.03.1821, Αρεόπολη Μάνης. Οι αδούλτωι Μαυιάτες ξεκινούν να συναντήσουν τον Θ. Κολοκοτρώνη. Στόχος η Καλαμάτα (22 Μαρτίου Ελεύθερη)

24-26 Μαρτίου 1821: Συγκροτούνται το Αχαϊκό Δι-

ευθυντήριο στην Πάτρα και η Μεσσηνιακή Γερουσία στην Καλαμάτα.

Επιδίδονται ψηφίσματα/δηλώσεις/declarations στα προξενεία των μεγάλων δυνάμεων αναφέροντας πως οι ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ !!!

Ιούνιος 1821: Οι δηλώσεις τους δημοσιεύονται στην εφημερίδα Le Constitutionnel Παρισίων και Times του Λονδίνου. Η Ελληνική επανάσταση διεθνοποιείται και αποτελεί βαθιά πολιτική πράξη που συγκλονίζει όλο τον κόσμο. Το ταξίδι της οριστικής απελευθέρωσης αρχίζει. Το μόνο που έχουν να φοβούνται οι Έλληνες είναι "ο κακός εαυτός τους"

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επιστολή Προέδρου Ολομέλειας Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος Β. Αλεξανδρή στον Διοικητή του ΕΦΚΑ για παράταση της προθεσμίας καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών Φεβρουαρίου 2017

Με επιστολή του προς τον Διοικητή του ΕΦΚΑ Αθ. Μπακαλέξη, ο Πρόεδρος της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας Β. Αλεξανδρής, ζητεί να παρατεθεί η προθεσμία καταβολής ασφαλιστικών εισφορών μηνός Φεβρουαρίου 2017, έως την 30.4.2017.

Ζητεί επίσης να εκδοθούν νέα ειδοποιητήρια για τις εισφορές Φεβρουαρίου, στα οποία θα έχουν συνυπολογιστεί και αφαιρεθεί τα ποσά από τις παρακρατήσεις υπέρ ΕΦΚΑ επί των γραμματίων προείσπραξης των δικηγόρων για τον ίδιο μήνα.

Ακολουθεί η επιστολή του κ. Αλεξανδρή:

Προς: Διοικητή ΕΦΚΑ, Κύριο Αθανάσιο Μπακαλέξη 31/3/2017

Αξιότιμε Κύριε Διοικητά,

Όπως γνωρίζετε, στα Ειδοποιητήρια Πληρωμής Ασφαλιστικών Εισφορών του ΕΦΚΑ, που εκδόθηκαν εντός του Φεβρουαρίου και εστάλησαν ταχυδρομικώς στους ασφαλισμένους δικηγόρους τις τελευταίες ημέρες, πέραν της οφειλόμενης εισφοράς μηνός Ιανουαρίου, αναγράφεται και η εισφορά μηνός Φεβρουαρίου, με ημερομηνία πληρωμής την 31.3.2017, η οποία ήδη παρατάθηκε έως την 13.4.2017.

Η αναγραφόμενη στα Ειδοποιητήρια εισφορά μηνός Φεβρουαρίου είναι ασφαλώς ενδεικτική (και όχι οριστική) καθώς δεν έχουν αφαιρεθεί από αυτήν τα ποσά της παρακράτησης 20% επί των γραμματίων προείσπραξης των δικηγόρων μηνός Φεβρουαρίου, σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 39 ν. 4387/2016.

Ως εκ τούτου, λαμβάνοντας υπ' όψιν την ήδη δοθείσα και ανακοινωθείσα παράταση για την καταβολή των εισφορών Ιανουαρίου, παρακαλούμε όπως:

α) Παραταθεί, αντιστοίχως, η προθεσμία καταβολής ασφαλιστικών εισφορών μηνός Φεβρουαρίου, έως την 30.4.2017.

β) Εκδοθούν νέα ειδοποιητήρια για τις εισφορές Φεβρουαρίου, στα οποία θα έχουν συνυπολογιστεί και αφαιρεθεί τα ποσά από τις παρακρατήσεις υπέρ ΕΦΚΑ επί των γραμματίων προείσπραξης των δικηγόρων για τον ίδιο μήνα.

Με τιμή,
Ο Πρόεδρος της Ολομέλειας
Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 2287, 2288/2015 ΣΤΕ

Σκέψεις για την διεκδίκηση των κατηργημένων επιδομάτων

της Όλγας Σαββίδου
Δικηγόρου Πειραιά

Η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας με τις υπ'αρ.2287 και 2288 /2015 αποφάσεις της έκρινε οριστικά την συνταγματικότητα, μεταξύ άλλων, της πλήρους κατάργησης των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, η οποία προέκυψε από την εφαρμογή των μνημονίων.

Συγκεκριμένα, το ανώτατο δικαστήριο της Χώρας έκρινε σε πιλοτική δίκη αγωγή κατά του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΕΤΕΑ, μεταξύ άλλων, ότι η πλήρης κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας ήταν αντισυνταγματική, ενώ το ενδιαφέρον σκεπτικό της μπορεί να εφαρμοστεί αναλογικά σε αγωγές για την επαναφορά των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας στα επίπεδα που ίσχυαν το έτος 2012 όχι μόνο για τους συνταξιούχους, αλλά και για τους μόνιμους εργαζομένους του Δημοσίου Τομέα, γεγονός που δημιουργεί σοβαρά ερωτηματικά για την τελική συμμόρφωση της Διοίκησης σε σχετικές θετικές για τους πολίτες δικαστικές αποφάσεις.

Η πλήρης κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας προέκυψε σταδιακά με την ψήφιση σειράς νομοσχεδίων δημοσιονομικού χαρακτήρα. Πχ. του ν.3845/2010 και του ν.4038/2012, που τελικά διαμόρφωσε το ποσό που λαμβάνουν οι δικαιούχοι συνταξιούχοι που έχουν υπερβεί το 60ο έτος της ηλικίας τους στο ποσό των 400 ευρώ για το επίδομα Χριστουγέννων, στο ποσό των 200 ευρώ για το επίδομα εορτής Πάσχα και στο ποσό των 200 ευρώ για το επίδομα αδείας.

Ακολούθησαν ο ν.3863/2010 στον οποίο ορίστηκε ότι το Δημόσιο εγγυάται τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας με σκοπό τη διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης για κάθε δικαιούχο, ο ν.3985/2011, ο ν.3986/2011, ο ν.4024/2011 και ο ν.4051/2012, οι οποίοι συρρίκνωσαν περαιτέρω τις συντάξεις. Τελικώς, η από 1.1.2013 πλήρης κατάργηση των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας επήλθε με το ν.4093/2012 κεφάλαιο ΙΑ παρ.6.3.

Την αντισυνταγματικότητα της πλήρους κατάργησης των επιδομάτων αυτών έκρινε η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας με τις υπ'αρ.2287 και 2288/2015 αποφάσεις της. Ειδικότερα, κατά το σκεπτικό της έκρινε ότι ο ν.4093/2012 ψηφίστηκε όταν είχε πλέον παρέλθει διετία από τον πρώτο αιφνιδιασμό της οικονομικής κρίσεως και αφού εν τω μεταξύ είχαν σχεδιασθεί και ληφθεί τα βασικά μέτρα για την αντιμετώπιση της. Επομένως, δεν δικαιολογούνταν η πλήρης κατάργηση των επιδομάτων Χριστουγέννων,

Πάσχα και αδείας ως περαιτέρω περικοπές των συνταξιοδοτικών παροχών της ίδιας ομάδας θιγόμενων, χωρίς να έχει προχωρήσει ο νομοθέτης σε ειδική έρευνα του αντικείμενου αυτών. Θεώρησε λοιπόν, ότι ο νομοθέτης όφειλε να προβεί σε εμπειρισταμένη μελέτη, προκειμένου να διαπιστώσει και να αναδείξει τεκμηριωμένα ότι η λήψη των συγκεκριμένων μέτρων ήταν συμβατή με τις σχετικές συνταγματικές δεσμεύσεις, τις απορρέουσες από το θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης, τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας και την προστασία της αξίας του ανθρώπου.

Η υποχρέωση αυτή του εθνικού νομοθέτη επιτάσσεται από το Σύνταγμα της Χώρας και αφορά στην συνολική εκτίμηση των παραγόντων που προκάλεσαν το πρόβλημα το οποίο επικαλείται ως προς τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών (και μάλιστα ενός εκάστου εξ αυτών, ενόψει της διοικητικής και οικονομικής του αυτοτέλειας), προκειμένου να μην συνιστά άδικη, παράνομη, αντισυνταγματική και βίαιη αναδιανομή εισοδήματος. Ειδικότερα, εν όψει των παραγόντων αυτών (πχ. η μείωση της αξίας μέσω του PSI των διαθέσιμων κεφαλαίων των ασφαλιστικών οργανισμών, η παρατεινόμενη ύφεση, η συνακόλουθη αύξηση της ανεργίας, η πτώση του βιοτικού επιπέδου μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού συνεπεία μέτρων αντίστοιχων με τα επίδικα) ή φορολογικών επιβαρύνσεων είναι αναγκαία η διαπίστωση της προσφορότητας των επίδικων αυτών μέτρων, με τρόπο αντικειμενικό και αναμφισβήτητο.

Η αντικειμενική διαπίστωση της προσφορότητας των μέτρων (μεταξύ των οποίων και της πλήρους κατάργησης των επιδομάτων που προαναφέρθηκαν) καθίσταται αναγκαία δεδομένου του ότι τα αντίστοιχα μέτρα που είχαν ληφθεί μέχρι τότε (μειώσεις συντάξεων και μισθών) δεν είχαν αποδώσει τα αναμενόμενα και η οικονομική ύφεση είχε ενταθεί με ρυθμούς που είχαν ανατρέψει τις αρχικές προβλέψεις, αντί να συρρικνωθεί.

Ακόμα δε, και αν τα επίδικα μέτρα κρίνονταν πρόσφορα κατά τα ανωτέρω, ο νομοθέτης έπρεπε περαιτέρω να μελετήσει και να αποφανθεί αιτιολογημένα για την αναγκαιότητα τους, εξετάζοντας την ύπαρξη τυχόν εναλλακτικών επιλογών και συγκρίνοντας τα οφέλη και τα μειονεκτήματα της καθεμιάς για τους επιδιωκόμενους δημόσιους σκοπούς (δημοσιονομική προσαρμογή, βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών, διασφάλιση ικανοποιητικού κατ' άρθρο 22 παρ.5 Συντ, επιπέδου ζωής των ασφαλισμένων).

Τέλος εφόσον κατόπιν των ανωτέρω ο νομοθέτης επέλεγε όπως εν προκειμένω να προβεί σε συγκεκριμένες περικοπές συντάξεων (επιλογή καταρχήν δικαστικώς ανέλεγκτη), όφειλε προηγουμένως να εξετάσει με τρόπο επιστημονικό και δικαστικά ελέγξιμο, αν οι επιπτώσεις των περικοπών τούτων στο βιοτικό επίπεδο των θιγομένων, αθροιζόμενες με τις επιπτώσεις από τα ήδη ληφθέντα γενικά μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης (όπως οι αλληπάλληλες κατά τα εκτεθέντα φορολογικές επιβαρύνσεις) και συνδυαζόμενες με τις ευρύτερες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της διανυόμενης έκτακτης περιόδου (κόστος αγαθών και υπηρεσιών, περικοπές παροχών υγείας, ανεργία και επίδρασή της στο οικογενειακό εισόδημα, έκταση και περιεχόμενο δανειοληπτικών υποχρεώσεων) οδηγούν σε ανεπίτρεπτη μείωση του επιπέδου ζωής των συνταξιούχων κάτω του ορίου εκείνου που συνιστά, κατά τα προεκτεθέντα, τον πυρήνα του κοινωνικοασφαλιστικού τους δικαιώματος.

Η εν λόγω κρίση του Δικαστηρίου συναρμολύει στην επικρατούσα άποψη του νομικού κόσμου της Χώρας αναφορικά με τον περιοδικό χαρακτήρα που έχουν τα μέτρα, που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Κατόπιν του συγκεκριμένου αιτιολογικού, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας αξιολόγησε ότι η εφαρμογή των άρθρων 2 παρ.1, 4 παρ.5 και 25 παρ.1 και 4 του Συντάγματος υπερτερεί της ανάγκης για την αντιμετώπιση της οξυμένης δημοσιονομικής κρίσης— παρά την μειωψήφουσα άποψη του Προέδρου κ. Σακελλαρίου, που επικαλείται την κρίση του Μένιππου «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος».

Ένα από τα σημαντικά στοιχεία που απορρέουν από την συγκεκριμένη απόφαση και έχουν πρακτική σημασία για τους συνταξιούχους της Χώρας σήμερα, είναι η αντισυνταγματικότητα της από 1.1.2013 πλήρους κατάργησης των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας και η επαναφορά τους στα επίπεδα του 2012, ήτοι 400€ ως επίδομα Χριστουγέννων, 200€ επίδομα Πάσχα και 200€ επίδομα αδείας. Τα εν λόγω ποσά δικαιούνται να αναζητήσουν οι συνταξιούχοι όλης της Χώρας με αγωγή τους κατά του ασφαλιστικού φορέα τους, όπως και την εφεξής καταβολή τους, σε περίπτωση που το Κράτος δεν συμμορφωθεί με δική του πρωτοβουλία με τις υπ'αρ.2287 και 2288/2015 αποφάσεις του ΣτΕ, όπως έχει υποχρέωση να πράξει.

Στο σημείο αυτό εδράζεται το ερώτημα περί της αναδρομικότητας της απαίτησης των δικαιούχων κατά του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία υπόκειται σε κάθε περίπτωση σε διετή παραγραφή. Η απόφαση ορίζει, κάνοντας χρήση μίας διάταξης του ν. 4274/14, ότι η ισχύς της αντισυνταγματικότητας εκκινεί από τη δημοσίευση της απόφασης, δηλαδή την 10.06.2015. Έτσι, αναδρομική αποζημίωση μέχρι εκείνου του σημείου δικαιούνται μόνο όσοι είχαν μέχρι τότε προσφύγει στα Δικαστήρια, διότι αλλιώς όπως αναφέρει στο σκεπτικό της η απόφαση, θα δημιουργείτο υπέρμετρη επιβάρυνση των δημοσίων οικονομικών. Οι

υπόλοιποι, κατά την άποψη της πλειοψηφίας, δικαιούνται να αναζητήσουν αναδρομική αποζημίωση από εκείνο το σημείο και μέχρι την επαναφορά των συντάξεών τους στα επίπεδα του 2012.

Εντούτοις, τη διάταξη αυτή της απόφασης αμφισβήτησε μια ισχυρή μειοψηφία του ΣτΕ, η οποία υποστήριξε ότι δεν είναι δυνατόν να αποκλειστούν από τη δικαστική προστασία οι ζημιωθέντες, αφού κάτι τέτοιο αντίκειται σε συνταγματικές διατάξεις και ευρωπαϊκές συνθήκες. Ως εκ τούτου έκρινε ότι όποιος κάνει αγωγή για τις αντισυνταγματικές περικοπές (μεταξύ των άλλων και την αντισυνταγματική πλήρη κατάργηση των προαναφερόμενων επιδομάτων) πρέπει να δικαιώνεται αναδρομικά, αλλιώς είναι σαν να αποκλείεται από την δικαστική προστασία.

Επίσης, η εν λόγω απόφαση θεωρήθηκε αρχικά ότι ανατρέπει την απόφαση 1285/2012 του ΣτΕ σύμφωνα με την οποία δεν απαιτείται η σύνταξη αναλογιστικής μελέτης, όταν λαμβάνεται ένα γενικού χαρακτήρα νομοθετικό μέτρο περικοπής παροχών στο πλαίσιο γενικότερου πλέγματος άμεσων μέτρων οικονομικής πολιτικής. Ας σημειωθεί ότι η εν λόγω απόφαση αφορούσε στα μέτρα της περιόδου 2010-2012, τα οποία και η ίδια η υπ'αρ.2287/2015 απόφαση κρίνει δικαιολογημένα. Εντούτοις, οι δύο αποφάσεις δεν αντικρούονται διότι η μείωση των παροχών εξ ορισμού δεν επιβαρύνει αναλογιστικά το σύστημα και ως εκ τούτου το ζητούμενο δεν είναι η αναλογιστική μελέτη, αλλά η μελέτη των επιπτώσεων από τα μέτρα, στην οποία εστιάζει η υπ'αρ.2287/2015 απόφαση.

Το σκεπτικό των συγκεκριμένων αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ έχει ήδη χρησιμοποιηθεί για την θεμελίωση αφενός της επιστροφής των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας για τους εργαζόμενους του Δημοσίου Τομέα για την τελευταία διετία και αφετέρου της εφεξής καταβολής τους (βλ.Ειρ.Καλαμ.7/2016,3780/2016 ΔΠρΑΘ). Το αγωγικό αίτημα των δικαιούχων δημοσίων υπαλλήλων εδράζεται περαιτέρω, στην συνταγματική κατοχύρωση του κοινωνικού κράτους δικαίου (αρ.25 Σ) και στον απαράγραπτο χαρακτήρα των κοινωνικών δικαιωμάτων ως δεσμευόντων όλες τις συντεταγμένες εξουσίες.

Συμπερασματικά, είναι προφανές ότι οι συγκεκριμένες πιλοτικές αποφάσεις μπορούν να αποτελέσουν τη νομική βάση για την μαζική διεκδίκηση από τους συνταξιούχους της Χώρας της επαναφοράς των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας και την εφεξής καταβολή τους στα πλαίσια που καταβάλλονταν μέχρι το έτος 2012. Στην περίπτωση αυτή, μοναδικό τροχοπέδη για την ικανοποίηση τους είναι η βραδεία απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης και η επιδείνωση της οικονομικής κρίσης.

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ανακοίνωση Ολομέλειας Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος για την αύξηση της βάσης υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών των ελευθέρων επαγγελματιών

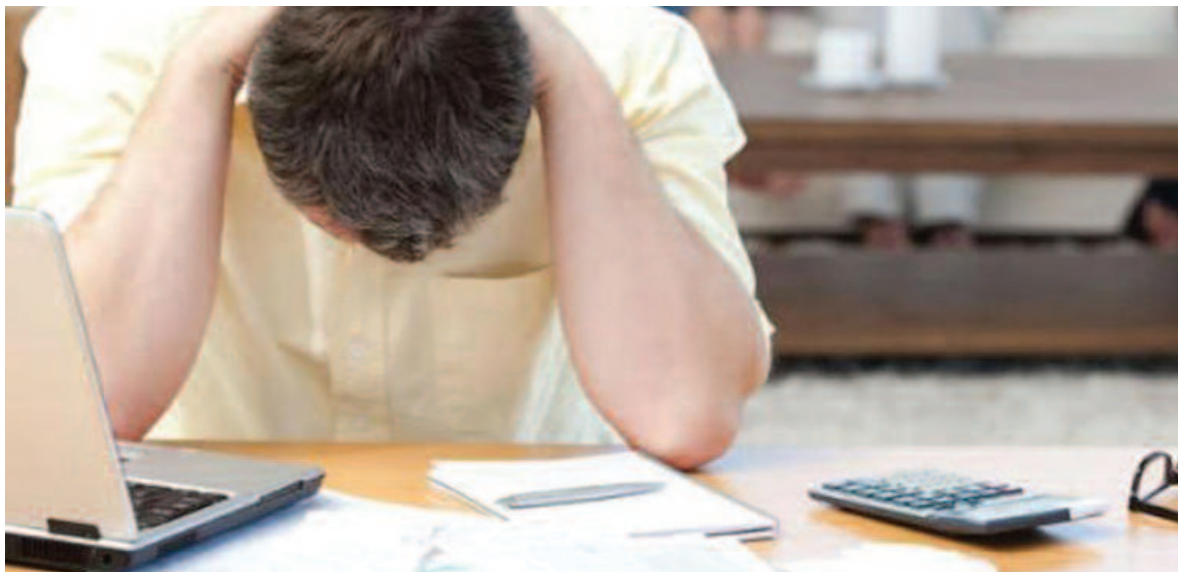
Δημοσιοποιήθηκε χθες στα ΜΜΕ η συμφωνία της Κυβέρνησης με τους δανειστές για την αύξηση της βάσης υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών των ελευθέρων επαγγελματιών.

Ο μη συνυπολογισμός των καταβληθεισών ασφαλιστικών εισφορών στο καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα του προηγούμενου έτους έχει ως αποτέλεσμα σημαντικότερη επιβάρυνση των οφειλόμενων τρεχουσών ασφαλιστικών εισφορών.

Το δικηγορικό σώμα διατυπώνει τη διαφωνία του κατά τρόπο καθολικό και απόλυτο για τους ακόλουθους λόγους :

1. Η περαιτέρω αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών επιτείνει το δημοτικό αποτέλεσμα του νέου ασφαλιστικού συστήματος.
2. Η επιβολή νέων επιβαρύνσεων υπονομεύει την βιωσιμότητα του συστήματος, διότι έχει αποδειχθεί ότι κάθε αύξηση εισφορών μέχρι σήμερα οδηγεί σε ελάττωση της εισπραξιμότητάς τους.
3. Το νέο μέτρο είναι επιπλέον κοινωνικά άδικο διότι πλήττει δυσανάλογα τους πλέον αδύναμους οικονομικά ελευθέρους επαγγελματίες, τους οποίους μέχρι σήμερα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας διατεινόταν ότι προστατεύει.
4. Η προωθούμενη πρόσθετη εισφοροδοτική επιβάρυνση καταδεικνύει, τέλος, την προκλητική αναξιοπιστία της Κυβέρνησης, η οποία συστηματικά αυτοαναιρείται.

Κατόπιν αυτών, καλούμε, την ύστατη ώρα, την Κυβέρνηση και το νομοθετικό σώμα να εμμένουν στον κοινώς αναγνωρισμένο, και ανταποκρινόμενο στην κοινή λογική, τρόπο υπολογισμού του καθαρού φορολογητέου αποτελέσματος.

Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ ο Νόμος 4469/2017 για τον Εξωδικαστικό Μηχανισμό Ρύθμισης Οφειλών: Τί προβλέπει για τη διαδικασία ρύθμισης, τους διαμεσολαβητές και τους δικηγόρους

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ Α62/3-5-2017) ο Νόμος 4469/2017 «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων και άλλες διατάξεις». Οι διατάξεις του νέου νόμου ρυθμίζουν τη διαδικασία εξωδικαστικής ρύθμισης χρηματικών οφειλών προς οποιονδήποτε πιστωτή, οι οποίες είτε προέρχονται από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη, είτε αποτελούν οφειλές από άλλη αιτία, εφόσον η ρύθμιση των εν λόγω οφειλών κρίνεται από τους συμμετέχοντες στη διαδικασία απαραίτητη προκειμένου να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα του οφειλέτη.

Κάθε φυσικό πρόσωπο με πτωχευτική ικανότητα και κάθε νομικό πρόσωπο το οποίο αποκτά εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τα άρθρα 21 και 47 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013, Α'167) και έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα μπορεί να υποβάλει αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία εξωδικαστικής ρύθμισης οφειλών εφόσον οι συνολικές προς ρύθμιση οφειλές του ξεπερνούν το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο νόμο.

Κάθε οφειλέτης μπορεί να υποβάλει αίτηση για την υπαγωγή του στη διαδικασία εξωδικαστικής ρύθμισης οφειλών έως την 31η Δεκεμβρίου 2018.

Εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την κατάθεση της αίτησης, διορίζεται συντονιστής της διαδικασίας από το μητρώο συντονιστών, στο οποίο εγγράφεται συγκεκριμένος αριθμός διαπιστευμένων διαμεσολαβητών από κάθε περιφέρεια της χώρας. Αν δεν καλυφθούν οι θέσεις συντονιστών ανά Περιφέρεια από διαπιστευμένους διαμεσολαβητές, στο μητρώο εγγράφονται δικηγόροι με τουλάχιστον πενταετή προϋπηρεσία.

Αν ο οφειλέτης και οι συμμετέχοντες πιστωτές δεν συμφώνησαν μεγαλύτερη αμοιβή, η αμοιβή του συντονιστή ορίζεται: α) στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ για οφειλέτες που εντάσσονται στην κατηγορία των μικρών επιχειρήσεων, β) στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ για οφειλέτες που εντάσσονται στην κατηγορία των μεγάλων επιχειρήσεων.

Ο οφειλέτης ή ο συμμετέχων πιστωτής μπορεί να υποβάλει στο Πολυμελές Πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει έδρα ο οφειλέτης, αίτηση για την επικύρωση της σύμβασης αναδιάρθρωσης οφειλών. Η υπόθεση εκδικάζεται κατά τις διατάξεις της

εκούσιας δικαιοδοσίας.

Για χρονικό διάστημα εβδομήντα (70) ημερών αναστέλλονται αυτοδικαίως τα μέτρα, εκκρεμή ή μη, ατομικής και συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη για την ικανοποίηση των απαιτήσεων, των οποίων ζητείται η εξωδικαστική ρύθμιση.

Η διαδικασία εξωδικαστικής ρύθμισης οφειλών που περιγράφεται στον παρόντα νόμο διεξάγεται μέσω ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων.

Δείτε το Νόμο 4469/2017 όπως δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ στο www.dspeir.gr

Υπατία

(370-416 μ.χ.)

του **Μιχάλη Βλάμου**
επιτ. Δικηγόρου

Η Υπατία ήταν Ελληνίδα νεοπλατωνική φιλόσοφος, μαθηματικός και αστρονόμος διευθύντρια της νεοπλατωνικής σχολής της Αλεξάνδρειας. Κόρη του μαθηματικού και αστρονόμου Θέωνα έλαβε με τις φροντίδες του πατέρα της πολύ καλή εκπαίδευση και ταξίδεψε στην Αθήνα και Ιταλία. Στην Αθήνα παρακολούθησε μαθήματα στη νεοπλατωνική σχολή του Πλουτάρχου του νεώτερου. Επιστρέφοντας στην Αλεξάνδρεια επικεφαλής της εκεί σχολής των Πλατωνιστών (400 μ.χ.) δίδαξε φιλοσοφία και Μαθηματικά.

Δυστυχώς παρότι η ίδια η Υπατία υπήρξε πολυγραφότατη κανένα από τα έργα της δεν σώζεται κι έχουμε μόνον αναφορές γι αυτά. Πολλοί μαθητές της ανήκαν στους ανώτατους κύκλους της αριστοκρατίας της πόλης κι έγιναν προσωπικότητες όπως ο επίσκοπος Μυρίνης Συνέσιος και ο Έπαρχος της Αλεξάνδρειας Ορέστης.

Η Υπατία έζησε στην Αλεξάνδρεια από τα μέσα του 4^{ου} αιώνα μ.χ. μέχρι το βίαιο θάνατό της από ένα χριστιανικό όχλο το 415 μ.χ. Η ημερομηνία της γέννησής της δεν είναι επιβεβαιωμένη αλλά πιστεύεται ότι γεννήθηκε το 370 μ.χ. Ήταν αγνή και άξια σεβασμού καθηγήτρια. Φορώντας την κλασική χλαμύδα των φιλοσόφων εκτός από μαθηματικά edίδασκε δημόσια για τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη σε κοινό αποτελούμενο από Εθνικούς και Χριστιανούς. Η Υπατία έμεινε γνωστή πιο πολύ για τη διδασκαλία της,

ήταν μια σεβαστή και επιφανής δασκάλα χαρισματική και αγαπητή στους μαθητές της. Για το θάνατό της υπάρχουν πολλές θεωρίες για το ποιος ήταν υπεύθυνος και ποια ήταν τα κίνητρα τίποτα δεν είναι σίγουρο.

Η πιο αξιόπιστη πηγή για τη δολοφονία της αλλά και για την ανάμιξη του επισκόπου Κύριλλου είναι αυτή που αναφέρει ο Σωκράτης ο Σχολιαστής.

Εκείνη την περίοδο υπήρχε πολύ ένταση και μίσος μεταξύ των Εβραίων, Εθνικών, Χριστιανών της Αλεξάνδρειας. Είναι η εποχή όπου ο Έπαρχος Ορέστης, αγαπητός φίλος της Υπατίας και ο αρχιεπίσκοπος Κύριλλος βρίσκονταν σε αντιπαράθεση. Η Υπατία δολοφονήθηκε από μερίδα πλήθους Χριστιανών οπαδών του Επισκόπου Κύριλλου, οι οποίοι πίστευαν ότι ήταν εθνική και υπαίτια για τη μη συμφιλίωση του Έπαρχου Ορέστη και του Επισκόπου Αλεξανδρείας Κύριλλου. Επιστρέφοντας μια μέρα σπίτι της την κατέβασαν με την βία από την άμαξα, την μετέφεραν στον καθεδρικό ναό όπου τη σκότωσαν γδέρνοντας και διαμελίζοντάς την με κοφτερά όστρακα. Το διαλυμένο σώμα της το περιέφεραν στους δρόμους της πόλης κι τέλος το έκαψαν.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

1) Σύσταση Επιτροπών Μητρώου

Πρωτοβάθμια Επιτροπή Μητρώου

Κων/νος Φωτεινάτος
Γεώργιος Χλούπης
Κυριακή Ανδριομένου
Αθηνά Σταμελάκη
Στυλιανός Φαζάκης

Αναπληρωματικά μέλη:

Κων/νος Σταθακόπουλος, Δρακούλης Δρακουλόγκωνας, Ελένη Βελουδογιάννη, Κων/νος Κρουστάλλης και Θεόδωρος Κατσαφάδος

Δευτεροβάθμια Επιτροπή Μητρώου

Χαράλαμπος Προδρομίδης
Ιωάννης Γεωργακαράκος
Γεώργιος Καρατζάς
Ευαγγελία Αποστολίδου
Μιχάλης Ιωαννίδης

Αναπληρωματικά μέλη:

Λεωνίδας Θεοδώρου, Ματθαίος Αφεντουλίδης, Μιχάλης Μερσίνης, Χρήστος Πλ. Ηλιάδης και Δίκαιος Χασανάκος

2) Ορισμός Επιτροπών ΔΣΠ:

Επιτροπή Επιστημονική

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Συντονιστής: Ι. Βρέλλος

Επιτροπή Νέων & Ασκουμένων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Ηλ. Κλάππας, Μέλη: Π. Μπουρλετίδου, Νικ. Μπιλέρης

Επιτροπή CCBE

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Εκπρόσωπος: Μ. Φλωροπούλου,
Μέλη: Λ. Γιατράκος, Μ. Σταματογιάννη

Επιτροπή Κοινοτικών Δικηγόρων (ΠΔ 152)

Υπεύθυνος: Γ. Καραμιζάρης, Μέλη: Μ. Φλωροπούλου, Ηλ. Κλάππας

Επιτροπή Βιβλιοθήκης

Υπεύθυνος: Αργ. Δήμοβιτς

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Γ. Καραμιζάρης, Συντονιστής: Χρ. Τσάλλος

Επιτροπή Λειτουργίας Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Νικ. Λιαπάκης, Μέλη: Νικ. Μπιλέρης, Ι. Καρδαράς, Γ. Αθανασόπουλος

Επιτροπή Αρ. 90 ΚτΔ & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Υπεύθυνος: Ι. Βούτας, Μέλη: Χρ. Τσάλλος, Νικ. Λιαπάκης

Επιτροπή Δικηγορικής Επικαιρότητας

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Συντονίστρια: Μ. Φλωροπούλου

Επιτροπή Πειραϊκής Νομολογίας

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Μέλη: Λ. Γιατράκος, Ε. Αναγνώστου

Επιτροπή Πολιτιστικών

Υπεύθυνος: Αργ. Δήμοβιτς, Συντονιστής: Γ. Καραμιζάρης

Επιτροπή Εμμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνη: Κ. Γουργαρέα, Μέλη: Κ. Γκιουλιστάνης, Μ. Σταματογιάννη

Επιτροπή Αιμοδοσίας

Υπεύθυνος: Ηλ. Κλάππας, Συντονιστής: Γ. Αθανασόπουλος

Επιτροπή Φορολογικών-Ασφαλιστικών

Υπεύθυνος: Νικ. Λιαπάκης, Μέλη: Κων. Γουργαρέα, Γ. Αθανασόπουλος

